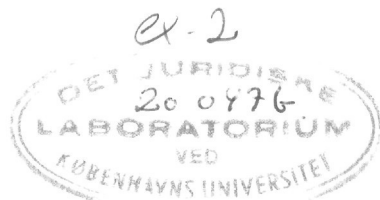

Afsluttende redegørelse fra indkomstskatteudvalget

Betænkning nr. 824

November 1977

ISBN 87-503-2391-1
I 00-54-bet.
JJ trykteknik a/s, København

Indledning

Indkomstskatteudvalget blev nedsat af ministeren for skatter og afgifter i november måned 1975.

Udvalget har tidligere afgivet to redegørelser. I den første redegørelse fra august 1976 (betænkning nr. 780) har man behandlet de ligningsmæssige fradrag bortset fra renter af gæld. Den anden redegørelse fra april 1977 (betænkning nr. 805) omhandler spørgsmålet om fradrag for renter af gæld og om beskatning af renteindtægter.

I den nu foreliggende redegørelse behandles i afsnit 1 spørgsmålet om en ensartet beskatning af den personligt ejede virksomhed og selskaber (virksomhedsbeskatning).

I afsnit 2 sammenfattes de emner, udvalget har beskæftiget sig med i 1. og 2. redegørelse (kapitel I). Endvidere opstilles (i kapitel II) nogle mulige sæt af beregningsforudsætninger på grundlag af udvalgets overvejelser i 1. og 2. redegørelse, og der gennemføres beregninger over de provenu- og fordelingsmæssige virkninger. Endelig behandles (i kapitel III) muligheden for at supplere et skattesystem, hvori den særlige renteskatteordning indgår, med en opdeling af indkomstskatten i en proportional normalskat og en tillægsskat på et særligt indkomstgrundlag for de højeste indkomster.

Ved udvalgsarbejdets afslutning har udvalget følgende sammensætning:

Direktør Poul Dahlgaard.

Konsulent i det økonomiske sekretariat J. Børglum Jensen.

Professor ved Århus Universitet G. Thorlund Jepsen.

Statsautoriseret revisor Preben Juul Kjær.

Vicedirektør i Københavns kommune Jørgen Lotz.

Afdelingsleder i arbejderbevægelsens erhvervsråd Mogens Lykketoft.

Kommitteret i skattedepartementet Henning Møller.

Afdelingschef i skattedepartementet P. Bruun Nielsen (formand).

Skattedirektør for Århus skattevæsen Erik Petersen.

Kontorchef i skattedepartementet Jens Rosman.
Statsskattedirektor Hans Westerberg.

Som observatør for arbejdsgruppen om en rationaliseringsplanlægning for skatteforvaltningen ("Philip-udvalget") har planlægningschef Hans Würtzen deltaget i udvalgets arbejde.

I udvalgets sekretariat har amtsskatteinspektør Ulf Landerslev, fuldmægtig Jan Steen Jensen og fuldmægtig Hans Vinten, begge skattedepartementet, medvirket.

Udvalget har siden afgivelsen af sin anden redegørelse i april 1977 afholdt 8 møder. Endvidere har nogle udvalgsmedlemmer deltaget i en række møder i 2 underudvalg.

København, den 4. november 1977

Poul Dahlgaard
Preben Juul Kjær
Henning Møller
Jens Rosman

J. Børglum Jensen
Jørgen Lotz
P. Bruun Nielsen,
(formand)
Hans Westerberg

G. Thorlund Jepsen
Mogens Lykketoft
Erik Pedersen
Hans Würtzen
Ulf Landerslev.

Udvalgets kommissorium

November 1975

I indeværende folketingssamling fremsætter regeringen forslag om, at skattemæssige fradrag i indkomsten, der ikke som driftsudgifter o.l. lader sig henhøre til indkomsterhvervelsen, ændres til fradrag i skatten af samme procentvise størrelse for alle.

Forslaget vil betyde en mere retfærdig fordeling af skattebyrden, men er ikke en endelig løsning af **fradragsproblemet**. For at bane vejen frem mod en endelig kildebeskatning af almindelige lønindtægter må der ske en sanering på fradragsområdet. Det er udvalgets opgave at tage hele fradragsproblemet og spørgsmålet om at gøre kildeskatten af almindelige lønindkomster definitiv op til overvejelse og fremkomme med forslag til en samlet løsning af disse problemer. Udvalget skal desuden nærmere undersøge de nugældende regler for beskatningen af indkomst fra selvstændigt erhverv og i form af renteindtægt og foreslå sådanne ændringer, at beskatningsreglerne på disse områder effektiviseres, samtidig med at reglerne ikke begrænser mulighederne for at gøre skat af almindelige lønindtægter endelig.

Når målet er en endelig kildebeskatning af almindelige lønindtægter, må udvalgets undersøgelser navnlig tage sigte på en afvikling af de individuelle ligningsmæssige fradrag herunder fradrag for renter af privat gæld. I den forbindelse bør det overvejes, om fradraget for udgifter ved lønarbejde helt eller delvis kan afløses af en ordning, hvorefter sådanne udgifter afholdes direkte af virksomhederne som driftsudgifter i disse.

Reglerne om beskatning af renteindtægter skal tages op til overvejelse med det formål at udforme en ordning, der passer bedre til kildeskattesystemet og giver større kontrolmuligheder end den nuværende ordning.

Endelig skal udvalget undersøge mulighederne for at gennemføre en ensartet beskatning af indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed, uanset om ejerforholdet er organiseret i selskabsform eller som enkeltmandsfirma.

Af hensyn til tilrettelæggelse af skattelovgivningen for 1977 og de nærmeste år må udvalget inden udgangen af august 1976 fremkomme med en foreløbig redegørelse for hovedtrækkene i det eller de forslag, som udvalget mener at burde arbejde videre med.

Beskrivelsen af de forslag, som udvalget når frem til, må indeholde nærmere belysning af, hvorledes de vil påvirke de indkomstskattebeløb, som forskellige grupper af skatteydere skal betale samt eventuel påvirkning af andre skatter og afgifter. Der må gøres rede for, hvilke oplysninger de enkelte skatteydere skal fremskaffe til brug for skatteadministrationen, ligesom det må belyses, hvilke arbejdsopgaver forslagene vil stille de administrative myndigheder overfor. Udvalget må endelig redegøre for forslagenes betydning for opretholdelse af individuel udskrivning af kommuneskat.

Ved sine overvejelser bør udvalget have for øje,

- at skattesystemet bliver enkelt og forståeligt for borgerne,
- at administrationen forenkles og effektiviseres,
- at beskatningen bidrager til en udligning af eksisterende indkomstforskelle,
- at skattesystemet i fornødent omfang kan anvendes i den økonomiske politik.

Udvalget kan anmode særligt sagkyndige om til brug for udvalgets arbejde at udarbejde redegørelser over emner, der omfattes af kommissoriet, ligesom udvalget kan hidkalde særligt sagkyndige til at deltage i udvalgets drøftelser.

Indholdsoversigt

Afsnit 1 Virksomhedsbeskatning	6-19
1. Indledning	7
2. Gældende regler	7
3. Tidligere forsøg på at tilvejebringe en skattemæssig ligestilling mellem aktieselskaber og personligt drevne virksomheder	9
4. Om udformningen af en virksomhedsbeskatning	10
a. Hvilke skattepligtige skal undergives virksomhedsbeskatning	11
b. Skal virksomhedsbeskatning være tvungen eller valgfri	11
c. Skattepligtige med lønindtægt m.v. og selvstændig virksomhed og skattepligtige med flere virksomheder	12
d. Opdeling af den skattepligtiges indtægter, udgifter, aktiver og passiver	13
e. Overskuddets opdeling i virksomhedsdel og udtræk	14
f. Ægtefællebeskatningen	15
5. Økonomiske virkninger af en virksomhedsbeskatning	15
6. Fordelingsmæssige virkninger	17
7. Konklusion	17

Afsnit 2

Kapitel I. Oversigt over udvalgets første og anden redegørelse	20-22
Kapitel II. Provenu- og fordelingsmæssige virkninger	23-35
1. Indledning	23
2. Provenumæssige virkninger	24
a. Fradragsbegrænsningen fra udvalgets første redegørelse gennemføres isoleret	24
b. Fradragsbegrænsningen fra udvalgets første redegørelse gennemføres sammen med en begrænsning af fradragsretten for renter af privat gæld, jfr. udvalgets anden redegørelse	26
c. Fradragsbegrænsningen fra udvalgets første redegørelse gennemføres sammen med en forhøjelse af lejeværdien af bolig i egen ejendom	28
d. Om de provenumæssige virkninger for kommunerne	28
3. Fordelingsmæssige virkninger	30
Kapitel III. Skitse til et skattesystem med en proportional normalskat og en tillægsskat for personer med meget høj indkomst	36-50
A. Indledning	36
B. Skitse til normalskat/tillægsskat	37
1. Proportional normalskat	37
2. Progressionsvirkning (skitse til en særlig tillægsskat)	38
3. Provenu- og fordelingsmæssige virkninger	42

Bilag

En belysning af nogle fordelingsmæssige virkninger af de i kapitel II og III omtalte skatteomlægninger	51-73
--	-------

Afsnit 1

Virksomhedsbeskatning

1. Indledning

Efter kommissoriet skal udvalget undersøge mulighederne for at gennemføre en ensartet beskatning af indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed, uanset om ejerforholdet er organiseret i selskabsform eller som enkeltmandsfirma.

Det vil principielt være muligt at skabe større ensartethed i beskatningen af indtægt fra selvstændig erhvervsvirksomhed og aktie/anpartselskaber ved enten at tilnærme selskabsbeskatningen til personbeskatningen eller ved at tilnærme beskatningen af indehavere af erhvervsvirksomheder til **selskabsbeskatningen**.*)

2. Gældende regler

Selve reglerne om opgørelsen af den skattepligtige indkomst er ens for aktie- og anpartsselskaber, foreninger med erhvervmæssig indtægt og den personligt ejede virksomhed.

Den forskellige retlige organisationsform og hæftelsesforholdet har imidlertid i et vist omfang skattemæssige konsekvenser.

Ejes virksomheden af en person (eller flere personer i et interessentskab, partrederi eller kommanditselskab) udgør nettoresultatet af den erhvervmæssige aktivitet, efter fradrag af samtlige driftsudgifter, herunder bl.a. maskin- og bygningsafskrivninger, nedskrivning på varelager og henlæggelser, ejerens skattepligtige indkomst. De skattemæssige afskrivninger, henlæggelser m.m. påvirker således direkte størrelsen af ejerens skattepligtige indkomst. Den skattepligtige indkomst beskattes efter de almindelige regler for personbeskatning, altså efter en progressiv skala. Ved salg eller ophør af den er-

hvervsmæssige virksomhed beskattes ejeren normalt af en eventuel avance, der beregnes som forskellen mellem aktivernes salgssum og deres skattemæssigt nedskrevne værdier ved salgsårets begyndelse. Avancen beskattes normalt som særlig indkomst (d.v.s. med 50 pct. efter et bundfradrag på 6.000 kr.).

Hvis virksomheden er organiseret som et aktieselskab, er det selskabet som sådant, der beskattes af overskuddet fra virksomheden. Det er derfor også selskabet, der foretager skattemæssige afskrivninger på virksomhedens aktiver, og det er selskabet, der kan foretage henlæggelser til investeringsfonds på grundlag af virksomhedsoverskuddet. Selskabet betaler en selskabsskat på 37 pct. af selskabsindkomsten.

I aktieselskaber, hvor en aktionær tillige er funktionær, fragår det beløb, der kan udtages som løn ved selskabets indkomstopgørelse, og medregnes i modtagerens indkomst, og denne del af virksomhedsoverskuddet bliver således alene beskattet hos ejeren som personlig indkomst.

Udbytte, der udloddes til aktionærerne, kan derimod ikke fradrages ved opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst. Udbyttet medregnes tillige i aktionærernes skattepligtige indkomst.

Der foreligger her en dobbeltbeskatning, for så vidt som selskabet først beskattes fuldt ud af den indvundne selskabsindkomst, og aktionærerne dernæst må betale skat af den samme indkomst, når denne senere udloddes som aktieudbytte. Begrebet dobbeltbeskatning er her bestemt på grundlag af rent formelle kriterier. Det afgørende er, at selskabsindtjeningen i princip undergives beskatning både hos selskabet og hos aktionærkredsen.

*) En canadisk kommission (Carterkommissionen) har været inde på helt at friholde selskaber for beskatning og blot beskatte deltagerne af modtagne udlodninger samt realiseret/ikke realiseret gevinst/tab på aktierne. Selvom kommissionen principielt mener, at selskaber ikke bør beskattes, så finder den dog, at der er gode og tungtvejende grunde til at bevare en beskatning af selskaber.

I selskabsskattekommissionens betænkning*) siges det iøvrigt herom:

"Dobbeltbeskatning, taget i denne formelle betydning, vil som regel medføre, at den samlede skat på selskabsindtjeningen også bliver mere byrdefuld end skatten på indkomst fra erhvervsvirksomhed, som ikke drives i selskabsform. For så vidt den selskabsindtjente indkomst således beskattes mere byrdefuldt end anden erhvervmæssig indkomst, taler man om, at der foreligger en reel dobbeltbeskatning eller en merbeskatning som følge af dobbeltbeskatningen.

Efter gældende regler kan der være betydelig forskel på beskatningen af indkomst, som hidrører fra et selskab, og indkomst fra erhvervsvirksomhed, der ikke drives i selskabsform. Den del af selskabsindkomsten, som udloddes til aktionærer i form af udbytte, undergives dobbeltbeskatning. Selskabet betaler først selskabsskat af selskabsindkomsten, og aktionærerne betaler dernæst almindelig indkomstskat af det modtagne aktieudbytte. Dobbeltbeskatningen rammer i første omgang kun den udloddede selskabsindkomst. Der bliver selvsagt ikke tale om dobbeltbeskatning med hensyn til den del af selskabsindkomsten, som medgår til betaling af selskabsskat, og den indkomst, selskabet henlægger, vil — så længe midlerne forbliver i selskabet — ikke blive belastet med andet end selskabsskat. I det omfang de henlagte midler senere udloddes som udbytte eller likvidationsprovenu, må aktionærerne imidlertid betale almindelig eller særlig indkomstskat. Efterfølgende vil der således kunne blive tale om dobbeltbeskatning også med hensyn til selskabsindkomst, som umiddelbart efter indtjeningen er henlagt i selskabet.

Dobbeltbeskatningen vil som regel medføre en merbeskatning af indkomst fra en erhvervsvirksomhed, der drives i selskabsform.

I den personligt drevne virksomhed, som man må sammenligne selskabet med, når man skal afgøre, om der er tale om en merbeskatning som følge af dobbeltbeskatningen, vil hele indtjeningen umiddelbart blive belastet med almindelig indkomstskat efter personskatteskalaen.

I almindelighed vil der foreligge en merbeskatning som følge af dobbeltbeskatningen, og

*) Se siderne 6-9 i betænkning nr. 640 af februar 1972.

**) For aktier anskaffet før 1. januar 1962 anses værdien pr. denne dato som anskaffelsessum. Var anskaffelsessummen højere, anvendes dog denne højere værdi.

ved en umiddelbar udbytteudlodning vil denne merbeskatning som nævnt være af ikke ringe størrelse. Hvis en betydelig del af selskabsindkomsten ikke straks udloddes, men henlægges som reserve, vil merbeskatningen aftage i styrke, og hvis der hengår meget lang tid, før reserveerne udloddes som udbytte eller likvidationsprovenu, vil byrden af merbeskatningen blive så ubetydelig, at man må kunne se helt bort fra den. I ekstraordinære situationer vil der endelig kunne forekomme en "negativ dobbeltbeskatningseffekt", idet beskatningen af selskab og aktionærkreds bliver mindre byrdefuld end beskatningen af indehaveren af den personligt drevne virksomhed. I denne forbindelse henledes opmærksomheden på, at langt de fleste likvidationer omfatter insolvente selskaber."

Efter de i 1976 gennemførte lovændringer lempes dobbeltbeskatningen ved, at der indrømmes aktionærerne en skattegodtgørelse på 15 pct. af det udloddede udbytte. (Dette svarer til, at aktionærerne godtgøres for ca. 25 pct. af den selskabsskat, der kan henføres til udbyttet.) Skattegodtgørelsen skal medregnes ved opgørelsen af aktionærens skattepligtige indkomst.

Ved et selskabs likvidation medregnes eventuel avance opnået ved afhændelse af de afskrivningsberettigede formuegoder til selskabets indkomst. Udlodning af likvidationsprovenu i det kalenderår, hvor selskabet endeligt opløses, betragtes ikke som udbytte, men skal medregnes til aktionærernes særlige (evt. almindelige) indkomst. Den særlige indkomst opgøres efter samme regler som ved salg af aktier, det vil sige, at avancen eller tabet opgøres som forskellen mellem afståelsessummen (= likvidationsprovenuet) og anskaffelsessummen for aktierne.** Ved et selskabs likvidation og ved et aktiesalg sker der for så vidt også en dobbeltbeskatning, idet det opsamlede overskud i selskabet er beskattet løbende med selskabsskat, samtidig med at aktionæren ved likvidationen eller salget af aktierne beskattes med særlig indkomstskat af den avance på aktierne, der fremkommer bl.a. som følge af det overskud, som selskabet gennem årene har opsamlet. For denne dobbeltbeskatning gives ikke godtgørelse.

Ved salg af aktier sker der dog kun fuld dobbeltbeskatning, i det omfang salgskursen ikke ligger under aktiernes indre værdi.

pr. denne dato som anskaffelsessum. Var anskaffelsessummen højere, anvendes dog denne højere værdi.

3. Tidligere forsøg på at tilvejebringe en skattemæssig ligestilling mellem aktieselskaber og personligt drevne virksomheder.

Et norsk embedsmandsudvalg nedsat i juni 1966 havde til opgave at undersøge, om det er praktisk muligt at bringe beskattningen af personligt ejede virksomheder mere på linie med beskattningen af aktieselskabers indtægt, for så vidt angår den del af virksomhedens overskud, som ikke tages ud til personligt forbrug, men som bliver stående i virksomheden. Udvalget foreslog i sin betænkning, at erhvervsdrivende skulle få en del af personindkomsten beskattet med den for selskaber anvendte procent. Denne indkomstdel skulle placeres i driftsmidler til brug i erhvervsvirksomheden eller i midler, der er til disposition for virksomheden. Indkomst, der var beskattet som aktieselskabsindkomst, skulle ved udtræk gøres til genstand for almindelig personbeskatning, dog således at den allerede betalte selskabsskat skulle godskrives ved skatteberegningen. Den oprindelige indskudskapital skulle kunne udtages uden yderligere beskattning. Det må understreges, at baggrunden for dette udvalgs arbejde alene var ønsket om at ændre beskattningen af den del af virksomhedens overskud, som ikke tages ud til forbrug, medens der ikke var tale om at tilstræbe lighed i beskattningen af lønmodtagere og selvstændigt erhvervsdrivende personer.

Et af den vesttyske regering nedsat udvalg er fremkommet med et forslag, hvorefter der gennemføres en fuldstændig integration af person- og selskabsbeskatningen. Således skulle ethvert erhvervsforetagende, uafhængigt af ejerforholdet, underkastes selvstændig skattepligt, og dets indkomst skulle beskattes med en proportional procent, som skulle ligge på højde med den personlige indkomstskats topsats. Denne foretagendeskat skulle helt afløse den eksisterende selskabsskat. Endvidere skulle alt, hvad der tages ud af virksomheden, betragtes som udloddet udbytte og medregnes i modtagerens indkomst. Til gengæld skulle der ved beregningen af modtagerens personlige indkomstskat ske fuldt fradrag for den på udlodningen faldende del af foretagendeskat.

Endvidere kan nævnes, at et nyt norsk udvalg af sagkyndige, nedsat i januar 1975 (betænkningen foreligger endnu ikke) har fået til

opgave at skitsere en ordning, hvorefter den erhvervsdrivendes indkomst og formue skattemæssigt undergives en fuldstændig opdeling, idet virksomheden beskattes af den indkomst og den formue, der er i virksomheden, med en proportional skat, medens den erhvervsdrivende som person formuebeskattes af den formue, han har uden for virksomheden, og indkomstbeskattes (progressivt) af de indtægter, han tager ud af virksomheden. De indtægter, den erhvervsdrivende tager ud af virksomheden, skal ved opgørelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst fuldt ud bringes til fradrag som driftsudgift. Ved udtræk af ejerens indskudskapital i virksomheden indrømmes der dog ikke fradrag i virksomhedens indkomst, og beløbet medregnes ikke i ejerens skattepligtige indkomst.

Det norske udvalgs kommissorium peger på, at det nettoindtægtsbegreb, der hidtil har dannet grundlag for beskattningen, ikke længere slår til, således at man i dag må konstatere, at der i virkeligheden er en utilsigtet skattemæssig forskelsbehandling af lønmodtagere og selvstændigt erhvervsdrivende. Denne forskelsbehandling hænger sammen med, at den erhvervsdrivende hidtil er blevet behandlet som en skattemæssig enhed. Anderledes vil det stille sig, hvis man deler beskattningen af den erhvervsdrivende i to elementer, nemlig en beskattning af den indkomst, som virksomheden råder over, og en beskattning af de forbrugsmuligheder, der er til rådighed for den erhvervsdrivende. Målet med udvalgsarbejdet og den virksomhedsbeskatning, som udvalget skal skitsere, er at opnå større reel lighed i skattemæssig henseende mellem lønmodtagere og erhvervsdrivende, idet man iøvrigt principielt vil bevare nettoindkomstprincippet. Gennem virksomhedsbeskatningen søger man endvidere at sikre sig et mere effektivt næringspolitisk virkemiddel, end man har haft for hånden gennem de hidtidige skatteregler. Opdelingen vil således kunne sikre, at virkningerne af skatteregler, der har et erhvervspolitisk sigte, kan koncentreres omkring virksomheden uden at indvirke på beskattningen af virksomhedsindehaveren som person.

Endelig kan nævnes, at LO's skatteudvalg har foreslået at indrette skattereglerne for alle erhvervsvirksomheder, som om de er selskaber, hvor ejeren og eventuelt hans medhjælpende hustru er ansat som lønmodtagere.

Efter dette forslag skal det beløb, der træk-

kes ud af virksomheden, beskattes som løn, medens resten af indtjeningen beskattes ligesom selskabsoverskud. For at undgå, at forbrug af egenkapitalen (herunder den oprindelige indskudskapital) beskattes som lønindkomst, foreslås det dog at begrænse det beløb, der skal indkomstbeskattes som løn, til summen af virksomhedens samlede skattepligtige indkomst og skattemæssige afskrivninger, medens **formueforbrug** udover afskrivninger umiddelbart forbliver skattefrit.

løvrigt var LO's forslag om virksomhedsbeskatning et led i en samlet plan for en skatte-reform, hvor bl.a. indgik en særlig renteskatte-ordning som den i udvalgets 2. redegørelse om-handlede. Det var bl.a. en forudsætning, at beskatingsprocenten skulle være ens for selska-ber, virksomheder og for renteindtægter. I dette oplæg var dobbeltbeskatningen afskaffet.

Af andre initiativer fra de senere år kan næv-nes et lovforslag fra 1974, hvorefter en skatte-pligtig person højst skal kunne foretage skibs-afskrivninger og forskudsafskrivninger på skibe med et beløb svarende til sit overskud i samme år af selvstændig erhvervsvirksomhed inden for skibsfart og skibsbyggeri. Forslaget, der ikke blev gennemført, var rettet mod den virksom-hedsejer (interessent, kommanditist), der tillige har lønindtægt, som han "nedbringer" ved hjælp af erhvervsmæssige underskud som følge af de nævnte afskrivninger.

Et mere generelt sigte har de i 1974 indførte regler i ligningslovens § 28, hvorefter forskuds-afskrivning, afskrivninger på skibe, driftsmidler og bygninger, nedskrivning på varelager og/eller henlæggelser til investeringsfond begrænses i til-fælde, hvor privatforbruget overstiger 55.000 kr., og hvor den skattepligtige indkomst er min-dre — eller efter foretagelse af de nævnte fra-drag ville blive mindre — end privatforbruget.

4. Om udformningen af en virksomhedsbeskat-ning.

Formålet med virksomhedsbeskatningen er efter kommissoriet at gennemføre en ensartet beskat-ning af indtægt fra erhvervsvirksomhed, uanset om virksomheden ejes af en person (respektive flere personer i fællesskab = interessentskab) el-ler af et selskab.

Indledningsvis bemærkes, at en sådan ens-

artethed kan søges opnået både ved at ændre reglerne om beskatning af selskaber m.v. og ved at ændre reglerne om beskatning af personer. Selskabsskattesatsen er på 37 pct. Man kunne forestille sig, at selskabsskatten gradvis skærpes, og at den resterende dobbeltbeskatning afvikles. Samtidig kunne personbeskatningen lempes. Så-danne ændringer ville i høj grad mindske betyd-ningen af de problemer, de gældende regler fiembyder.

I det følgende har man med udgangspunkt i de gældende regler søgt i store træk at skildre, hvorledes en ordning med virksomhedsskat kan tænkes indrettet.

Den virksomhedsbeskatning, der gøres til genstand for overvejelser, består i en ændring af reglerne for den personlige indkomstskat, såle-des at man hos virksomhedsejeren beskatter virksomhedens overskud efter en proportional sats (på linie med selskabsskatten), medens det beløb, som ejeren tager ud af virksomheden, medregnes til hans personlige progressivt beskat-tede indkomst (parallelt med beskatningen af løn og udbytte fra et selskab).

Det synes nærliggende at søge virksomheds-beskatningen opbygget, således at den i hvert fald i store træk kommer til at ligne selskabs-skatten og således, at det samlede skattetryk i form af virksomhedsskat og personlig indkomst-skat, der kommer til at hvile på indehaveren af den privatdrevne virksomhed, nogenlunde svarer til det skattetryk, der hviler på et selskab med hovedaktionær, d.v.s. selskabsskat og personlig indkomstskat afløn og udlodtet udbytte.

Det er imidlertid næppe muligt og måske heller ikke hensigtsmæssigt at udforme reglerne om virksomhedsbeskatningen på en sådan måde, at de helt kommer til at svare til selskabsskat-ten. Det vil således nok ikke være hensigtsmæs-sigt at overføre selskabsbeskatningens dobbelt-beskatning til virksomhedsbeskatningen.

Den forholdsvis lave selskabsskat må ses i sammenhæng med dobbeltbeskatningen.

Hvis virksomhedsbeskatningen udformes uden dobbeltbeskatning, må man derfor nok overveje en noget højere beskatningsprocent for virksomhederne end de 37, der gælder på sel-skabsskatteområdet.

Dette betyder imidlertid, at indehaveren af en virksomhed fortsat vil stå i en valgsituation. Han må under hensyn til de udsigter, han skøn-ner for virksomheden, skulle vælge mellem en-

ten at omdanne virksomheden til aktieselskab, således at han undergives dobbeltbeskatning med en lav proportional selskabsskat eller at drive virksomheden som privat foretagende uden dobbeltbeskatning, men med en noget højere proportional virksomhedsskat.

Under alle omstændigheder må man gå ud fra, at virksomhedsbeskatningen må komme til at afvige en hel del fra selskabsbeskatningen, og det får den uheldige virkning, at man ikke når frem til den neutralitet i valget af virksomhedsform, som netop er et hovedformål med indførelse af virksomhedsbeskatning.

a. Hvilke skattepligtige skal undergives virksomhedsbeskatning?

Udgangspunktet må antagelig være, at virksomhedsbeskatningen kun skal gælde for aktiv selvstændig erhvervsvirksomhed. Dette betyder, at anvendelsesområdet for virksomhedsbeskatning vil være begrænset overfor det område, indenfor hvilket beskatningsreglerne for aktie- og anpartsselskaber anvendes. Et sådant selskab behøver ikke at drive aktiv erhvervsvirksomhed, men kan alene eje aktier og obligationer, og afkastet heraf vil da — sålænge det ikke udloddes — kun blive beskattet med 37 pct.

Med de krav om en særlig — fra personens totale økonomi adskilt — opgørelse af virksomhedsoverskuddet, som en virksomhedsbeskatning stiller, må det være en forudsætning, at virksomheden er undergivet egentlig regnskabspligt (fuldstændigt driftsregnskab og årsstatus).

Hensynet til størst mulig enkelhed i skatte reglerne må tale for, at visse former for erhvervsvirksomhed holdes uden for virksomhedsbeskatning (og dermed fra kravet om regnskabspligt). Der tænkes her på mere beskudne former for næringsvirksomhed eksempelvis forpagtning af cykelstald eller parkeringsplads, avissalg fra stude eller kiosk eller isbod, hvor en særlig beskatningsform ikke synes påkrævet. Også meget små landbrug samt fiskeri uden anvendelse af fiskekuttere eller større redskaber bør antagelig holdes uden for. I sådanne tilfælde vil en virksomhedsbeskatning i reglen være uden betydning, idet hele indtjeningen normalt anvendes til forbrug.

Det er muligt, at man ved afgrænsningen af disse "små-virksomheder" kan benytte sig af regler svarende til de regler, der gælder for

moms-registreringspligten, hvor brutto-omsættens størrelse er afgørende. Imidlertid vil en nærmere udformning af regelsættet om virksomhedsbeskatning nok vise, at der bliver tale om ganske komplicerede konstruktioner, som kan gøre det vanskeligt at arbejde med regler, hvorefter en person skal virksomhedsbeskattes i år med forholdsvis stor omsætning og holdes udenfor virksomhedsbeskatning i år med lille omsætning. Praktiske hensyn synes i hvert fald at tale stærkt for, at ordningen må udformes således, at en virksomhed forbliver under virksomhedsbeskatning, når den først er blevet omfattet af denne beskatningsform. Ved den nærmere udformning af afgrænsningen bør der lægges stor vægt på, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at pålægge grupper af erhvervsdrivende en forpligtelse til at efterleve regnskabsregler, som de ikke har forudsætninger for at opfylde.

I overvejelserne om afgrænsning kan også indgå, om ordningen fortrinsvis skal omfatte den typiske produktions-, transport- eller handelsvirksomhed. Det er især disse virksomheder, der har mulighed for at ekspandere, og hvor ekspansionen kræver ny kapital bl.a. til anskaffelse af bygninger, skibe, driftsmidler eller varelager.

En udskillelse efter et sådant kriterium vil imidlertid være overordentlig vanskelig at gennemføre, og resultaterne vil nok forekomme ret vilkårlige. På den ene side er nogle former for handelsvirksomhed (f.eks. agenturer) næppe særlig kapitalkrævende, og produktions- og handelsvirksomheder, som er velkonsoliderede og uden planer om (eller praktisk mulighed for) at ekspandere, kan have et meget beskedent behov for kapitaltilførsel. På den anden side kan der indenfor visse liberale erhverv som f.eks. tandlæger, revisorer, arkitekter o.s.v. være behov for betydelig kapital til udvidelse af virksomheden, f.eks. ved "tilkøb" af en anden virksomhed.

b. Skal virksomhedsbeskatning være tvungen eller valgfri?

Efter de gældende regler har indehavere af erhvervsvirksomheder bortset fra visse grupper, herunder først og fremmest landbrugere, mulighed for at omdanne virksomheden til et aktie- eller anpartsselskab, og denne mulighed udnyttes i vidt omfang. Der eksisterer således i virke-

ligheden allerede en frivillig virksomhedsbeskatning.*

Ved vurderingen af, om en virksomhedsbeskatning skal være tvungen eller frivillig, er det vigtigt at holde sig for øje, at kommissoriet må antages at have en dobbelt baggrund: På den ene side at give mulighed for lavere (proportional) beskatning af den del af indtjeningen, som opspares i virksomheden, og på den anden side at udelukke, at de særlig for erhvervsvirksomhed gældende regler om af- og nedskrivning m.v. fører til underbeskatning i forhold til ejernes forbrug. Virksomhedsbeskatning vil således for den ene ejer være attraktivt, medens den for den anden ejer vil være en ulempe i forhold til de gældende regler. Også for den enkelte ejer kan en virksomhedsbeskatning være ufordelagtig i visse perioder og fordelagtig i andre perioder alt afhængig af virksomhedens økonomiske udvikling. Ved at indrette systemet således, at ejeren frit kan vælge, om han vil undergives virksomhedsbeskatning, vil man tilgodese det formål, at der åbnes mulighed for en lavere beskatning af opsparet overskud. De virksomhedsejere, som ikke primært ønsker at opspare, men for hvem det er et hovedformål at nedbringe den skattepligtige personindkomst, eller dog udskyde progressionsvirkningen, vil vælge at forblive under de gældende skatteregler.

Det foran anførte taler for, at den virksomhedsbeskatning, som skal overvejes ifølge kommissoriet, må være en obligatorisk ordning.

c. Skattepligtige med lønindtægt m.v. og selvstændig virksomhed og skattepligtige med flere virksomheder.

I afsnit a foran om, *hvem* der skal omfattes af virksomhedsbeskatning, har man alene betragtet den kreds af skattepligtige, for hvem overskud fra selvstændig erhvervsvirksomhed er den eneste — eller dog altovervejende — indtægtskilde. Man må imidlertid også tage de skattepligtige i betragtning, hvis hovedindkomstkilde er løn, pension, aftægt og/eller renter m.v. (afkast af "passiv kapitalanbringelse"), men som ved siden af hovedindkomstkilden har bi-indtægt (positiv eller negativ) i form af overskud (underskud) fra selvstændig erhvervsvirksomhed.

*) I afsnittet om den særlige renteskatteordning i udvalgets redegørelse nr. 2 peges der på, at selvstændigt erhvervsdrivende med højbeskattet indkomst og stor rentebyrde har mulighed for at imødegå de skattemæssige ulemper af renteskatteordningen gennem omdannelse til aktie- eller anpartsselskab. Det erkendes dog, at en omdannelse ikke altid er mulig (landbrugere m.fl. eller kan være særlig uhensigtsmæssig).

Udgangspunktet synes her at måtte være, at hvis den pågældende erhvervsvirksomhed efter sit omfang og sin art (jfr. afsnit a foran) skal undergives virksomhedsbeskatning, så må der for så vidt også foretages virksomhedsbeskatning for den pågældende skatteyder. Dette udgangspunkt vil give en meget væsentlig forøgelse af antallet af de skattepligtige, som skal ind under ordningen.

Problemerne med at udfinde den del af skatteydernes samlede indtægter, udgifter, aktiver og passiver, som skal undergives eller lægges til grund for virksomhedsbeskatning, vil næppe adskille sig væsentligt fra problemerne med at dele de nævnte poster i en virksomhedsdel og en privat del hos den skattepligtige, hvis hovedindkomstkilde er et virksomhedsoverskud, jfr. nedenfor afsnit d. For tilfælde, hvor biindtægten er en anpart af et virksomhedsoverskud (den skattepligtige deltager i virksomheden som medinteressent eller kommanditist), må det ved udformningen af eventuelle regler om en undergrænse for omsætning eller overskud, jfr. foran afsnit a, fastsættes, om det er størrelsen af hele virksomhedens brutto-omsætning el.lign. eller andelen heri, der skal afgøre, om deltageren undergives virksomhedsbeskatning.

Det er nærliggende at antage, at den mulighed, som en virksomhedsbeskatning frembyder i retning af lavere beskatning af den del af indkomsten, som investeres, vil tilskynde lønmodtagere til at etablere en selvstændig virksomhed som "bi-erhverv", alene med det formål at spare op under skattemæssigt gunstige vilkår. I den forbindelse må det imidlertid erindres, at det principielt kun — jfr. foran afsnit a - er virksomhedens overskud, der kan "opsøres" på denne måde. (Spørgsmålet om beskatningen af renter og udbytte af virksomhedens værdipapirer behandles i det følgende.

I et system med virksomhedsbeskatning må det afgøres, om flere virksomheder med samme indehaver skal særbeskattes eller sambeskattes, det vil sige, om hver virksomheds skattepligtige indtægt skal opgøres for sig, — og i så fald om der skal være adgang til at modregne underskud i en virksomhed i overskud fra en anden — eller om der skal opstilles et fælles regnskab for opgørelsen af den samlede virksomhedsindtægt og

det samlede udtræk. Da der næppe er større betænkkeligheder ved at tillade den omtalte modregning ved opgørelsen af virksomhedernes skattepligtige indtægt, må det nok foretrækkes, at der sker en samlet opgørelse. Herfor taler også, at det vil være administrativt uheldigt at skulle arbejde med en skarp opdeling, hvor den skattepligtige driver flere forskellige virksomheder. Det ville bevirke uhensigtsmæssige begrænsninger i den erhvervsdrivendes dispositionsmuligheder og føre til urimelige resultater, f.eks. hvor der er underskud i en af virksomhederne, medens den eller de andre har overskud i samme år.

d. Opdeling af den skattepligtiges indtægter, udgifter, aktiver og passiver.

Når den del af den skattepligtiges samlede nettoindtægt, der hidrører fra hans erhvervsvirksomhed, skal undergives en anden beskatning end den øvrige nettoindtægt, må der foretages en regnskabsmæssig opdeling af (de skattepligtige) indtægter og (de fradragsberettigede) udgifter. Der må endvidere foretages en opdeling af hans aktiver og passiver. Denne opdeling vil som foran nævnt nødvendiggøre en egentlig regnskabspligt for den virksomhed, der skal undergives virksomhedsbeskatning. Spørgsmål om opdelingen kan herefter formuleres som spørgsmål om, hvilke indtægter, udgifter, aktiver og passiver, der kan — og skal — opføres i det regnskab, som er grundlag dels for beregningen af virksomhedsskatten dels for beregningen af det udtræk, der sammenlagt med skatteyderens eventuelle øvrige indtægter udgør hans personlige indkomst.

1°. Indtægterne.

Afgrænsningen mellem lønindtægt og virksomhedsoverskud er også aktuel under det gældende system (sondringen mellem A-indkomst og B-indkomst), men den praksis, som har udviklet sig på dette område, vil næppe i alle tilfælde kunne anvendes til brug for en virksomhedsbeskatning. Derimod kan man nok hente vejledning i de gældende regler om, hvilke indtægter der kan medregnes ved opgørelsen af overgrænsen for investeringsfondshenlæggelser. Det må antages, at det ikke kan overlades til den erhvervsdrivende selv at afgøre, om en indtægt skal betragtes som en virksomhedsindtægt. Hvis man gjorde det, ville der være tilvejebragt mulighed for, at den erhvervsdrivende ville kunne op-

spare en evt. lønindtægt på virksomhedsvilkår.

For så vidt angår indtægt i form af renter og udbytter, er der væsentlige problemer, som hænger sammen med spørgsmålet om, i hvilket omfang finansielle aktiver kan placeres i virksomheden, jfr. senere under afsnit 3°.

2°. Udgifterne.

Hvis man forudsætter, at de såkaldte ligningsmæssige fradrag begrænses i overensstemmelse med indstillingerne i udvalgets første redegørelse fra august 1976, vil der udover renter af gæld, jfr. nedenfor afsnit 4°, kun være meget få fradragsberettigede udgifter, som ikke vedrører erhvervsvirksomhed. Som eksempler kan nævnes bidrag til fraskilt eller frasepareret ægtefælle og eventuelt udgifter til transport mellem hjem og arbejdsplads.

Det må understreges, at en virksomhedsbeskatning ikke kan løse eller formindske de ganske store problemer, som er forbundet med at afgøre, om en given udgift er fradragsberettiget eller ej. Afgrænsningen af driftsudgiftsbegrebet er under det gældende system fælles for selskaber og personer, og det vil ikke gøre nogen forskel at institutere en særlig virksomhedsbeskatning for skattepligtige personer.

3°. Aktiverne.

I udvalgets redegørelse om den skattemæssige behandling af renteindtægter og -udgifter antages det, at det normalt vil være muligt at afgøre, om et realaktiv skal henføres til den erhvervmæssige eller den private sfære, idet selve aktivets karakter viser dets formål. Dog vil der — som under det gældende system — være problemer med fordelingen af værdien af et aktiv, der benyttes både erhvervmæssigt og privat. Hvis det tilsigtede formål med en virksomhedsbeskatning skal opnås, må der formentlig fastsættes regler om, at privataktiver (respektive "privatandelen" af aktiver med blandet benyttelse) ikke må opføres i virksomhedens regnskab.

For så vidt angår de finansielle aktiver (aktier, obligationer, pantebreve og andre fordringer samt indestående i pengeinstitutter) antages det i udvalgets redegørelse, at det i mange tilfælde ikke er muligt — hverken for skatteyderen eller for myndighederne — at afgøre, om aktivet "vedrører" virksomheden. Med dette udgangspunkt kan det være realistisk at acceptere, at den erhvervsdrivende må være frit stillet med

hensyn **til**, om han vil opføre aktivet (og dermed dets afkast) i virksomhedens regnskab eller udenfor.

En sådan valgfrihed har imidlertid den konsekvens, at en skatteyder, der etablerer en selv ganske ubetydelig erhvervsvirksomhed, herigen- nem opnår mulighed for, at den del af hans samlede rente- og udbytteindtægt, som ikke forbruges, kun bliver beskattet med den lavere (proportionale) sats, som forudsættes anvendt for virksomheden.

4P. *Passiverne.*

Udvalget er i sin 2. redegørelse nået til det resultat, at det i mange tilfælde ikke er muligt at konstatere, om en gældspost er anvendt til, og fortsat opretholdes med, et erhvervsmæssigt formål. Udvalget har derefter opstillet nogle skematiske metoder, som dels "øremærker" visse gældstyper som private, dels sætter en overgrænse for den del af den erhvervsdrivendes samlede gæld eller samlede renteudgift, der kan betragtes som erhvervsmæssig. Dette gøres imidlertid med det formål at begrænse eller afskaffe fradragsretten for renter af "privat gæld".

Selvom det forudsættes, at der under virksomhedsbeskatning fortsat skal være fradragsret for alle gældsrenter, må det alligevel undersøges, om der er behov for at fastsætte regler, der afgør, om der i hvert enkelt tilfælde er tale om virksomhedsgæld eller privat gæld, respektive virksomhedsrenter eller private renter. Sådanne regler vil som beskrevet i udvalgets 2. redegørelse frembyde meget store praktiske vanskeligheder både at udforme og administrere.

e. *Overskuddets opdeling i virksomhedsdel og udtræk.*

Virksomhedsbeskatningens princip, hvorefter den del af overskuddet, som opspares i virksomheden, beskattes som selskabsindkomst (d.v.s. proportionalt), medens den del, der udtages af ejeren, skal indgå i hans personlige (progressivt beskattede) indkomst, må bygge på de nettobevægelser, som årsregnskabet og status udviser.

Årsregnskabet udviser driftsoverskuddet (efter fradrag af afskrivninger, nedskrivninger og henlæggelser, men før fradrag af driftsherre-

vederlag) og de private udtræk. I sin enkleste form vil virksomhedens skattepligtige indkomst udgøre driftsoverskuddet ÷ udtrækket, medens udtrækket indgår i ejerens personlige indkomst.

Der bliver således tale om to indkomstansættelser og to skatteberegninger; men de samlede skatter må påhvile ejeren. Der er ikke fradragsret for betalte skatter, og disse må derfor ikke posteres som driftsudgift i regnskabet. Betaling over virksomhedens regnskab af de af den personlige indkomst beregnede skatter må posteres som udtræk, medens den på virksomhedens indkomst beregnede (proportionale) skat hverken skal give fradrag ved opgørelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst eller medregnes ved opgørelsen af den personlige indkomst.

Den foran omtalte hovedregel må suppleres med et mere omfattende sæt regler om, hvorledes alle former for betalinger mellem virksomheden og ejeren skattemæssigt skal behandles, både hos virksomheden og hos ejeren. Ved udformningen af disse regler må det bl.a. overvejes, under hvilke betingelser ejeren uden personlig indkomstbeskatning kan trække beløb ud af virksomheden, f.eks. fordi der er tale om tilbagebetaling af beløb, han tidligere har indskudt som egenkapital i virksomheden. Endvidere kan der være anledning til at fastsætte regler for, hvornår ejeren kan hæve opsparet og beskattet overskud fra tidligere år med den virkning, at de hævede beløb beskattes som personlig indkomst hos ejeren, samtidig med at den tidligere betalte virksomhedsskat tilbagebetales. Det kan desuden nævnes, at der må udarbejdes nærmere regler for den skattemæssige behandling af underskud, bl.a. fordi underskud i virksomheden kan fremkomme både som følge af, at ejerens udtræk overstiger virksomhedens overskud og som følge af, at virksomhedens driftsresultat (før fradrag af ejerens udtræk) udviser underskud.

Den meget snævert fastsatte tidsfrist for udvalgets arbejde har ikke gjort det muligt at gennemarbejde de mange komplicerede problemer, der opstår, når erhvervsdrivendes indkomstansættelser skal opdeles i en virksomhedsindkomst og en personlig indkomst, der skal beskattes forskelligt. Udvalgets overvejelser har dog vist, at der vil blive tale om ret omfattende og udviklede regler.

Virksomhedsbeskatningen vil alene kunne tjene til at sikre, at der svares progressiv ind-

komstskat af ejerens udtræk; men hvis ejeren undlader at trække midler ud af virksomheden og i stedet bruger formue udenfor virksomheden — eller stifter gæld, der ikke posteres i virksomhedens regnskab - til at leve for, vil etableringen af en virksomhedsbeskatning muliggøre, at ejeren kan spare op til en meget lav beskatningsprocent, samtidig med at han kan fastholde et stort privatforbrug.

Dette vil kunne imødegås ved at fastsætte regler om, at en del af virksomhedens overskud under alle omstændigheder beskattes som udtræk (og giver fradrag ved opgørelsen af virksomhedens indkomst), uanset om det forbliver indestående i virksomheden. Dette minimumsvederlag måtte antagelig fastsættes til et beløb, der kunne siges at svare til en "normal aflønning" som driftsherre, dog højst årets overskud (eventuelt overskuddet før de afskrivninger og henlæggelser, som kan beskæres efter reglen i ligningslovens § 28). Minimumsvederlaget måtte rimeligvis sættes i forhold til ejerens arbejdsindsats.

Det vil imidlertid næppe være muligt at administrere en sådan regel. Der findes ingen fast målestok for en "normal" driftsherreløn, og det vil rent faktisk heller ikke være muligt for ligningsmyndighederne med nogenlunde sikkerhed at vurdere omfanget af ejerens arbejdsindsats. På grund af disse vanskeligheder vil mange formentlig føle, at en sådan ordning fører til alt for vilkårlige resultater.

/ Ægtefællebeskatningen.

Under et virksomhedsbeskatningssystem må der ske en tilpasning af reglerne om sambeskatning af ægtefæller herunder reglerne for beskatning af den medhjælpende hustru.

Når det ved lov er bestemt, hvor stor en del af virksomhedsoverskuddet, der i skattemæssig henseende kan overføres til den medhjælpende hustru, skyldes det, at ægtefællerne ikke frit skal kunne fordele den samlede indkomst mellem sig for på den måde at mildne den progressive beskatning. Da en virksomhedsbeskatning ikke i sig selv kan forhindre en vilkårlig fordeling mellem ægtefællerne af det samlede udtræk, bør der antagelig fastsættes regler om størrelsen af det udtræk, der kan henføres til hustruens særskilte personindkomst.

5. Økonomiske virkninger af en virksomhedsbeskatning.

a. Den personlige beskatning hviler på indkomsten og ikke på personens forbrug. Den sonderer i princippet heller ikke mellem, om indkomsten hidrører fra selvstændig erhvervsvirksomhed, lønnet arbejde, renter, pensioner eller andet.

Tanken om en virksomhedsbeskatning indebærer, at der på en eller anden måde sker en opdeling af den samlede personlige skattepligtige indkomst i en "virksomhedsdel" og en "husholdnings- eller forbrugsdel" med henblik på, at der kan ske en differentieret skattemæssig behandling af de to indkomstdele.

I den offentlige debat har især to synspunkter ligget bag ønsket om en sådan opdeling.

Det ene har været, at man gerne ville opnå, at opsparingen i virksomheden (d.v.s. den del af den samlede indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed, der ikke går til personligt forbrug eller investeres aktivt eller passivt uden for virksomheden) ikke bliver beskattet sammen med den øvrige indkomst. En særskilt beskatning af denne indkomst med f.eks. en skattesats svarende til den for selskabsindkomst gældende ville betyde en væsentlig skattelettelse i de mange tilfælde, hvor den sidste krone af personens indtægt beskattes med en højere sats end den personlige skatteskalas laveste sats.

Det andet hensyn, man har villet tilgodese med en særlig virksomhedsbeskatning, har været at sikre, at der finder en indkomstbeskatning sted i de tilfælde, hvor forbruget (væsentligt) overstiger den samlede eller den skattepligtige indkomst. Sådanne tilfælde er ikke helt sjældent forekommende, og det drejer sig om situationer, hvor der sker formueforbrug, gældsstiftelse eller supplerende af den skattepligtige indkomst med skattefri ydelser fra det offentlige (børnetilskud, boligsikring, hjælp under bistandsloven). Ønsket om etablering af en særlig "forbrugsindkomst" har sin rod i, at man gerne vil beskatte det forbrug, der finansieres ved, at indbetalingerne til virksomheden i visse perioder med lav eller negativ skattepligtig indkomst kan være større end udbetalingerne fra virksomheden. Baggrunden herfor er de afskrivninger, der finder sted på tidligere foretagne investeringer, og som ikke modsvarer udbetalinger i samme periode fra virksomheden, idet udbetalin-

gerne er sket i forbindelse med selve investeringen. I det omfang, der er tale om lånefinansierede investeringer, kan afdrag på gælden dog lægges beslag på en del af pengestrømmen. I denne situation bliver det afgørende, hvorledes afdragene fordeles sig over låneperioden sammenholdt med afskrivningernes størrelse i afskrivningsperioden.

b. De spørgsmål, der rejser sig ved overvejelse af en sådan virksomhedsbeskatning, er dels, hvilke muligheder der er til stede for rent teknisk at gennemføre en sådan beskatning, dels om det ud fra fordelingsmæssige og økonomiske synspunkter kan siges at være rimeligt at tilstræbe en sådan opdeling af indkomsten i en virksomhedsdel og en husholdningsdel.

Den erhvervsøkonomisk orienterede begrundelse for at søge en virksomhedsbeskatning gennemført (skattemæssig lettelse for den indkomst, der opspares i virksomhederne) kan i virkeligheden deles op i to forskellige motiver. Det ene er at søge investeringerne fremmet ved at lette eksisterende virksomheders muligheder for selvfinansiering. Det andet kan være et mere generelt betonet ønske om at styrke opsparingen i almindelighed. Begge motiver kan siges at være relevante i den øjeblikkelige økonomiske situation, idet en styrkelse af de erhvervmæssige investeringer vil være af betydning for beskæftigelsen på kort sigt og erhvervenes konkurrenceevne (og dermed igen beskæftigelsen) på noget længere sigt, medens en almindelig forøgelse af opsparingen i samfundet skulle betyde en styrkelse af betalingsbalancen.

Der er dog grund til at antage, at de mål, der søges tilstræbt med en virksomhedsbeskatning, i højere grad vil kunne nås med andre midler.

Der synes ikke at være grundlag for, at investeringer i de virksomheder, der har et "virksomhedsoverskud" at investere, skal foretrækkes frem for investeringer i andre — typisk nyoprettede og stærkt voksende - foretagender. Efter de principper for en virksomhedsbeskatning, der er nævnt foran, vil det endda kunne forekomme, at indehaveren af en nyoprettet erhvervsvirksomhed i de første år bliver stillet ugunstigere end efter de gældende regler.

Det forekommer på denne baggrund mere nærliggende at anvende midler, der tager direkte sigte på at styrke investeringerne i såvel gamle som unge virksomheder: Investeringsstilskud,

forbedrede afskrivningsregler og — i det omfang valutaforholdene tillader det — lavere rente. Man kan undgå noget af en virksomhedsskats "erhvervskonserverende" effekt, hvis man — som ved selskabsskatten — til virksomhedsdelen medregner aktiekøb i andre virksomheder eller rent finansielle kapitalanlæg. Virksomhedsbeskatningen vil hermed antage mere karakter af rent "opsparingsfremmende foranstaltning", og man kommer hermed over i det fordelingsmæssigt prekære spørgsmål, om opsparing (passiv såvel som aktiv) alene skal begunstiges, når den foretages af selvstændigt erhvervsdrivende, medens lønmodtageres opsparing (i aktier eller passiv kapitalanbringelse) beskattes i fuld udstrækning. Såfremt målsætningen med en virksomhedsbeskatning alene er at styrke den private opsparing i almindelighed, synes det lige så nærliggende at tage tidligere tiders skattemæssige begunstigelser af opsparing op til fornyet overvejelse, for ikke at tale om ideen om en "direkte forbrugsskat".

Såfremt målsætningen med en virksomhedsbeskatning er at undgå sammenfald af O-indkomster og et anstødeligt stort forbrug, vil denne åbenbart i visse tilfælde kunne komme til at stride mod den foran omtalte opsparingsmålsætning, idet en vis minimumsgrænse for det driftsherrevederlag, der udbetales af virksomheden, selvsagt vil føre til større skattebetaling (i virksomhed og hos ejeren) og dermed mindre opsparing i virksomheden, end hvis fordelingen af indkomst på virksomhedsdel og husholdningsdel var fri. Hvis rimelighedshensyn taler for, at kombinationen af stort forbrug og O-indkomst ikke kan accepteres, forekommer det dog mere nærliggende at nå et acceptabelt resultat ved en videreudbygning af reglerne i ligningslovens § 28 end ved indførelse af en særlig virksomhedsbeskatning.

c. I det foregående er ved flere lejligheder nævnt, at de hensyn, der ønskes varetaget ved opdeling af personlig indkomst i en virksomhedsdel og en husholdningsdel, i mange henseender bedre vil kunne tilgodeses på anden måde.

I denne forbindelse kan der også være grund til at pege på, at mange personligt ejede virksomheder i dag har muligheder for at gå over på selskabsform. De virksomheder, der i dag ikke har denne mulighed - først og fremmest land-

brug — kunne opnå fordele ved lavt beskattede henlæggelser gennem en ændring af selskabslovgivningen og de relevante næringslove i stedet for ved ændring af skattelovene. For så vidt angår de personligt drevne foretagender, der ikke har benyttet sig af deres mulighed for overgang til selskabsform, må grunden hertil være, at der ikke på længere sigt er antaget at være nogen skattemæssig fordel ved en sådan overgang, at selve omdannelsen er forbundet med ulemper, eller at den skattemæssige ulempe ved at drive virksomheden som personligt ejet opvejes af fordele på andre felter.

Der ses ikke at være grund til ved en virksomhedsskatteordning at stille personligt drevne foretagender gunstigere end selskaber. Dette vil således betyde, at der enten — som ved selskaber — i en vis udstrækning må ske dobbeltbeskatning af den del af husholdningsindkomsten, der er indtjent i erhvervsvirksomheden, eller at beskattningen af virksomhedsdelen af indkomsten sker med en højere sats end den lave selskabsskattesats.

6. Fordelingsmæssige virkninger.

Det må nok antages, at gennemførelsen af en virksomhedsbeskatning vil have ikke ubetydelige fordelingsmæssige virkninger i hvert fald på kort sigt. De selvstændigt erhvervsdrivende, hvis skattepligtige indkomst, opgjort efter de gældende regler, ligger over proportionalgrænsen, og som foretager en opsparing i virksomheden, vil få en skatteindestættelse på indtil $(70 - 37 =) 33\%$ af nettoopsparingen. Skattelettelsen vil være størst for de største indkomster. For erhvervsdrivende med skattepligtig indkomst under proportionalgrænsen vil den højst udgøre $7\frac{1}{2}\%$ af nettoopsparingen. Som tidligere omtalt vil også selvstændigt erhvervsdrivende, der ikke sparer op (i eller uden for virksomheden) kunne eliminere progressionen i beskattningen af virksomhedsoverskuddet, så længe de kan finansiere privatforbruget ved privat formue, lønindtægt (herunder ægtefælleindtægt) eller ved låneoptagelse, der ikke posteres i virksomhedsregnskab.

Erhvervsdrivende, hvis privatforbrug overstiger virksomhedens overskud efter af- og nedskrivninger, vil komme ud for en skatteforhøjelse. Dette gælder også i tilfælde, hvor overskud-

dets ringe størrelse skyldes svigtende indtægter, og det gælder, uanset om privatforbruget er beskedent, blot det overstiger overskuddet.

7. Konklusion.

Beskatningen af aktieselskaber og anpartsselskaber (i det følgende omtalt under et som "selskaber") sker efter en forholdsvis lav skattesats, og selskaberne kan således konsolidere sig på gunstige vilkår. Udbytte til aktionærerne undergives for så vidt dobbeltbeskatning, men både her i landet og i udlandet har der i de seneste år været en udvikling hen imod en afvikling af dobbeltbeskatningen

Erhvervsvirksomheder, der drives som privat firma, får ikke som selskaber deres overskud udskilt til særskilt beskatning, men overskuddet beskattes hos indehaveren sammen med hans øvrige indkomst efter det progressive personbeskatningssystem. Denne kraftigere beskatning omfatter såvel beløb, der anvendes til konsolidering, som beløb til privatforbrug.

Ønsket om større ensartethed i beskatningen uanset virksomhedsformen kan tænkes imødekommet ved gradvis at skærpe selskabsbeskatningen og lempe den resterende dobbeltbeskatning. Samtidig kan man så tænke sig en lempelse af personbeskatningen. Denne lempelse måtte i givet fald også omfatte lønindtægter.

Det har været fremført i udvalget, at der kan tænkes oprettet en ganske ny selskabsform, der i modsætning til aktie- og anpartsselskaber ikke drives med begrænset hæftelse, og som derfor ikke har behov for helt samme selskabsretlige lovregulering som disse allerede kendte selskabstyper. En sådan ny selskabstype kunne være karakteriseret ved alene at være baseret på en "skatte- og regnskabsmæssig kontrakt" på basis af en særlig lovgivning, hvori de væsentlige træk fra selskabsbeskatningen kunne danne grundlag.

Udvalget har imidlertid i stedet arbejdet med muligheden for at nå det ønskede mål ved hjælp af en særlig virksomhedsskat, hvor overskuddet af en virksomhed udskilles til beskatning for sig.

Udvalget har ikke udarbejdet et regelsæt for virksomhedsbeskatning, der generelt fører til en blot nogenlunde ensartethed i beskatningen af virksomheders overskud, hvad enten de drives i selskabsform eller ikke. Det hænger sammen med erhvervsvirksomhedernes meget forskellig-

artede karakter og de store forskelle, der gør sig gældende med hensyn til den måde, hvorpå virksomhederne er opbygget hvad angår kapitalforhold, indehaverens arbejdsindsats, anvendelsen af driftsmidler m.v. Det er således vanskeligt at forestille sig en virksomhedsbeskatning, der virker hensigtsmæssigt over for al form for privat drevne virksomhed, altså både virksomhed, der forudsætter kapitalindskud, og virksomhed, som i det store og hele beror på indehaverens egen arbejdsindsats.

Selv om man muligvis kunne udforme et system, der virkede nogenlunde tilfredsstillende og opfyldte forudsætningerne for et vist antal erhvervsvirksomheder, ville der være forholdsvist store grupper af erhvervsdrivende, for hvem systemet ville virke i høj grad utilfredsstillende. Det må således antages, at ordningen vil medføre en række uønskede fordelingsmæssige virkninger.

Disse virkninger forstærkes, jo flere former for erhvervsvirksomhed, ordningen kommer til at omfatte. En del liberale erhverv nærmer sig hvad angår kapitalkrav og virkemåde i så høj grad lønnet arbejde, at det, hvis sådanne erhverv medtages under ordningen, er nærliggende at spørge, hvorfor lønmodtagere kun ved at stifte et selskab skal have mulighed for på tilsvarende måde at udskille en del af deres indtægt (formueafkast) til en for dem gunstigere virksomhedsbeskatning. Skal f.eks. virksomhed i form af drift af en udlejningsejendom falde ind under ordningen, kan det forekomme ejendommeligt, at de samme skattemæssige fordele ikke kan opnås ved anden kapitalanbringelse, f.eks. i aktier eller obligationer.

Virksomhedsbeskatningen vil således medføre en forskelsbehandling i forhold til lønmodtagerne. Den utilfredshed, der under de nuværende forhold findes på grund af forskellen mellem aktieselskabsbeskatningen på den ene side og beskatningen af indehaveren af privat drevet virksomhed på den anden side, vil under en ordning med virksomhedsbeskatning komme til at foreligge i forholdet mellem erhvervsdrivende og lønmodtagere.

Virksomhedsbeskatningen forudsætter en opdeling af virksomhedsejerens hele indtjening, idet en del af indtjeningen (virksomhedsindtægten) beskattes med en lempelig proportional skat, medens resten af indtægten, den personlige indtægt, beskattes efter den almindelige pro-

gressive indkomstskatteskala. En sådan konstruktion kan ikke undgå at give en række vanskeligheder, idet systemet må bygges op på en sådan måde, at det er egnet til at modvirke indehaverens forsøg på at undgå den progressive indkomstbeskatning. På den anden side bør systemet virke på en sådan måde, at indkomstopdelingen især i år med svigtende indtægter ikke udsætter indehaveren for en urimelig overbeskatning. De nævnte faktorer forudsætter formentlig, at man opbygger virksomhedsbeskatningen med ret udviklede kontosystemer, og at man opererer med sondringer (f.eks. sondringen mellem private og erhvervsmæssige renter), som i hvert fald giver betydelige praktiske og administrative vanskeligheder. En mere konsekvent ligestilling mellem aktieselskabsbeskatningen og virksomhedsbeskatningen må formentlig under alle omstændigheder bl.a. af praktiske grunde afvises. Sådan en ligestilling ville bl.a. føre til, at man skulle indbygge et dobbeltbeskatningselement i virksomhedsbeskatningen, og dette element fra selskabsbeskatningen synes det ikke hensigtsmæssigt at overføre til en virksomhedsbeskatning.

Det forhold, at virksomhedsbeskatningen kommer til at afvige en del fra selskabsbeskatningen, giver imidlertid i sig selv problemer. Man opnår således ikke den neutralitet i valg af retlig form, hvorunder erhvervsvirksomheden skal drives, som egentlig tilsigtes med indførelsen af en virksomhedsbeskatning.

Indpasningen af virksomhedsbeskatningen i det i forvejen komplicerede skattesystem vil uundgåeligt medføre betydelige administrative vanskeligheder såvel for skattemyndighederne som for de enkelte virksomheders indehavere, der desuden vil få endnu større problemer end nu ved at overskue de skattemæssige konsekvenser af deres dispositioner ikke mindst, hvor det drejer sig om afhændelse af virksomheden, optagelse af medinteressenter m.v.

Udvalget har opfattet det som et væsentligt formål med virksomhedsbeskatningen, at ejeren af en virksomhed bliver personbeskattet af de midler, som han anvender til privat forbrug. Det skulle kunne skabe større lighed mellem beskatningen af lønmodtagere og indehavere af personligt drevne erhvervsvirksomheder. Desuden vil virkningen af de særlige regler om afskrivninger og henlæggelser m.v. blive begrænset til virksomhedens indtjening, således at ejerens person-

lige beskatning ikke berøres. Derved skulle lovgivningsmagten få friere hænder til at anvende sådanne foranstaltninger som led i erhvervs- og beskæftigelsespolitikken.

Udvalgets undersøgelser viser imidlertid, at det ikke er muligt at indrette ordningen således, at det sikres, at ejeren af virksomheden i alle tilfælde bliver personbeskattet af et beløb, der svarer til hans privatforbrug, men alene af den del heraf, der tilvejebringes ved udtræk fra virksomheden. Selv denne virkning vil afhænge af, i hvilket omfang man i et system med virksomhedsbeskatning kan begrænse indehaverens mulighed for uden fornyet beskatning at forbruge af sin tidligere indkomstbeskattede formue.

På baggrund af det anførte om de betydelige problemer, en virksomhedsbeskatning frembyder, finder udvalget i hvert fald, at det må være mest hensigtsmæssigt at søge at nå de mål, der tilstræbes med ordningen, ad andre veje.

For så vidt angår ønsket om at opnå størrelighed i beskatningen af erhvervsdrivende og lønmodtagere har indførelsen af reglerne i ligningslovens § 28 vel i et vist omfang opfyldt formålet.

Efter ligningslovens § 28 sker der en begrænsning af den selvstændigt erhvervsdrivendes muligheder for at foretage visse afskrivninger i tilfælde, hvor den skattepligtige indkomst er mindre end — eller ved at foretage de nævnte fradrag ville blive mindre end — årets privatforbrug. Begrænsningen af afskrivningerne m.v. sætter imidlertid kun ind, såfremt privatforbruget eksklusive skatter overstiger 55.000 kr.

Ligningslovens § 28 løser kun en del af pro-

blemet, og det må i givet fald overvejes at foretage visse korrektioner i reglen. Den skal i øvrigt optages til revision i folketingsåret 1977-1978.

Det forekommer desuden nærliggende at pege på muligheden af lovændringer, der åbner adgang for alle erhvervsdrivende til at drive virksomhed under en eller anden selskabsform. I denne forbindelse vil det nok være naturligt at indføre visse ændringer i de skattemæssige regler for omdannelse til selskabsform navnlig med henblik på at sikre imod, at overskud i det nydannede selskab kan tages ud af selskabet uden beskatning hos aktionæren. Det kan således overvejes at gøre såkaldte skattefri omdannelser betinget af, at den væsentligste del af den omdannede virksomheds nettoaktiver vederlægges den hidtidige indehaver i form af aktier eller anparter i selskabet. Endvidere bør det forhindres, at der ved udlån m.v. fra selskab til aktionær er mulighed for vilkårlig udskydelse af personbeskatningen. Det kunne indgå i overvejelserne samtidig at foretage en vis liberalisering af andre skattebestemmelser, der under de nuværende forhold lægger hindringer i vejen for omdannelse til selskabsform.

Udvalget finder, at det må være muligt at kombinere regler af den foran nævnte karakter på en sådan måde, at de forskellige hensyn, der har ført til overvejelserne om en virksomheds-skat, imødekommes ved fremtidige omdannelser til selskabsform.

Udvalget er opmærksom på, at selskabsskattekommissionen er i færd med undersøgelser og overvejelser på dette område.

Afsnit 2

Kapitel I

Oversigt over udvalgets 1. og 2. redegørelse

I det følgende foretages en kort sammenfatning af de emner, som udvalget har behandlet i første redegørelser af august 1976 og anden redegørelse af april 1977.

Som det fremgår af kommissoriet, har det været et af udvalgets hovedopgaver at foretage en sanering af selvangivelsesfradragene for at åbne mulighed for en endelig kildebeskatning af almindelige lønindtægter.

I udvalgets *første redegørelse* behandledes følgende fradrag.

Lønmodtagernes fradrag for udgifter i forbindelse med arbejdet (erhvervsudgifter).

Lønmodtagernes fradrag for udgifter til transport ved udearbejde og rejse samt merudgifter til fortæring og natophold ved udearbejde og rejse foreslås afskaffet. I stedet skal arbejdsgiveren fratrække udgiftsbeløbene efter standard-satser ved hver enkelt lønudbetaling (lønfradragssordning) i den indtægt, hvoraf der beregnes kildeskat. Desuden foreslås fradrag retten for nogle udgifter, som enten er af ubetydelig størrelse, eller som arbejdsgiveren normalt afholder som driftsudgift (merudgifter ved fortæring ved overarbejde og natarbejde og merudgifter til uniform eller arbejdstøj) afskaffet.

For de resterende erhvervsudgifter skal der fortsat være fradrag for lønmodtageren, men kun i det omfang de overstiger et mindste-beløb på 1.200–2.000 kr.

Frdrag for udgifter til arbejdsløshedsforsikring.

Frdraget foreslås afskaffet og erstattet med nedsættelse af det lovfæstede kontingent til A-kasserne. Det foreslås, at nedsættelsen sker med en procent, der svarer til den gennemsnitlige marginalskatteprocent. Statstilskuddet til kasserne tænkes forhøjet tilsvarende.

Frdrag for kontingent til faglige sammenslutninger.

Da en lang række frdrag afskaffes og andre begrænses væsentligt, vil det, når målet er en definitiv kildebeskatning af lønindtægter, være u hensigtsmæssigt at bibeholde frdrag for sådanne udgifter, som et stort antal lønmodtagere har.

Udvalgets overvejelser om dette frdrag blev ikke tilendebragt i første redegørelse, men der blev nævnt forskellige muligheder, som udvalget har afstået fra at tage stilling til.

Frdrag for befordringsudgifter mellem hjem og arbejdsplads.

Frdrag retten foreslås afskaffet. Under hensyn til, at der for den enkelte skatteyder kan være tale om forholdsvis betydelige beløb, foreslås en overgangsordning, hvorefter den gældende bundgrænse på 1.100 kr. forhøjes til 2.500–3.000 kr. og derefter gradvis forhøjes, således at frdraget helt forsvinder efter en årrække. Som en yderligere forenkling foreslås det, at frdraget beregnes på grundlag af en standardiseret takst på 25–30 øre pr. kilometer uafhængig af, hvilket transportmiddel den skattepligtige bruger eller har mulighed for at bruge.

Samtidig foreslås som en konsekvens heraf, at værdiansættelsen af bil til rådighed og af privat brug af blandet driftsmiddel standardiseres, således at en fast grundudgift (repræsenterende faste omkostninger og varierende omkostninger for kørsel indtil 8.000 kilometer årligt) betragtes som privat.

Det faste lønmodtagerfrdrag.

I konsekvens af det foran anførte foreslås dette frdrag afskaffet.

Frdrag for indskud på etableringskonto.

Frdraget foreslås afskaffet.

Forsikringsfradraget.

Frdrag for udgifter til privat tegnede rente- og rateforsikringer samt indeksordninger foreslås bevaret.

Det begrænsede forsikrings- og opsparingsfradrag på 3.000 kr. foreslås afskaffet.

For præmier til livsforsikringer under 3.000 kr.s frdraget foreslår udvalget dog, at frdragsretten for præmier til allerede oprettede policer bevares, eventuelt aftrappes.

For præmier til gruppelevsforsikringer under 3.000 kr.s frdraget foreslås frdragsretten erstattet af et tilskud til nedsættelse af præmien.

Det samme kan eventuelt gøres for præmier til syge- og ulykkesforsikring.

Frdrag for gaver til almenvelgørende foreninger.

Frdragsretten for sådanne udgifter foreslås afskaffet.

Frdrag for underholdsbidrag, aftægt og andre løbende ydelser.

Frdrag for underholdsbidrag til børn foreslås afskaffet. Til gengæld skal bidragene ikke længere være skattepligtig indkomst for børnene. Udvalget peger endvidere på, at med uændret bidrag vil afskaffelsen af frdragsretten medføre en stigning i bidragsydernes skattebyrde. Hvis det findes rimeligt at kompensere herfor, kan det gøres ved at yde personer, der betaler underholdsbidrag til børn et tilskud pr. barn.

Frdragsretten for underholdsbidrag til ægtefælle og skattepligten hos den modtagende ægtefælle foreslås opretholdt. En afskaffelse af såvel frdragsret som skattepligt må efter udvalgets opfattelse forudsætte en meget betydelig forlængelse af proportionalstrækket.

Frdragsretten for aftægtsydelser og indkomstskattepligten hos modtageren forudsættes opretholdt. Udvalget har herved peget på, at reglerne om beskatning af aftægt skal ses i sammenhæng med reglerne om beskatning af renter.

Frdragsretten for ensidige forpligtelser til løbende ydelser til institutioner, trossamfund m.v. samt ensidige forsørgelsesforpligtelser (bortset fra ægtefællebidrag) foreslås afskaffet.

I udvalgets *anden redegørelse* behandledes beskatningsreglerne for renteindtægter og renteudgifter.

Udvalget har dels behandlet en metode, hvorefter både renteindtægter og renteudgifter fjernes fra den almindelige skattepligtige indkomst og undergives en proportional definitiv beskatning (renteskatteordningen), dels behandlet forskellige metoder til begrænsning af frdragsretten for private renteudgifter.

Efter *renteskatteordningen* betaler kreditor 40 pct. i skat af renteindtægter, og debitor får i stedet for rentefradraget en godtgørelse svarende til 40 pct. af deres renteudgifter.

Efter metoden tænkes beskatningen gennemført på den måde, at debitor ved rentens betaling tilbageholder 40 pct. af det forfaldne rentebeløb. Den godtgørelse, som debitor har krav på, er af samme størrelse som renteskatten og anses for modregnet heri.

Ved denne metode vil alle renter automatisk blive beskattet, og beskatning og frdragsret vil blive ordnet uden skattemyndighedernes mellemkomst. Hvis målet er at fjerne renteindtægter og -udgifter fra det normale beskatningssystem, er det næppe muligt at pege på løsninger, der adskiller sig væsentligt fra renteskatteordningen.

Renteskatteordningen forudsætter imidlertid, at der etableres nogle særordninger. For eksempel må der antagelig etableres en særordning for selvstændigt erhvervsdrivende med indtægter over proportionalstrækket, som må arbejde med stor lånekapital, og for hvem omdannelse til selskabsform er særlig uhensigtsmæssig eller umulig (bl.a. landmænd).

For pengeinstitutter og andre, der udøver erhvervsmæssig pengeformidling, skal ordningen alene være en aconto ordning. Den skattepligtige indkomst opgøres efter de gældende regler.

Realkreditinstitutter forudsættes kompenseret ved statstilskud for det tab, der lides i forbindelse med kontantlån oprettet før renteskatteordningen.

Livsforsikringsselskaber, ATP, pensionskasser og skattebegunstigede opsparingsordninger forudsættes at skulle have kompensation for renteindtægtsnedgangen på 40 pct.

Man har ikke regnet med, at foreninger, institutioner, legater m.v., der efter gældende regler er skattefri af renteindtægter, generelt skal have kompensation for nedgangen i renteindtægten, men det foreslås, at der etableres tilskudsordninger for de institutioner m.v., der i særlig grad rammes.

Der forudsættes en overgangsordning for personer med indtægt over proportionalgrænsen og med store nettorenteudgifter. Efter ordningen skal en år for år faldende del af nettorenteudgiften i en femårig periode tillades fradraget i indkomsten i stedet for kun at give godtgørelse på 40 pct.

Det fremhæves, at en forlængelse af proportionalskattestrækket udover, hvad der er muligt ved en gennemførelse af renteskatteordningen, vil mindske behovet for administrationskrævende overgangsordninger.

Metoder til afskaffelse af *fradragsretten for renter af privat gæld*.

Udvalget fremhæver, at det ikke er praktisk muligt at bygge en afgrænsning af private gældsrenter på, om provenuet af det konkrete lån er anvendt til erhvervsmæssigt eller privat formål. En afskaffelse af fradragsretten for private renter må i stedet ske efter skematiske metoder, der tilsigter at begrænse rentefradraget på områder, hvor gældsstiftelse normalt anvendes til finansiering af private formuegoder. De beskrevne metoder tænkes alene anvendt på skattepligtige personer (og dødsboer) der driver selvstændig erhvervsvirksomhed. For skatteydere, der udelukkende har lønindtægt eller pension, afskaffes rentefradraget helt, medens aktieselskaber m.v. bevarer fradragsretten ubeskåret.

1. Den først beskrevne metode bygger på en forudsætning om, at visse typer af gæld ubetinget anses for privat gæld.

Renter af gæld, der fremgår af virksomhedens regnskab, og som ikke efter foranstående anses for privat, kan fratrækkes med den begrænsning, at hvis virksomhedens nettoformue i løbet af et regnskabsår viser nedgang — udover, hvad der skyldes et eventuelt driftsunderskud af virksomheden - antages nedgangen at være anvendt til private formål. Der gives derfor ikke fradragsret for en så stor del af virksomhedens samlede renteudgifter, som svarer til forholdet mellem nedgangen og den samlede virksomheds-gæld.

2. Begrænsning efter forholdet mellem **privat**-aktiver og erhvervsaktiver. Efter den skitserede ordning skal den del af de samlede gældsrenter, der forholdsmæssigt svarer til de private aktivers andel af de samlede aktiver, ikke kunne fradrages.

3. Begrænsning på grundlag af erhvervsaktiverne alene. Efter denne metode skal den selvstændigt erhvervsdrivende kunne fratrække sine renteudgifter, idet de dog højst må udgøre et beløb svarende til en nærmere beregnet procentdel af værdien af de erhvervsmæssige aktiver. Procentdelen tænkes beregnet som en gennemsnitsrente af gælden.

4. Begrænsning på grundlag af privataktiverne alene. Efter denne metode skal ikke-erhvervsdrivende personer kunne fratrække renteudgifter inden for et beløb, der svarer til de skattepligtige rente- og udbytteindtægter, medens den overskydende renteudgift ikke kan fratrækkes. Erhvervsdrivende personer skal kunne fratrække overskydende renteudgift i det omfang, den overstiger en beregnet gennemsnitsrente af værdien af private, formueskattepligtige realaktiver (ejerboliger og privat benyttede befordringsmidler).

Af hensyn til personer med store renteudgifter forudsættes det, at der etableres en overgangsordning, hvor der sker en gradvis aftrapning af fradragsretten for renter af privat gæld. Efter den skitserede overgangsordning skal fradraget for de private gældsrenter kun gives med en år for år faldende procentdel i overgangsperioden (f.eks. 10 år). Det er endvidere forudsat, at der i hele **aftrapningsperioden** foretages et bundfradrag i den del af renteudgiften, som kan fratrækkes.

5. I tilknytning til behandlingen af metoder til begrænsning af fradragsretten for private **gælds**-renter, fremhæver udvalget, at det vil være rigtigere og langt mindre kompliceret at imødekomme de synspunkter, som ligger bag ønsket om at begrænse fradragsretten, ved en gradvis forhøjelse af den indkomstskattepligtige lejeværdi af egen bolig.

Kapitel II

Provenu- og fordelingsmæssige virkninger

1. Indledning.

I fortsættelse af oversigten i kapitel I over de i udvalgets første to redegørelser overvejede ordninger er de provenu- og fordelingsmæssige virkninger af disse søgt belyst i det følgende. Gennemføres disse ordninger, vil det offentlige få et merprovenu. Ved afgørelsen af, om dette merprovenu kan benyttes til nedsættelse af skattesatserne, må udgangspunktet være, at der ikke som følge af ordningernes gennemførelse skal ske nogen ændring af finanspolitikken. Det er imidlertid vanskeligt at bedømme, i hvilket omfang det merprovenu, som er en følge af skatteomlægningerne, kan anvendes til at nedsætte skattesatserne, uden at det samlede aktivitetsniveau i samfundet ændres. I det følgende er det forudsat, at det merprovenu, der bliver tale om ved en gennemførelse af de i udvalgets to første redegørelser overvejede ordninger, fuldt ud kan anvendes til en lempelse af udskrivningsreglerne, uden at aktivitetsniveauet derved ændres.

I denne forbindelse må det antages at være af særlig interesse at undersøge en ordning, hvorefter det såkaldte proportionalsskattetræk forlænges, således at et færre antal personer bliver omfattet af skatteskalaproggressionen, fordi en sådan tilpasning af skatteskalaen vil formindske en række af de problemer, der er omtalt i udvalgets kommissorium — og som er påpeget i forbindelse med de ordninger, der er omtalt i udvalgets to første redegørelser.

En forlængelse af proportionalsskattetrækket vil ikke nedsætte skatten for de skatteydere, som har en skattepligtig indkomst under den nuværende proportionalsskattegrænse, selvom disse skatteydere — som alle andre skatteydere — omfattes af fradragsbegrænsningen m.v. i udvalgets to første redegørelser. Det er derfor forudsat, at en del af merprovenuet ved gennemførelse af ordningerne i de to første redegørel-

ser forlods skal anvendes til at forhøje det almindelige personfradrag dog højst med 3.000 kr. (i 1977). Ved valget af denne maksimale størrelse af personfradragsforhøjelsen har udvalget haft for øje, at en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 3.000 kr. vil give skatteydere på proportionalsskattetrækket kompensation for bortfald af fradrag, der i beløb svarer til det faste lønmodtagerfradrag samt et vist fradragsbeløb herudover.

I overensstemmelse med det foran anførte er der i det følgende regnet med, at merprovenuet ved gennemførelsen af de i udvalgets to første redegørelser overvejede ordninger benyttes til følgende ændringer af udskrivningsreglerne:

a. Det almindelige personfradrag forhøjes med indtil 3.000 kr.

b. I det omfang, der er et merprovenu tilbage efter personfradragsforhøjelsen, benyttes dette til en forlængelse af **proportionalsskattetrækket**.

Forlængelsen af proportionalsskattetrækket forudsættes gennemført uden, at der sker ændring af den samlede sats for skat til staten og kommunerne på proportionalsskattetrækket. Da fradragsbegrænsning m.v. medfører en ændring af kommunernes beskatningsgrundlag, må det antages, at de kommunale og amtskommunale udskrivningsprocenter ændres, og det er derfor forudsat, at skattesatsen på statsskatteskalaens laveste trin ændres på en sådan måde, at virkningen af de kommunale ændringer i gennemsnit neutraliseres.

Ved bedømmelsen af de provenumæssige virkninger af en gennemførelse af ordningerne i udvalgets to første redegørelser må der tages hensyn til, at afskaffelsen af en række selvangivelsesfradrag forudsætter, at der i stedet ydes tilskud. Disse tilskud er ensbetydende med merudgifter for det offentlige. Det er merprovenuet ifølge ordningerne i udvalgets to første redegørelser reduceret med de nævnte tilskud, som

kan benyttes til den omtalte lempelse af udskrivningsreglerne.

De provenu- og fordelingsmæssige virkninger af omlægningen af skattesystemet vil blive belyst for indkomståret 1977.

De provenumæssige virkninger belyses i første omgang for staten og kommunerne under et. I et særligt afsnit vil der dernæst blive gjort rede for de provenumæssige konsekvenser for kommunerne under et.

Ved bedømmelsen af de provenu- og fordelingsmæssige virkninger undersøges først virkningen af en isoleret gennemførelse af fradragsbegrænsningen fra udvalgets første redegørelse. Dernæst gøres der nogle betragtninger over de provenumæssige virkninger af at gennemføre fradragsbegrænsningen fra udvalgets første redegørelse sammen med en begrænsning af fradragsretten for renter af privat gæld, jfr. udvalgets anden redegørelse. I forbindelse med behandlingen af spørgsmålet om afskaffelse af fradragsretten for renter af privat gæld i den anden redegørelse var udvalget inde på, at ønsket om at afskaffe fradragsretten for private gældsrenter må anses især at have sin baggrund i den udvikling, reglerne om beskatning af værdi af egen bolig er undergået i de sidste årtier, hvor den skattemæssige lejeværdi ikke har holdt trit med den almindelige huslejestigning. I den forbindelse fremhævede udvalget, at det forekommer nærliggende at imødekomme de synspunkter, som ligger bag ønsket om at begrænse fradragsretten for private gældsrenter, ved en gradvis forhøjelse af den indkomstskattepligtige lejeværdi. På denne baggrund har udvalget foretaget en bedømmelse af de provenu- og fordelingsmæssige konsekvenser af at gennemføre fradragsbegrænsningen fra udvalgets første redegørelse sammen med en forhøjelse af lejeværdien af bolig i egen ejendom, men uden begrænsninger af rentefradraget.

Udvalget har i sin anden redegørelse omtalt den særlige renteskatteordning, hvorefter renteindtægter beskattes med 40 pct., medens renteudgifter giver adgang til en godtgørelse på 40 pct. af udgiftsbeløbet. For at undgå et omfattende beregningsarbejde er der ikke i dette kapitel gjort rede for de provenu- og fordelingsmæssige konsekvenser af at gennemføre renteskatteordningen. I udvalgets anden redegørelse er der gjort rede for de provenu- og fordelingsmæssige virkninger af en isoleret gennemførelse af rente-

skatteordningen, og i kapitel III er virkningerne af renteskatteordningen sammen med en mere omfattende skatteomlægning belyst.

2. Provenumæssige virkninger.

a. Fradragsbegrænsningen fra udvalgets første redegørelse gennemføres isoleret.

I kapitel I er der foretaget en sammenfatning af overvejelserne fra udvalgets første redegørelse om begrænsning af fradragene på selvangivelsen. De selvangivelsesfradrag, som berøres er skønsmæssigt anslået i kolonne (1) i oversigten nedenfor for indkomståret 1977. I oversigtens kolonne (2) er der skønnet over den del af de enkelte fradrag, der falder væk ved en fradragsbegrænsning.

	Fradrag ialt (1) Mill. kr.	Fradrag der falder væk ved en fradragsbegrænsning (2) Mill. kr.
1. Lønmodtagerfradraget	5.700	4.300
Heraf:		
Det faste lønmodtagerfradrag	3.200	3.200
Fradrag for faktiske udgifter (lønmodtagerfradrag B)	2.500	1.100
2. Præmier til renteforsikring, indbetaling på indekskontrakter m.v.	2.350	0
3. Præmier til livsforsikring, indskud på børneopsparings- og selvpen-sioneringskonti samt syge- og ulykkesforsikring m.v. (3.000 kr.'s fradraget)	1.475	615
4. Fradrag for gaver ifølge ligningslovens § 8 A.	35	35
5. Fradrag for udgifter til underholdsbidrag og andre løbende ydelser	710	400
6. Øvrige fradrag	1.800	1.500
Fradrag ialt (1-6)	12.070	6.850

Det fremgår af oversigten, at begrænsningen af fradragene vil føre til, at et samlet fradragsbeløb på ca. 6.850 mill. kr. falder væk. Herved forøges beskatningsgrundlaget med dette beløb.

Merprovenuet ved den nævnte forøgelse af beskatningsgrundlaget kan med uændrede udskrivningsregler skønnes at udgøre ca. 3.600 mill. kr. Dette merprovenu skal reduceres med de tilskudsbeløb, som forudsættes ydet fra det offentlige, hvis fradragsbegrænsningen gennemføres. Der er alene taget hensyn til følgende tilskudsbeløb i 1977-niveau:

	Mill. kr.
Øgede tilskud til arbejdsløshedsforsikringen	250
Tilskud til nedsættelse af præmier til gruppelivsforsikring	80
Tilskud ialt	330

Merprovenuet som følge af fradragsbegrænsningen reduceret med de nævnte tilskudsbeløb kan opgøres til ca. 3.270 mill. kr.

Merprovenuet ved at gennemføre fradragsbegrænsningen skal som nævnt forlods benyttes til en forhøjelse af det almindelige personfradrag. Benyttes merprovenuet til en sådan forhøjelse kan personfradraget forhøjes med ca. 2.600 kr. fra 12.600 kr. til ca. 15.200 kr. i 1977.

De skøn, der ovenfor er udøvet vedrørende størrelsen af de enkelte selvangivelsesfradrag og den del heraf, der falder bort ved en fradragsbegrænsning, er meget grove, idet det foreliggende statistiske materiale ikke muliggør en nøjere beregning. Ved udøvelsen af skønnene er følgende beregningsforudsætninger lagt til grund:

Udgangspunktet for skønnene er oplysninger fra slutligningen for indkomståret 1976 og Danmarks Statistiks selvangivelsesundersøgelse for 1975 og 1976 om størrelsen af de enkelte selvangivelsesfradrag. På dette grundlag har man skønnet over fradragenes størrelse for indkomståret 1977.

Ved belysningen af de provenumæssige virkninger er om de enkelte fradrag forudsat følgende:

Lønmodtagernes udgifter i forbindelse med det indtægtsgivende arbejdes udførelse skal for en dels vedkommende kunne fradrages under den særlige lønfradragsordning. For nogle andre udgifter bibeholdes fradraget, dog kun i det omfang udgifterne overstiger et nærmere fastsat mindstebeløb (på 1.200-2.000 kr.). På grund

af mangelfuldt statistisk materiale er det ved beregningerne forudsat, at fradraget for lønmodtagernes udgifter i forbindelse med det indtægtsgivende arbejdes udførelse opretholdes for den del af de anslåede udgifter, der overstiger 1.200 kr.

De skattepligtiges udgifter til befordring mellem skiftende eller flere samtidige arbejdssteder forudsættes at kunne fradrages i fuldt omfang som hidtil.

De skattepligtiges udgifter til befordring mellem hjem og arbejdssted forudsættes at kunne fradrages i det omfang de overstiger 3.000 kr. mod 1 100 kr. efter de gældende regler. Det har ved beregningen af de provenumæssige virkninger kun været muligt at måle virkningerne af den omtalte ændring for lønmodtagerne.

Fradraget for kontingenterne til arbejdsløshedsforsikring forudsættes ophævet. Til gengæld ydes et tilskud fra staten til nedsættelse af kontingenterne til arbejdsløshedsforsikringen. Tilskuddet udgør 50 pct. af kontingentet, svarende til den gennemsnitlige marginalsat for lønmodtagere.

Lønmodtagernes fradrag for kontingenter til faglige sammenslutninger forudsættes ophævet. En ophævelse af lønmodtagernes ret til at foretage fradrag for faglige kontingenter forudsættes at skulle ledsages af en tilsvarende begrænsning af de selvstændige erhvervsdrivendes fradragsret. Der har ikke i udvalget været enighed om, hvorvidt der skal gennemføres en sådan tilsvarende begrænsning eller om, hvordan den i givet fald skulle udformes. Der er derfor ikke foretaget en beregning af de provenu- og fordelingsmæssige virkninger af en begrænsning af de selvstændige erhvervsdrivendes fradrag for faglige kontingenter. Det må dog antages, at den unøjagtighed, der herved bliver tale om, er af forholdsvis beskeden størrelse.

Det faste lønmodtagerfradrag forudsættes ophævet. (Ved belysningen af de fordelingsmæssige virkninger i afsnit 3 nedenfor har der ikke kunnet tages hensyn til, at en række af de personer, som hidtil har haft det faste lønmodtagerfradrag, efter ophævelsen af dette vil kunne få fradrag for deres faktiske udgifter i det omfang, disse fradrag opretholdes. Virkningerne heraf må antages at være beskedne.)

Fradraget for præmier til rente- og rateforsikringer samt indbetaling på indeksskontrakter forudsættes opretholdt.

De forskellige udgiftsposter under det såkaldte 3.000 kr.'s fradrag for udgifter til livsforsikringer m.v. skal behandles forskelligt ifølge forslagene til fradragsbegrænsning. Alle fradragene med undtagelse af fradraget for præmier til allerede oprettede livsforsikringspolicer forudsættes ophævet. Fradraget for præmier til gruppelivsforsikring forudsættes erstattet af et statstilskud til nedsættelse af præmierne med 50 pct. Ved provenuberegningerne er der skønnet over, hvor stor en del af det samlede 3.000 kr.'s fradrag, der vedrører bestående livsforsikringspolicer. (Ved bedømmelsen af de fordelingsmæssige virkninger i afsnit 3 nedenfor er det derimod forudsat, at hele 3.000 kr.'s fradraget ophæves. Denne fremgangsmåde er valgt, fordi det ikke er oplyst, hvilke af de personer, som indgår i Danmarks Statistiks selvangivelsesundersøgelse med udgifter under 3.000 kr.'s fradraget, der har fradrag for præmier til livsforsikring.)

Fradraget for gaver ifølge ligningslovens § 8 A forudsættes ophævet.

De udgiftsarter, som er opført i selvangivelsens rubrik for underholdsbidrag og andre løbende ydelser, skal behandles forskelligt efter forslaget om fradragsbegrænsning. Fradraget for underholdsbidrag til ægtefælle og for aftægtsydelser forudsættes opretholdt, medens fradraget for underholdsbidrag til børn og fradraget for ensidige forpligtelser til løbende ydelser til institutioner m.v. forudsættes afskaffet. Ved provenuberegningerne er der skønnet over, hvor stor en del af det samlede fradrag der bevares, og hvor stor en del der ophæves. (Bedømmelsen af de fordelingsmæssige virkninger i afsnit 3 nedenfor vanskeliggøres af, at det i selvangivelsesundersøgelsen ikke er oplyst, hvordan fradragsbeløbene er fordelt på de enkelte udgiftsarter. Det er derfor forudsat, at hele fradraget bevares. Denne fremgangsmåde er valgt ud fra en forudsætning om, at størstedelen af fradraget i realiteten bevares, hvis ophævelsen af fradraget for underholdsbidrag til børn afløses af tilskud til bidragyderne.)

På selvangivelsen er der en rubrik for andre fradrag. Den skal, ifølge vejledningen til selvangivelsen, benyttes, hvis der er udgifter til indskud på etableringskonto - fradraget herfor forudsættes afskaffet — og hvis der er konstateret tab ved salg af fast ejendom og forretning — fradraget herfor forudsættes bevaret. Herudover

må det antages, at en række fradrag, som egentlig burde være opført andetsteds på selvangivelsen, fejlagtigt er opført i rubrikken for andre fradrag. Ved beregningerne er det forudsat, at fradraget afskaffes for lønmodtagere, pensionister m.v., medens det bevares for personer, der har overskud eller underskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed.

b. Fradragsbegrænsningen fra udvalgets første redegørelse gennemføres sammen med en begrænsning af fradragsretten for renter af privat gæld, jfr. udvalgets anden redegørelse.

Udvalget har i sin anden redegørelse omtalt forskellige metoder til begrænsning af fradragsretten for private gældsrenter.

I dette afsnit vil der blive gjort nogle betragtninger over de yderligere provenumæssige virkninger, det vil have at gennemføre fradragsbegrænsningen fra den første redegørelse sammen med en sådan begrænsning af fradragsretten for renter af privat gæld.

For at kunne bedømme de provenumæssige virkninger af at begrænse fradragsretten for renter af privat gæld må man forsøge at opgøre, hvor store disse renteudgifter er.

Det er udvalgets opfattelse, at det ikke er praktisk muligt at bygge en afgrænsning af private gældsrenter på, om provenuet af det konkrete lån er anvendt erhvervsmæssigt eller til private formål. En afskaffelse af fradragsretten må derfor ske efter skematiske metoder, der tilsigter at begrænse rentefradraget på områder, hvor der i almindelighed vil være en forbindelse mellem gældsstiftelsen og investering i private formuegoder. I overensstemmelse hermed har udvalget i sin anden redegørelse omtalt forskellige sådanne skematiske metoder. Fælles for disse metoder er det, at de alene tænkes anvendt på skattepligtige personer (og dødsboer), der driver selvstændig erhvervsvirksomhed. For rene lønmodtagere og pensionister m.v. afskaffes rentefradragsretten helt, medens aktieselskaber m.v. bevarer fradragsretten ubeskåret.

For indkomståret 1977 kan de samlede renteudgifter hos skattepligtige personer anslås til ca. 27.200 mill. kr. Det kan antages, at personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, vil have renteudgifter på ca. 9.500 mill. kr., medens skattepligtige personer iøvrigt vil have renteudgifter på ca. 17.700 mill. kr.

Hvis der gennemføres en øjeblikkelig ophæ-

velse af fradragsretten for renter af privat gæld, vil beskatningsgrundlaget blive forøget med de ca. 17.700 mill. kr., som er renteudgifter hos ikke-selvstændigt erhvervsdrivende. Herudover vil beskatningsgrundlaget blive forøget med den del af de selvstændigt erhvervsdrivendes renteudgifter, som efter de forskellige skematiske metoder skal betragtes som renter af privat gæld. Størrelsen af disse renteudgifter vil således afhænge af, hvilken af de skematiske metoder til fradragsbegrænsning, der vælges. Desuden må det antages, at gennemførelsen af en rentefradragsbegrænsning efter de skematiske metoder vil påvirke de selvstændiges handle-måde, idet de vil søge at disponere på en sådan måde, at de får fradragsret for en så stor del af deres samlede renteudgifter som muligt. På baggrund af det netop anførte er det ikke muligt at sige noget nærmere om, hvor stor en del af de selvstændigt erhvervsdrivendes samlede renteudgifter, der vil blive gjort til genstand for rentefradragsbegrænsning.

En øjeblikkelig ophævelse af rentefradragsretten hos personer, som ikke driver selvstændig erhvervsvirksomhed, vil som nævnt medføre en forøgelse af beskatningsgrundlaget med ca. 17.700 mill. kr. Hertil svarer med uændrede udskrivningsregler en provenugevinst for det offentlige under et på ca. 9.900 mill. kr.

I udvalgets anden redegørelse nævnes spørgsmålet om, hvorvidt en gennemførelse af en begrænsning af fradragsretten for renter af privat gæld skal ske efter nettoprincippet eller brutto-princippet. Hvis nettoprincippet lægges til grund, kan den skattepligtiges eventuelle renteindtægter modregnes i de private renteudgifter således, at fradragsretten kun afskaffes for den overskydende private renteudgift. Dersom man tager udgangspunkt i en nettoløsning, skal den overfor anførte provenugevinst ved øjeblikkeligt at ophæve fradragsretten for renter af privat gæld reduceres.

De samlede renteindtægter for skattepligtige personer kan for indkomståret 1977 anslås til ca. 9.100 mill. kr. Heraf kan det anslås, at ca. 7.060 mill. kr. er renteindtægter hos ikke-selvstændigt erhvervsdrivende. Hvis det sidstnævnte renteindtægtsbeløb kan modregnes i de ikke-selvstændige erhvervsdrivendes renteudgifter, således at fradragsretten alene afskaffes for den overskydende renteudgift, skal det foran anførte merprovenu ved en rentefradragsbegrænsning

antagelig reduceres til mellem 8.000 og 8.200 mill. kr.

Dersom fradragsretten for renter af privat gæld begrænses — efter brutto- eller nettoprincippet —, kan man næppe opretholde en beskatning af lejeværdi af bolig i egen ejendom.

Såfremt en ophævelse af retten til at fradrage private renteudgifter ved indkomstopgørelsen skal ledsages af en regel om, at en lejeværdi af bolig i egen ejendom ikke længere skal medregnes til den skattepligtige indkomst, vil provenugevinsten ved rentefradragsbegrænsningen blive reduceret. Gennemføres der således en regel om, at en lejeværdi ikke skal medregnes ved indkomstopgørelsen for 1977 samtidig med, at der ikke gives ret til standardfradrag, vil der med de gældende udskrivningsregler blive tale om et provenutab på ca. 2.800 mill. kr. for det offentlige under et.

Den foran omtalte øjeblikkelige ophævelse af fradragsretten for renter af privat gæld vil — hvad enten den gennemføres efter brutto- eller nettoprincippet og hvad enten den ledsages af en ophævelse af den skattemæssige lejeværdi eller ej — virke meget hård for personer med store renteudgifter. Ved opstillingen af de forskellige metoder til skematisk rentefradragsbegrænsning i anden redegørelse er det da også forudsat, at der etableres en overgangsordning, hvorefter der sker en gradvis aftrapning af fradragsretten for renter af privat gæld. Efter den skitserede overgangsordning skal fradraget for private renteudgifter gives med en år for år faldende procentdel i overgangsperioden (f.eks. 10 eller 15 år).

Hvis der etableres en overgangsordning af den nævnte karakter, vil det umiddelbare merprovenu ved at begrænse fradragsretten for renter af privat gæld blive langt mindre end de ovenfor anførte provenutal viser. Selv ikke efter overgangsperiodens udløb kan man regne med et merprovenu som ovenfor anført. Dette hænger sammen med, at en begrænsning af fradragsretten for renter af privat gæld må antages at påvirke skatteydernes formuedispositioner f.eks. ved gældsnedbringelse og videre påvirke sådanne faktorer som prisen på fast ejendom og renteniveauet, således at det ikke er muligt at udtale sig nøjere om de provenumæssige konsekvenser af fradragsbegrænsningen.

På baggrund heraf finder udvalget det umuligt at foretage mere præcise beregninger af de

provenu- og fordelingsmæssige virkninger af en begrænsning af fradragsretten for renter af privat gæld.

c. Fradragsbegrænsningen fra udvalgets første redegørelse gennemføres sammen med en forhøjelse af lejeværdien af bolig i egen ejendom.

Som nærmere omtalt i indledningen til dette kapitel forekommer det udvalget nærliggende at imødekomme de synspunkter, som ligger bag ønsket om at begrænse fradragsretten for private gældsrenter, ved en gradvis forhøjelse af den indkomstskattepligtige lejeværdi op til udlejningsværdien for de pågældende ejerboliger. På baggrund heraf vil udvalget belyse de provenu- og fordelingsmæssige konsekvenser af at gennemføre fradragsbegrænsningen fra udvalgets første redegørelse samtidig med en forhøjelse af den skattemæssige lejeværdi af bolig i egen ejendom.

Det kan være vanskeligt at fastlægge udlejningsværdien for specielt enfamilieshuse, fordi der ikke findes et egentligt marked for udlejning af enfamilieshuse.

I kapitel III i denne redegørelse har udvalget i forbindelse med skitseringen af et skattesystem med normalskat/tillægsskat forudsat, at procenten for beregning af værdien af bolig i egen ejendom gradvis forhøjes til 5 pct., samtidig med at man går over til et kontantværdiprincip ved ejendomsvurderingerne. I årene mellem de almindelige vurderinger tænkes ejendomsværdierne reguleret i takt med prisudviklingen for fast ejendom. Ved provenuberegningerne i dette afsnit er det forudsat, at lejeværdi af bolig i egen ejendom opgøres på denne måde.

De provenumæssige virkninger belyses efter at lejeværdiprocenten fuldt ud er forhøjet til 5. Lejeværdien udgør herefter 5 pct. af ejendomsværdien ved 15. alm. vurdering forhøjet under hensyntagen til ejendomsprisstigningerne frem til 1. april 1977. Det vil i realiteten sige, at det er ejendomsværdierne ved 16. alm. vurdering, som fandt sted på denne dato, der lægges til grund. De således forhøjede ejendomsværdier omregnes til kontantværdi. Der beregnes ligesom efter de gældende regler et standardfradrag. Dette udgør 1 pct. af det værdigrundlag, som benyttes ved lejeværdiberegningen, dog

mindst 400 kr. og højst 2.000 kr. pr. selvstændig lejlighed.

Ved omregningen til kontantværdier har man taget udgangspunkt i statsskattedirektoratets løbende salgsstatistik. Af denne fremgår det, hvordan købesummen for forskellige typer af fast ejendom i gennemsnit er blevet berigtiget i en given periode. På grundlag af disse oplysninger om købesummens gennemsnitlige berigtigelse omregnes til kontantværdi, ved at de gældsposter, der indgår i købesummen, reduceres under hensyntagen til kursforholdene. Kontantvurderingsniveauet fremkommer herefter ved sammenlægningen af den kontante udbetaling og de under hensyn til kursforholdene reducerede gældsposter.

Nedenfor er vist, hvorledes omregningsfaktoren til kontantværdi for enfamilieshuse fremkommer:

	Berigtigelse af samlet købesum pct.	Kurs pct.	Kontant værdi pct.
Kontant udbetaling	14,0	100,0	14,0
Pantebrev til sælger	29,8	60,7	18,1
Overtagne under 7%	7,4	50,9	3,8
priorite- 7-9%	16,8	64,4	10,8
ter over 9%	25,3	74,3	18,8
Andet vederlag	6,7	74,3	5,0
Ialt	100,0		70,5

Det er forudsat, at berigtigelsesmåden er den for 2. halvår 1976 gældende. De anførte kurser er de i oktober 1976 gældende.

Oversigten skal forstås således, at hvis ejendomsværdien opgjort efter de gældende principper udgør 100.000 kr., udgør kontantværdien 70,5 pct. heraf, eller 70.500 kr.

De tilsvarende omregningsfaktorer for de øvrige typer af ejerboliger er beregnet til:

Sommerhuse	72,4 pct.
Ejerlejligheder	68,4 pct.
Landbrugets stuehuse ca.	75,0 pct.

(Ved belysningen af de fordelingsmæssige virkninger af at forhøje lejeværdien i afsnit 3 nedenfor har det ikke været muligt at tage hen-

syn til virkningen af forhøjet lejeværdi for landbrugets stuehuse og ejerlejligheder.)*

Dersom lejeværdien beregnes som anført, vil de skattepligtige indkomster blive forøget med ca. 6.450 mill. kr. og provenuet af indkomstskatten blive ca. 3.700 mill. kr. større end efter de gældende regler. Gennemføres lejeværdiforhøjelsen sammen med fradragsbegrænsningen fra udvalgets første redegørelse, vil der blive tale om et samlet merprovenu på ca. 6.970 mill. kr. Dette merprovenu benyttes til at forhøje det almindelige personfradrag med 3.000 kr. Der resterer herefter et merprovenu på ca. 3.220 mill. kr., der benyttes til at forlænge det såkaldte proportionalsskattestræk fra de nuværende 66.800 kr. til ca. 110.000 kr., idet den skattepligtige indkomst dog samtidig forhøjes som følge af fradragsbegrænsningen og lejeværdiforhøjelsen.

d. Om de provenumcessige virkninger for kommunerne.

1°. Fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse gennemføres sammen med en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 2 600 kr.

Hvis fradragsbegrænsningen gennemføres, vil den skattepligtige indkomst som nævnt blive forøget med ca. 6.850 mill. kr.

Med uændret kommunal udskrivningsprocent, der i gennemsnit for 1977 er på 23,0, betyder forøgelsen af beskatningsgrundlaget et merprovenu på ca. 1.575 mill. kr.

Forhøjelsen af det almindelige personfradrag med 2.600 kr. vil give kommunerne et **provenu** tab på ialt ca. 1.800 mill. kr.

Alt i alt vil kommunerne altså få et nyt finansieringsbehov på ca. 275 mill. kr.

Dette vil kunne dækkes ind ved en forhøjelse af de kommunale udskrivningsprocenter. Under et skal kommunerne forhøje deres udskrivningsprocenter fra 23,0 til 23,2. Forhøjelsen af den kommunale udskrivningsprocent må antages at blive størst i de kommuner, som har de laveste skattepligtige indkomster, og som får mindst fordel af fradragsbegrænsningen.

2°. Fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse gennemføres sammen med en forhøjelse af lejeværdien af egen bolig, en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 3.000 kr. samt en forlængelse af proportionalsskattestrækket til 110.000 kr

Fradragsbegrænsningen og forhøjelsen af lejeværdien vil forøge det samlede beskatningsgrundlag med ca. 13.300 mill. kr.

Med en gennemsnitlig kommunal udskrivningsprocent på 23,0 betyder forøgelsen af beskatningsgrundlaget et merprovenu på ca. 3.060 mill. kr. for kommunerne under et.

Forhøjelsen af det almindelige personfradrag med 3 000 kr. vil give kommunerne under et et provenutab på ca. 2.075 mill. kr.

Kommunerne under et vil herefter få en samlet provenugevinst på ca. 985 mill. kr. så længe de kommunale udskrivningsprocenter holdes uændrede.

Denne provenugevinst vil kunne benyttes til en nedsættelse af de kommunale udskrivningsprocenter. Kommunerne vil under et kunne nedsætte udskrivningsprocenten fra 23,0 til 22,3.

De anførte betragtninger gælder for kommunerne under et. For de enkelte kommuner kan resultatet afvige fra landsgennemsnittet. De forskydninger, der herved bliver tale om, kan tænkes korigeret gennem nye kommunale udligningsordninger.

*) En lejeværdi på 5 pct. af ejendomsværdien ved 16. alm. vurdering omregnet til kontantværdi svarer for enfamilieshusenes vedkommende til ca. 3,5 pct. af ejendomsværdien ved 16. alm. vurdering, når der ikke omregnes til kontantværdi.

Efter de gældende regler beregnes lejeværdien i 1977 på grundlag af ejendomsværdien ved 15. alm. vurdering forhøjet med 35 pct., når ejeren er under 67 år. Lejeværdien udgør 2 eller 2,75 pct. af den forhøjede ejendomsværdi alt efter anskaffelsestidspunktet. For den del af den forhøjede ejendomsværdi, der overstiger 600.000 kr. er lejeværdiprocenten dog 5.

Mellem 15. og 16. alm. vurdering er ejendomsværdien for identiske enfamilieshuse (d.v.s. enfamilieshuse, der ikke har undergået ændringer mellem de to vurderinger) i gennemsnit steget med ca. 79 pct. Hvis man derfor skal måle den gældende lejeværdi for 1977 i forhold til ejendomsværdien ved 16. alm. vurdering (uden omregning til kontantværdi), udgør denne for de fleste mellem 1,5 og 2,0 pct. for identiske enfamilieshuse, når ejeren er under 67 år.

Den skitserede lejeværdiforhøjelse betyder således, at der kan blive tale om noget i retning af en fordobling af lejeværdiniveaueu.

3. Fordelingsmæssige virkninger.

I det følgende foretages en belysning af de fordelingsmæssige virkninger af:

1. En gennemførelse af fradragsbegrænsningen fra udvalgets 1. redegørelse sammen med en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 2.600 kr., jfr. afsnit 2 a ovenfor.
2. En gennemførelse af fradragsbegrænsningen fra udvalgets 1. redegørelse sammen med en forhøjelse af lejeværdien af bolig i egen ejendom, en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 3.000 kr. og en forlængelse af proportionalsskatetrækket til 110.000 kr., jfr. afsnit 2 c ovenfor.

I første omgang undersøges det, hvorledes de skitserede skatteomlægninger ændrer den personlige indkomstfordeling.

Demæst foretages en undersøgelse af, hvorledes de skitserede skatteomlægninger påvirker indkomstskattens størrelse hos skattepligtige personer med indkomster af forskellig størrelse.

Til belysning af de fordelingsmæssige virkninger er der kun foretaget beregninger for gennemsnit af større grupper. Disse gennemsnit kan dække over betydelige forskelle. Som et eksempel kan nævnes, at en lille gruppe skatteydere, som betaler store underholdsbidrag (f.eks. fraskilte og gæstearbejdere), kan blive ramt meget hårdt af den skitserede fradragsbegrænsning. Sådanne virkninger for særlige små grupper skatteydere er ikke belyst i nærværende foreløbige og mere bredt anlagte undersøgelse.

Grundlaget for undersøgelsen af de fordelingsmæssige virkninger er indkomst-, fradrags- og formueoplysningerne for de personer, som indgår i Danmarks Statistiks selvangivelsesundersøgelse for indkomståret 1975. Der er tale om en stikprøve på knap 20.000 personer udvalgt blandt fuldt skattepligtige personer over 15 år. De foreliggende oplysninger er ikke så detaljerede, at det er muligt helt nøjagtigt at belyse virkningerne af de ændringer, som foretages i beskattningen. Selv om resultaterne af undersøgelsen ikke viser den nøjagtige fordelingsmæssige virkning af de omtalte ændringer i skattesystemet, giver de dog udtryk for en klar tendens.

I afsnit 2 ovenfor er der nærmere redegjort for de forudsætninger, som det af praktiske grunde har været nødvendigt at opstille ved be-

lysningen af de forskellige ordningers provenu- og fordelingsmæssige virkninger.

En beskrivelse af den personlige indkomstfordeling foretages almindeligvis på grundlag af skattestatistikens tal vedrørende indkomsterne og indkomstmodtagernes fordeling på indkomstintervaller. Denne fremgangsmåde er også anvendt ved undersøgelsen af, hvorledes den bestående personlige indkomstfordeling påvirkes af de omtalte forslag til skatteomlægning.

Af hensyn til sammenligneligheden i beregningerne er som grundlag for opdelingen af de skattepligtige personer på indkomstintervaller benyttet et udtryk for "den disponible indkomst". Herved forstås i denne forbindelse forskellen mellem på den ene side summen af de indkomster, som skal opføres på den udvidede selvangivelse side 1 og 2 og på den anden side de pålignede indkomstskatter.

De på selvangivelsens side 1 og 2 opførte indkomster forudsættes i alle tilfælde opgjort efter de for indkomståret 1977 gældende regler for opgørelsen af den skattepligtige indkomst (herunder de for 1977 gældende lejeværdiregler). Der er tale om følgende indkomstarter:

A-indkomst (løn, pensioner m.v.),

B-indkomst (overskud af fast ejendom, overskud af selvstændig erhvervsvirksomhed, renteindtægter, underholdsbidrag, legater m.m.) samt aktieudbytte.

De indkomstskatter, som skal fratrækkes i summen af indkomsterne på selvangivelsens side 1 og 2, er indkomstskatterne efter de forskellige undersøgte skattesystemer, d.v.s. henholdsvis efter de gældende regler, reglerne med en isoleret gennemførelse af fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse m.m. og sammen med en forhøjelse af lejeværdien af bolig i egen ejendom m.m.

I tabel 1 er det vist, hvorledes det samlede antal skattepligtige personer fordeler sig efter størrelsen af "den disponible indkomst" for indkomståret 1977. I kolonne (2) har man vist fordelingen efter de gældende skatteberegningsregler. I kolonne (3) har man tilsvarende vist fordelingen under et skattesystem, hvor fradragsbegrænsningen fra udvalgets 1. redegørelse er gennemført med en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 2.600 kr. Endelig er i kolonne (4) vist indkomstfordelingen under et skatte-

system, hvor fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse er gennemført sammen med en forhøjelse af lejeværdien af bolig i egen ejendom, en

forhøjelse af det almindelige personfradrag med 3.000 kr. og en forlængelse af proportionalskatetrækket til 110.000 kr.

Tabel 1

Fordeling af samtlige skattepligtige personer¹ efter "den disponible indkomsts" størrelse opgjort med de gældende skatteregler og med visse omlægninger af skattesystemet. Skøn 1977.

Disponibel indkomst		Gældende regler		Fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse m.m.		Fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse samt forhøjelse af lejeværdi af bolig i egen ejendom m.m.	
kr.	antal i 1000	pct.	antal i 1000	pct.	antal i 1000	pct.	
(1)	(2)		(3)		(4)		
- 9.999	612,6	15,5	612,6	15,5	612,8	15,5	
10 - 19.999	516,4	13,0	500,9	12,7	504,3	12,8	
20 - 29.999	727,0	18,4	736,1	18,6	732,7	18,5	
30 - 39.999	417,5	10,5	413,9	10,5	418,9	10,6	
40 - 49.999	428,2	10,8	452,6	11,4	430,0	10,9	
50 - 59.999	445,5	11,3	456,4	11,5	424,8	10,7	
60 - 69.999	282,3	7,1	272,4	6,9	286,7	7,2	
70 - 79.999	171,1	4,3	165,8	4,2	179,7	4,5	
80 - 89.999	102,8	2,6	103,8	2,6	113,4	2,9	
90 - 99.999	72,5	1,8	68,9	1,7	75,0	1,9	
100 - 119.999	84,4	2,1	80,8	2,0	84,6	2,1	
120 - 139.999	42,5	1,1	41,3	1,0	40,3	1,0	
140 - 159.999	18,9	0,5	17,7	0,4	18,7	0,5	
160 - 189.999	14,9	0,4	14,3	0,4	15,1	0,4	
190 - 229.999	10,1	0,3	9,9	0,3	9,7	0,2	
230 - 269.999	3,8	0,1	3,6	0,1	4,2	0,1	
270 -	8,5	0,2	8,0	0,2	8,1	0,2	
Ialt	3.959,0	100,0	3.959,0	100,0	3.959,0	100,0	

1) Antallet af skattepligtige personer er opregnet på grundlag af Danmarks Statistiks selvangivelsesundersøgelse, der som nævnt omfatter et udsnit på knap 20.000 personer udvalgt blandt fuldt skattepligtige personer over 15 år.

I tabel 2 er der foretaget en tilsvarende undersøgelse for husstande i skattemæssig forstand. Dette husstandsbegreb omfatter dels alle ugifte skattepligtige personer på 15 år og derover, dels alle gifte mænd og deres hustruer. For ægtepar

findes husstandsindkomsten ved at sammenlægge beløbene fra ægtefællernes selvangivelser (side 1 og 2) post for post. På tilsvarende måde findes husstandens indkomstskat ved at addere mandens og hustruens indkomstskat.

Tabel 2

Fordeling af samtlige husstande i skattemæssig forstand¹ efter "den disponible indkomsts" størrelse opgjort med de gældende skatteregler og med visse omlægninger af skattesystemet. Skøn 1977.

Disponibel indkomst		Gældende regler		Fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse m.m.		Fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse samt forhøjelse af lejeværdi af bolig i egen ejendom m.m.	
kr.	antal i 1000	pct.	antal i 1000	pct.	antal i 1000	pct.	
(1)	(2)		(3)		(4)		
- 9.999	166,4	6,1	166,4	6,1	166,4	6,1	
10 - 19.999	175,5	6,4	173,7	6,3	175,1	6,4	
20 - 29.999	495,6	18,1	494,5	18,1	494,7	18,1	
30 - 39.999	314,7	11,5	304,1	11,1	308,1	11,2	
40 - 49.999	266,0	9,7	282,9	10,3	267,2	9,8	
50 - 59.999	277,1	10,1	278,7	10,2	261,3	9,5	
60 - 69.999	208,8	7,6	207,1	7,6	209,4	7,6	
70 - 79.999	171,3	6,2	173,7	6,3	180,7	6,6	
80 - 89.999	143,5	5,2	149,9	5,5	151,5	5,5	
90 - 99.999	126,1	4,6	124,5	4,5	127,1	4,6	
100 - 119.999	185,4	6,8	182,2	6,7	190,2	6,9	
120 - 139.999	89,5	3,3	89,1	3,3	89,5	3,3	
140 - 159.999	53,4	1,9	49,6	1,8	56,1	1,9	
160 - 189.999	31,8	1,2	30,8	1,1	33,7	1,2	
190 - 229.999	16,5	0,6	15,3	0,6	15,1	0,6	
230 - 269.999	6,9	0,3	6,4	0,2	7,1	0,3	
270 -	9,9	0,4	9,5	0,3	9,7	0,4	
Ialt	2.738,4	100,0	2.738,4	100,0	2.738,4	100,0	

1) Antallet af husstande i skattemæssig forstand er opregnet på grundlag af Danmarks Statistiks selvangivelsesundersøgelse, der omfatter et udsnit på godt 13 000 husstande.

Tabel 1 og 2 viser, at der kun sker små ændringer i indkomstfordelingen, såfremt de omtalte skatteomlægninger gennemføres. Dette udelukker imidlertid ikke, at skatteomlægningerne kan føre til en betydelig indkomstfordeling mellem personer (og husstande), der befinder sig på samme trin i indkomstfordelingen. I det følgende tilstræbes en belysning af dette.

Virkningerne af at gennemføre de omtalte skatteomlægninger er nøjere belyst i et bilag til denne redegørelse.

I det følgende skal der foretages en sammenfatning af resultaterne i bilaget.

De i bilaget optagne tabeller 1-6 viser, hvorledes fradragsbegrænsningen fra udvalgets 1. redegørelse sammen med en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 2.600 kr. påvirker størrelsen af de samlede skatter (og dermed den disponible indkomst) hos skattepligtige personer (og husstande) med skattepligtige indkomster — opgjort efter de gældende regler — af forskellig størrelse.

I nedenstående oversigt er det vist, hvorledes samtlige skattepligtige personer er fordelt efter størrelsen af den skatteændring de vil få, dersom den omtalte skatteomlægning gennemføres.

Procentvis fordeling af samtlige skattepligtige personer efter størrelsen af ændring i indkomstskat efter gennemførelsen af fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse sammen med en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 2.600 kr.

Ændring i indkomstskat (stigning + nedgang ÷)	Andel af samtlige skattepligtige personer pct.
÷ 5.000 eller mere	0
÷ 3.000 kr. ÷ 4.999 kr.	0
÷ 1.000 kr. ÷ 2.999 kr.	11,78
+ 1.000 kr. ÷ 999 kr.	76,80
+ 3.000 kr. + 1.001 kr.	9,74
+ 5.000 kr. + 3.001 kr.	1,13
+ 5.001 kr. eller mere	0,55
Ialt	100,00

Antallet af skattepligtige personer udgør ca. 3.959.000.

Af oversigten fremgår det, at kun en beskednen del af de skattepligtige personer vil få større skatteændringer. Således får næsten 77 pct. af samtlige skattepligtige personer en skatteændring (stigning eller nedgang) på under 1.000 kr. Dette svarer til ialt godt 3,0 mill. personer. Mange af de personer, som alene får beskedne skatteændringer, har dog så lave indkomster, at de hverken efter de gældende regler eller efter den omtalte skatteomlægning kommer til at betale skat.

Godt 1 pct. af samtlige skattepligtige personer, svarende til 20.000-25.000 personer vil få skattestigning på mere end 5.000 kr.

Ingen skattepligtige personer vil få en skattelettelse ud over 3.000 kr. Dette skyldes, at man

ikke kan få større skattelettelse end svarende til personfradragsforhøjelsen. Personfradragsforhøjelsen på 2.600 kr. betyder for skattepligtige personer, som kan udnytte forhøjelsen, en skattelettelse på godt 1.000 kr., hvis de har enkelt personfradrag, og på godt 2.000 kr., hvis de har adgang til dobbelt personfradrag (ægtepar, hvor den ene ægtefælle ikke er i stand til at udnytte personfradragsforhøjelsen).

Af bilaget fremgår det, at der inden for de enkelte indkomstintervaller både kan være personer, der får skattelettelse, og personer, der får skattestigning. Når de skattepligtige indkomster er lave, er der en tendens til, at et større antal personer får skattelettelse end skattestigning. Dette hænger sammen med, at personer med lave indkomster typisk har forholdsvis små fradrag af den berørte art, hvorfor fradragsbegrænsningen ikke betyder så meget som personfradragsforhøjelsen.

Når de skattepligtige indkomster er højere, er der derimod en tendens til, at et større antal personer får skattestigning end skattelettelse. I disse tilfælde vil de mistede fradrag typisk betyde mere end personfradragsforhøjelsen.

I bilaget er det også vist, hvorledes fradragsbegrænsning og personfradragsforhøjelse påvirker skattebetalingen hos forskellige såkaldte socioøkonomiske grupper. Der er tale om følgende grupper:

Erhvervsaktive (d.v.s. lønmodtagere og selvstændige) uden og med ejerbolig samt pensionister uden og med ejerbolig.

Der er en tendens til, at erhvervsaktive med ejerbolig i højere grad end erhvervsaktive uden ejerbolig vil få skattestigning som følge af skatteomlægningen. Dette skyldes antagelig i en vis udstrækning, at erhvervsaktive med ejerbolig typisk har højere indkomst og dermed typisk større fradrag — også af den art som omfattes af fradragsbegrænsningen — end de erhvervsaktive uden ejerbolig.

Den forskel i skatteomlægningens virkninger, der for de erhvervsaktives vedkommende er mellem personer, som har ejerbolig, og personer som ikke har ejerbolig, gør sig ikke gældende i samme udstrækning hos pensionisterne. For disse er virkningen nogenlunde den samme, hvad enten de har ejerbolig eller ej.

løvrigt er der en tendens til, at pensionisterne i højere grad end de øvrige befolkningsgrupper får skattelettelser. Dette skyldes, at de fle-

ste pensionister kun har beskedne fradrag af den art, der berøres af **fradragsbegrænsningen**, og derfor vil skattelettelsen, som personfradragsforhøjelsen medfører (for de gifte pensionister) ofte være større end den skatteskærpelse, som følger af fradragsbegrænsningen.

For husstande i skattemæssig forstand virker den undersøgte skatteomlægning på nogenlunde samme måde som for skattepligtige personer.

Der er ialt godt 2,7 mill. husstande i skattemæssig forstand.

Af oversigten nedenfor fremgår det, at ca. 71 pct. af samtlige husstande i skattemæssig forstand får en skatteændring på under 1.000 kr. Knap 1 pct. af husstandene vil få en skattestigning på mere end 5.000 kr.

Oversigt

Procentvis fordeling af samtlige husstande i skattemæssig forstand efter størrelsen af ændring i indkomstskat efter gennemførelsen af fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse sammen med en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 2.600 kr.

Ændring i indkomstskat (stigning +, nedgang ÷)	Andel af samtlige husstande pct.
÷ 5.000 kr. eller mere	
÷ 3.000 kr. ÷ 4.999 kr.	
÷ 1.000 kr. 4- 2.999 kr.	12,58
+ 1.000 kr. ÷ 999 kr.	71,22
+ 3.000 kr. + 1.001 kr.	13,63
+ 5.000 kr. + 3.001 kr.	1,69
+ 5.001 kr. eller mere	0,88
Ialt	100,00

På samme måde som ved den foran omtalte undersøgelse af de skattemæssige virkninger af fradragsbegrænsning og personfradragsforhøjel-

se er der i bilaget (i tabellerne 7–12) foretaget en belysning af virkningerne på indkomstskattens størrelse af at gennemføre fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse sammen med en forhøjelse af lejeværdien af egen bolig, en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 3.000 kr. samt en forlængelse af **proportionalsskattestrækket** til 110.000 kr.

I nedenstående oversigt er det vist, hvorledes samtlige skattepligtige personer er fordelt efter størrelsen af den skatteændring de vil få, dersom denne skatteomlægning gennemføres.

Oversigt

Procentvis fordeling af samtlige skattepligtige personer efter størrelsen af ændring i indkomstskat efter gennemførelsen af fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse sammen med en forhøjelse af lejeværdien af bolig i egen ejendom, en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 3.000 kr. samt en forlængelse af proportionalsskattestrækket til 110.000 kr.

Ændring i indkomstskat (stigning +, nedgang -r)	Andel af samtlige skattepligtige personer pct.
÷ 5.000 kr. eller mere	2,77
÷ 3.000 kr. ÷ 4.999 kr.	3,75
4- 1.000 kr. ÷ 2.999 kr.	17,32
+ 1.000 kr. ÷ 999 kr.	62,56
+ 3.000 kr. + 1.001 kr.	8,11
+ 5.000 kr. + 3.001 kr.	3,47
+ 5.001 kr. eller mere	2,02
Ialt	100,00

Af oversigten fremgår det, at godt 62 pct. af samtlige skattepligtige personer vil få en skatteændring på mindre end 1.000 kr. Dette svarer til næsten 2,5 mill. personer. Heraf vil et antal personer have så små indkomster, at de hverken

efter de gældende regler eller efter skatteomlægningen kommer til at betale skat.

Knap 3 pct. af samtlige skattepligtige personer svarende til ca. 100.000 personer vil få en skattelettelse på over 5.000 kr. Det kan især antages at dreje sig om personer med indkomster over det nuværende proportionalsskattestræk uden ejerbolig og uden selvangivelsesfradrag af betydning.

Ca. 2 pct. af samtlige skattepligtige personer, eller ca. 80.000 personer, vil få en skattestigning på mere end 5.000 kr. Dette vil især være personer med ejerbolig og store selvangivelsesfradrag.

Den senest undersøgte skatteomlægning fører til større udsving i skattebetalingen end den ovenfor omtalte isolerede gennemførelse af fradragsbegrænsning og personfradragsforhøjelse. Dette gælder på stort set alle indkomstrin.

løvrigt betyder den senest undersøgte skatteomlægning først og fremmest en forskydning i skattebetalingen mellem personer med og personer uden ejerbolig.

Blandt personerne uden ejerbolig får ca. 27 pct. en skattelettelse på mere end 1.000 kr., medens kun ca. 2 pct. får skattestigning på mere end 1.000 kr. Godt 70 pct. får skatteændringer på under 1.000 kr.

Blandt personer med ejerbolig får kun ca. 17 pct. en skattelettelse på mere end 1.000 kr., medens ca. 51 pct. får en skattestigning på mere end 1.000 kr. Ca. 32 pct. får skatteændringer på under 1.000 kr.

Der er altså en klar tendens til, at den senest undersøgte skatteomlægning fører til en forskydning i skattebyrden fra personer uden ejerbolig til personer med ejerbolig.

For husstande i skattemæssig forstand virker den senest omtalte skatteomlægning på nogenlunde samme måde som for skattepligtige personer.

Det fremgår af oversigten nedenfor, at ca. 54 pct. af samtlige husstande i skattemæssig forstand får en skatteændring på mindre end 1.000 kr. Ca. 4 pct. af husstandene får skatte-

lettelse på mere end 5.000 kr. og godt 2 pct. af husstandene får skattestigning på mere end 5.000 kr.

Oversigt

Procentvis fordeling af samtlige husstande i skattemæssig forstand efter størrelsen af ændring i indkomstskat efter gennemførelsen af fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse sammen med en forhøjelse af lejeværdien af bolig i egen ejendom, en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 3.000 kr. samt en forlængelse af proportionalsskattestrækket til 110.000 kr.

Ændring i indkomstskat (stigning +, nedgang ÷)	Andel af samtlige husstande
	pct.
÷ 5.000 kr. eller mere	3,97
÷ 3.000 kr.	5,24
÷ 4.999 kr.	
÷ 1.000 kr.	18,84
÷ 2.999 kr.	
+ 1.000 kr.	54,32
÷ 999 kr.	
+ 3.000 kr.	10,94
+ 1.001 kr.	
+ 5.000 kr.	4,25
+ 3.001 kr.	
+ 5.000 kr. eller mere	2,44
Ialt	100,00

Sammenfattende kan det om de fordelingsmæssige virkninger af de omtalte skatteomlægninger siges, at de ikke fører til større ændringer i den totale personlige indkomstfordeling. Derimod vil der blive tale om betydelige ændringer for et stort antal personer.

Kapitel III

Skitse til et skattesystem med en proportional normalskat og en tillægsskat for personer med meget høj indkomst

A. Indledning.

I kapitel II har udvalget bl.a. forudsat en vis forlængelse af proportional-skattetrækket. En sådan forlængelse løser mange af de problemer, som er rejst i udvalgets kommissorium. Hvis proportional-skatten gennemføres fuldt ud, vil det imidlertid indebære en betydelig skatteletelse for ikke mindst store lønindkomster. Udvalget har været opmærksom på, at man andre steder har kombineret en proportional-skat med en særlig tillægsskat for store indkomster. Anvender man samme indkomstgrundlag for normalskat og tillægsskat, synes der imidlertid ikke at være nogen særlig grund til at have to skattesystemer.

Begrundelsen for i stedet for en traditionel skatteskala med to eller flere trin at arbejde med en særlig tillægsskat måtte i givet fald være, at man herved for den progressivt beskattede indkomst kan få et skattegrundlag, der er i bedre harmoni med skatteevneprincippet.

Det gælder ikke mindst spørgsmålet om, hvorledes renter skal indgå i beskatningsgrundlaget. Vælger man at lade renter indgå på normal vis, vil man overhovedet ikke for de progressivt beskattede have mindsket de i udvalgets 2. redegørelse omtalte ulemper ved rentefradraget. Vælger man at holde renter helt uden for den progressivt beskattede indkomst, vil det på den anden side blive opfattet som stridende mod skatteevneprincippet og i øvrigt indebære, at afkast af kapitalanbringelse vil blive underkastet en forskellig beskatning alt efter, om det drejer sig om f.eks. anbringelse i realaktiver eller i såkaldt passiv kapital.

Hvis man vil bevare progressionen i beskat-

ningen, er der derfor meget, der taler for, at man i den progressivt beskattede del af indkomsten principielt bevarer renteindtægt og rentefradrag, men dog således at rentefradraget (og renteindtægten) ikke inkluderer den del af renten, der er blot og bar inflationsdækning.

Skal den progressivt beskattede del af indkomsten opgøres efter andre principper, er det mest hensigtsmæssigt, at progressionen gennemføres som en tillægsskat, der opkræves på et særskilt indkomstgrundlag. I dette kapitel skal derfor *som et eksempel* redegøres for virkningerne af at indføre et skattesystem med en proportional indkomsts-kat (normalskatten) og en særlig skat (tillægsskatten) for personer med meget høj indkomst, hvor man beregner tillægsskatten på et særligt indkomstgrundlag, der ved hjælp af mere skematiske metoder søger at undgå at inddrage den del af renten, der er blot og bar inflationsinddækning, i beskatnings- og fradragsgrundlaget.

Udvalget finder imidlertid ikke, at en gennemførelse af den i udvalgets 2. betænkning skitserede renteskatteordning forudsætter, at der samtidig etableres et system med normalskat og tillægsskat. Renteskatteordningen vil kunne fungere side om side med et beskatningssystem for anden indkomst af den nuværende type. De problemer, der måtte være forbundet med renteskatteordningens anvendelse på personer med høj indkomst, vil dels blive væsentlig mindre ved den forlængelse af proportional-skattetrækket, der gøres mulig af fradragsbegrænsning og lejeværdiforhøjelse, dels vil det være muligt på anden måde at korrigere beskatningen af personer med indkomst over proportional-skattestrækket.

B. Skitse **til normalskat** /tillægsskat.

I det følgende er skitseret en mulig udformning af et skattesystem med en normalskat med det særlige formål at bringe det helt overvejende flertal af skatteydere ind under definitiv, proportional beskatning af hele deres indtægt, suppleret med en tillægsskat baseret på de i A anførte principper.

1. En proportional normalskat.

I det følgende redegøres for beskatningsgrundlaget for, skattesatsen **for**, samt opkrævningen af normalskatten.

a. *Beskatningsgrundlaget* for normalskatten (den "normalskattepligtige indkomst") tænkes begrænset til lønindtægt, pensionsindtægt og overskud af selvstændig virksomhed. Hertil kommer en række mindre almindeligt forekommende og beløbsmæssigt mindre betydningsfulde B-indkomster som legater o lign., værdi af kost og logi samt andre naturalydelse, **forfatter**-honorarer m.v.

De øvrige indtægtsarter undergives af praktisk-administrative grunde en definitiv beskatning af i princippet samme højde som **normal**-skatten.

Renteindtægter og -udgifter beskattes efter renteskatteskitzen, jfr. udvalgets 2. redegørelse, d.v.s., at renteindtægter beskattes definitivt med 40 pct., og renteudgifterne giver ret til en godtgørelse på 40 pct., som debitor indeholder ved rentebetalingen.

Aktieudbytter beskattes som efter de gældende regler med udbytteskat, der indeholdes ved udlodningen. I modsætning til den gældende udbytteskat, som er en foreløbig skat, forudsættes det dog, at udbytteskatten gøres definitiv.

Da aktieselskaber i forvejen er beskattet, giver udbytteskatten et dobbelt-beskatningsproblem. Det er ikke udvalgets opgave at tage stilling hertil, men man skal dog fremhæve, at der intet er i vejen for, at satsen for udbytteskatten er lavere end normalskattesatsen (jfr. b).

Lejeværdi af ejerbolig (÷ standardfradrag) beskattes med 40 pct., der opkræves som en ejendomsafgift. Lejeværdien forudsættes gradvis forhøjet til 5 pct. af ejendomsværdien, samtidig med at man går over til et kontantværdiprincip ved ejendomsvurderingerne. I årene mellem de almindelige vurderinger reguleres ejendomsværdierne i takt med prisudviklingen for fast ejendom.

Frdrag for ejendomsskatter afskaffes.

Øvrige ligningsmæssige frdrag begrænses i overensstemmelse med indstillingerne i udvalgets 1. redegørelse fra august 1976, jfr. sammenfatningen i kapitel I og beregningsforudsætningerne i kapitel II.

b. Skattesatsen for normalskatten.

I redegørelsen om den særlige renteskatteordning er det forudsat, at renteskatten og rente-godtgørelsen udgør 40 pct. af renteindtægten respektive renteudgiften. Denne procentsats ligger ret nær den gennemsnitlige samlede procent for udskrivning af indkomstskat til stat og kommuner og sociale bidrag på **proportional**skattestrækket. På denne baggrund forudsættes i det følgende, at beskatningsprocenten for **normal**-skatten skal ligge omkring de 40 pct. Dog kan der blive tale om variationer i procenten fra kommune til kommune, idet det forudsættes, at kommunerne fortsat skal have adgang til at fastsætte deres udskrivningsprocenter.

Ligesom under det nuværende skattesystem forudsættes det, at der ved beregningen af normalskatten ydes et personfradrag i skatten.

c. Normalskattens opkrævning m.v.

Den skitserede normalskat forudsættes for lønmodtagere og pensionister opkrævet ved kilden på samme måde som under det nuværende **kilde**-skattesystem. Den skat, som opkræves ved kilden, kan i højere grad end under det nuværende skattesystem antages at svare til den endelige skat, således at kildeskatten i højere grad end nu vil blive en definitiv skat. Dette skyldes, at normalskatten er proportional, og at de fleste fradrag ved indkomstopgørelsen forudsættes ophævet.

Det forudsættes, at pligten til at selvangive løn og pension m.v. ophæves. Der må derimod fortsat føres en kontrol med arbejdsgivere m.fl. med indeholdelsen.

Ligeledes må en registrering af de normal-skattepligtige indkomster opretholdes - bl.a. som udgangspunkt for tildelingen af indkomstbestemte ydelser (jfr. nærmere nedenfor). Imidlertid kan løn- og pensionsindtægt registreres automatisk i kraft af indberetningerne fra de indeholdelsespligtige, hvorimod selvangivelsespligt må bevares for indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed og for visse B-indkomster, jfr. ovenfor om legater o.lign., værdi af kost og logi og andre naturalydelser, forfatterhonorarer m.v. Nogle af disse indtægtsarter kan eventuelt tænkes omdannet til A-indkomst.

2. Progressionsvirkning (skitse til en særlig tillægsskat).

Selvom normalskatten beregnes med en fast procent (omkring 40 pct.) af den enkelte indtægtsdel, vil den alligevel være en progressiv indkomstskat, fordi personfradraget skal modregnes i årets samlede normalskat. Den progressionsvirkning, som følger af personfradraget, er navnlig følelig på de lave indtægtstrin. Hensynet til at fastholde en reel progressionsvirkning også på de højeste indtægtstrin kan tilgodeses ved at beregne en tillægsskat hos personer med særlig høje indtægter.

Ved afgørelsen af, på hvilket grundlag den særlige tillægsskat skal beregnes, må man tilgode de hensyn, som ligger bag ønsket om at bevare en vis progression i indkomstbeskatningen samtidig med, at den forenkling, som kan opnås ved at indføre en proportional normalskat, ikke går tabt.

Endvidere kan man ved fastlæggelsen af beregningsgrundlaget for den særlige tillægsskat søge at undgå, at den del af renteindtægter og -udgifter, som er udtryk for inflationsdækningen, underkastes progressiv tillægsskat, jfr. det i indledningen anførte.

a. Tillægsskattens beregningsgrundlag.

Den tillægsskattepligtige indkomst kan tænkes opgjort som den indkomst, der skal gøres til

genstand for normalbeskatning *med tillæg af* lejeværdi ÷ standardfradrag af ejerboliger samt med tillæg/fradrag af en fast procent af kontantværdien af skatteyderens finansielle aktiver/passiver.

Ved at vælge den netop skitserede metode til opgørelse af den tillægsskattepligtige indkomst sikrer man, at alle indkomstarterne løn, pensionsindtægter, overskud af selvstændig erhvervsvirksomhed m.v., lejeværdi af ejerboliger og evt. af andre private formueskattepligtige aktiver, samt et fikseret realafkast af finansielle nettoaktiver, i *samme* udstrækning kan blive gjort til genstand for progressiv beskatning. Man sikrer endvidere, at der indrømmes fradrag i den progressive tillægsskat for en fikseret realudgift til renter af gæld.

Den skitserede opgørelsesmetode for tillægsskattepligtig indkomst betyder med andre ord, at det *ikke* er de kontant modtagne renter og udbytter eller kontant betalte renteudgifter, der indgår i beregningsgrundlaget, men et tilnærmet udtryk for en "realrente", der beregnes som en fast procent af de finansielle aktivers/passivers kontantværdi.

Det må bero på et skøn, med hvilken procent det reale afkast af de finansielle aktiver/passiver skal beregnes. Ved beregningerne i det følgende er det forudsat, at det reale afkast beregnes med 5 pct. af de finansielle aktivers/passivers kontantværdi. Det er den samme procent, som forudsættes lagt til grund ved beregning af lejeværdi af bolig i egen ejendom, jfr. ovenfor. Ved at beregne det reale afkast af kontantværdien opnår man, at fordringer med forskellig nominel rente og med kurstab af varierende størrelse så vidt muligt behandles ens i skattemæssig henseende.

For aktiver, der ikke er værdisikrede, vil den tilnærmede "realrente" normalt ligge væsentligt under den kontant modtagne rente. Derimod vil der typisk ved værdisikker pengeanbringelse i aktier være et løbende udbetalt udbytte, der er mindre end det ansatte realafkast ved opgørelsen af den tillægsskattepligtige indkomst.

Når man anvender kontantværdien af ejerboliger og finansielle aktiver og passiver ændres reglerne for opgørelsen af den skattepligtige formue:

Efter de gældende regler ansættes fast ejendom til ejendomsværdien, der vurderes under forudsætning af normal prioritering.

Finansielle aktiver medregnes med kontantværdien, medens finansielle passiver ikke optages til kontantværdi, men til pålydende værdi. Når kontantværdien som forudsat skal danne grundlag for indkomstopgørelsen, vil det være principielt rigtigt også at benytte den ved opgørelsen af den skattepligtige formue.

Der har tidligere været fremsat forslag om at benytte kontantværdien ved værdiansættelsen for fast ejendom. Der er nedsat et sagkyndigt udvalg, som for tiden nærmere undersøger de problemer, der er forbundet med en sådan værdiansættelse. Det må dog forudses, at en kontantvurdering af fast ejendom vil føre ind i overvejelser om ligeledes at kontantvurdere gæld.

En kontantvurdering af gælden er ingenlunde problemfri. Ved gæld til realkreditinstitutter kan kontantværdien sættes lig den aktuelle kursværdi for den pågældende series kasseobligationer. (Ved kontantlån må der antagelig for enkelhedens skyld regnes med den nominelle restgæld.) Problemerne med at fastsætte en kursværdi kendes (på kreditorsiden) også i det gældende system, men vil naturligvis antage et større omfang, når man også for hver enkelt debitor skal fastsætte værdien.

Som ovenfor nævnt vil det nok være hensigtsmæssigt, at kontantværdiprincippet principielt anvendes af alle skatteydere ved formueopgørelsen. Det må påregnes, at praktiseringen af kontantvurdering af gæld navnlig vil rejse en del problemer ved opgørelsen af gældsposter, hvor man efter de nuværende regler undtagelsesfrit kan regne med gældens nominelle beløb. De nævnte problemer vil især opstå, hvor det drejer sig om usikrede fordringer, f.eks. familie-gæld, men også ved private pantebreve o.l. Der kan næppe gives ganske faste regler for opgørelsen af kontantværdien af f.eks. pantebreve. De udstedes på vidt forskellige vilkår, og sikkerheden kan variere meget. I princippet bør kreditor og debitor formentlig anvende samme kontantværdi. Værdiansættelsen må efter de sædvanlige regler kunne tilsidesættes af de lignende myndigheder.

Hvis beregning af den 5 pct.s "realrente" uden videre foretages på grundlag af aktiver og passiver på statustidspunktet, kan resultaterne blive temmelig vilkårlige. Der kan således i årets løb være oppebåret store rentebeløb af finan-

sielle aktiver, som helt eller delvis er afhændet inden statustidspunktet. På tilsvarende måde kan det forholde sig med renteudgifter. Hvis sådanne misforhold skal afbødes, kan det eventuelt ske ved særlige regler om, at renteberegningen skal ske på grundlag af gennemsnitsværdier byggende på en række opgørelser over kontantværdien af skatteyderens finansielle aktiver og passiver på forskellige tidspunkter i løbet af året. Sådanne regler vil imidlertid virke komplicerende og være meget vanskelige at administrere.

Systemet med beregning af renterne på grundlag af forholdene på statustidspunktet åbner i øvrigt mulighed for omgæiser på forskellig vis, f.eks. ved afhændelse af finansielle aktiver eller optagelse af lån umiddelbart før årets udgang, således at de frigjorte beløb midlertidigt anbringes i aktiver, hvis afkast ikke tages i betragtning ved opgørelsen af den tillægsskattepligtige indkomst. Det vil være temmelig vanskeligt at udforme og praktisere regler, der kan imødegå sådanne misbrug.

Det må imidlertid erindres, at de antydede problemer i forbindelse med en formueopgørelse efter kontantværdiprincippet kun vil have økonomisk betydning for den kreds af skattepligtige, der har indtægter omkring eller over tillægsskattegrænsen, eller som har formue omkring eller over den formueskattefri bundgrænse.

Det må nævnes, at de foran antydede vanskeligheder ved kursfastsættelsen kan begrænses, såfremt der fastsættes forholdsvis enkle og uancerede regler herom. Regler af denne art vil medføre en vis vilkårlighed. Selv om sådanne regler kun får ret begrænset økonomisk virkning for den enkelte tillægsskattepligtige, må det erkendes, at det kan blive vanskeligt at komme igennem med dem.

Udvalget finder endvidere anledning til at pege på, at det kan blive vanskeligt at skabe almindelig forståelse for formålet med den særlige indkomstopgørelse under tillægsskatteordningen.

b. Skattesatsen for tillægsskatten.

Det vil være praktisk, at bundgrænsen for tillægsskatten sættes forholdsvis højt. Det vil stemme overens med de i udvalgets 2. redegø-

reise udtrykte betragtninger om en væsentlig forlængelse af proportionalstrækket, også udover hvad den der beskrevne renteskatteordning selv kan finansiere.

Tillægsskatten tænkes ved beregningerne i det følgende **opkrævet** med 25 pct. af personlig, tillægsskattepligtig indkomst udover 150.000 kr.

Beløbsgrænsen på 150.000 kr. kan tænkes indeksreguleret efter samme principper som personfradragene og skalatrinene i den progressive statsindkomstskateskala.

c. Tillægsskattens opkrævning m.v.

Tillægsskatten skal efter skitsen alene berøre en forholdsvis lille del af skatteyderne. (Ifølge beregningerne nedenfor ville op imod 150.000 personer komme til at betale tillægsskat i 1977 med en indkomstgrænse på 150.000 kr.) Det forudsættes i det foregående, at oplysningerne om løn m.v., pension og virksomhedsoverskud registreres (i det centrale skatteyderregister) for hver enkelt skatteyder. Oplysningerne om det fikserede afkast af finansielle aktiver (respektive det fikserede fradrag for gældsrenter) kan tilvejebringes fra de selvangivelser vedrørende den skattepligtige formue, som det af hensyn til formueskatten i princippet fortsat vil være nødvendigt at indfordre fra skatteyderne. Formueopgørelserne må foretages efter andre regler, idet der som nævnt foran anvendes et kontantværdiprincip både for de finansielle aktiver og passiver. Oplysninger om lejeværdi af ejerbolig vil kunne indhentes fra ejendomsregistret. Herefter vil de skatteydere, som skal betale tillægsskat, antagelig kunne udskilles maskinelt, og skatten vil kunne opkræves ved skattebillet på samme måde som der efter de gældende regler opkræves B-skatter. Det vil kræve nærmere undersøgelser at bedømme, om en sådan maskinel behandling kan ske med tilstrækkelig sikkerhed, og hvilket ressourceforbrug den vil kræve.

Der bør imidlertid tilstræbes et system, hvorefter det store flertal af lønmodtagere og pensionister, der hverken er tillægs- eller formueskattepligtige gennem en kortfattet tro-og-lov-

erklæring kan bekræfte dette, - og derved frigøre sig for en forpligtelse til detaljeret formueselvangivelse. En sådan ordning forudsætter, at der føres nøje kontrol, og den vil blive vanskeliggjort, fordi renteskatteordningen forudsætter, at der ikke længere gives oplysning til skattemyndighederne om renteindtægter og renteudgifter.

Den tilstræbte forenkling kan i et vist omfang blive modvirket af ønsker om at anvende begrebet tillægsskattepligtig indkomst som grundlag for tildeling af indkomstbestemte ydelser, der helt overvejende berører personer, der ikke er tillægs- og formueskattepligtige, jfr. nedenfor.

Ved hjælp af et eksempel kan man illustrere virkningerne af et skattesystem med en proportional normalskat på f.eks. 40 pct. og en tillægsskat på 25 pct. af den del af den tillægsskattepligtige indkomst, opgjort efter de netop skitserede retningslinier, der overstiger 150.000 kr.:

En selvstændig erhvervsdrivende har et overskud af sin virksomhed (opgjort uden renteindtægter og -udgifter) på 225.000 kr. Han har nettorenteudgifter på 30.000 kr.

Hans skattepligtige formue er sammensat på følgende måde:

Skattemæssigt opgjorte	
erhvervsaktiver	200.000 kr.
Ejerbolig*.	500.000 kr.
Finansielle aktiver*.	<u>50.000 kr.</u>
1. Aktiver ialt*.	750.000 kr.
2. Gæld*.	<u>300.000 kr.</u>
Nettoaktiver* (1 ÷ 2)	450.000 kr.

Den proportionale normalskat udgør 40 pct. af 225.000 kr. = 90.000 kr. Herfra skal trækkes skatteværdien af personfradraget. Personfradraget er fastsat til 15.100 kr.,** og skatteværdien

*) Opgjort til kontantværdi, jfr. foran.

**) Det almindelige personfradrag er i 1977 på 12.600 kr.

Ifølge beregningerne i det følgende muliggør skitsen til normalskat/tillægsskat en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 2.500 kr. til 15.100 kr. Det er dette højere personfradrag, som er anvendt i eksemplet.

heraf udgør 40 pct. af 15.100 kr. = 6.040 kr. Normalskatten efter personfradrag bliver herefter 83.960 kr.

Hertil kommer, at nettorenteudgifterne på de 30.000 kr. under en renteskatteordning giver ret til en rentegodtgørelse på 40 pct. af 30.000 kr. = 12.000 kr.

Lejeværdien af ejerboligen udgør 5 pct. af 500.000 kr. = 25.000 kr. Dette beløb reduceret med et standardfradrag på f.eks. 2.000 kr. beskattes med 40 pct. Skatten bliver herefter 40 pct. af 23.000 kr. = 9.200 kr.

Den tillægsskattepligtige indkomst opgøres på følgende måde:

1. Normalskattepligtig indkomst . 225.000 kr.
2. Lejeværdi 4- standardfradrag af ejerbolig 23.000 kr.
ialt (1+2) 248.000 kr.
3. Herfra skal trækkes 5 pct. af de finansielle nettopassiver, d.v.s. 5 pct. af 250.000 kr. = . . . 12.500 kr.
4. Tillægsskattepligtig indkomst (1 + 2 ÷ 3) 235.500 kr.
5. Bundfradrag ved beregning af tillægsskat 150.000 kr.
6. Til beskatning med 25 pct. . . . 85.500 kr.
Tillægsskatten udgør herefter 25 pct. af 85.500 kr. = 21.375 kr.

Den samlede skat kan herefter opgøres til:

1. Normalskat 83.960 kr.
2. Skat af lejeværdi ÷ standardfradrag 9.200 kr.
3. Tillægsskat 21.375 kr.
4. Skatter ialt (1 + 2 + 3). 114.535 kr.
5. Rentegodtgørelse under renteskatteordningen 40 pct. af 30.000 kr. 12.000 kr.
6. Skatter ÷ rentegodtgørelse (4 ÷ 5) 102.535 kr.

Efter de gældende regler kan den skattepligtige indkomst opgøres på følgende måde:

1. Overskud af selvstændig erhvervsvirksomhed (opgjort uden renteindtægter og -udgifter). 225.000 kr.
2. Lejeværdi ÷ standardfradrag (ejerboligen forudsættes erhvervet efter 8. december 1969, og lejeværdien udgør derfor 2,75 af ejendomsværdien ved 15. alm. vurdering med tillæg af 35 pct. (i 1977). Ejendomsværdien ved 15. alm. vurdering med tillæg af 35 pct. kan opgøres til ca. 535.000 kr.) + 12.700 kr.
3. Nettorenteudgifter. 4- 30.000 kr.
4. Skattepligtig indkomst ialt (1 + 2 ÷ 3). 207.700 kr.
Skatten heraf udgør 107.769 kr.,

når den samlede beskatningsprocent på proportionalsskattestrækket udgør 40, svarende til normalskatteprocenten, jfr. ovenfor.

Et skattesystem med normalskat/tillægsskat vil kunne afhjælpe nogle problemer forbundet med den i udvalgets 2. redegørelse omtalte særlige renteskatteordning. Under normalskatte-systemet beskattes finansielle renter fuldt ud og for langt de fleste skatteydere definitivt med 40 pct., medens renteudgifter giver en godtgørelse på 40 pct.

Ved opgørelsen af de indkomstbeløb, der under tillægsskattesystemet skal beskattes progressivt, medregnes kun et tilnærmet udtryk for "realrenten". Den del af renten, der blot tjener til dækning af inflationstab på de finansielle fordringer, lades helt ude af betragtning.

På denne måde tilvejebringes der større lighed i den skattemæssige behandling af finansielle fordringer og realaktivers afkast. Samtidig afskaffes den skattemæssige begunstiggelse af gældsstiftelse, som personer med høj marginal-

skat efter de gældende regler opnår, fordi de ved indkomstopgørelsen får fradrag ikke alene for realrenten, men for hele renteudgiften herunder også den del, der tjener til dækning af kreditors inflationstab.

Den modificerede bevarelse af **rente**fradragsretten og udvidelsen af proportionalbeskatningen kan mindske behovet for en særlig overgangsordning til renteskatteordningen for personer med høj indkomst og store nettorenteudgifter.

En del af renteskatteordningens særordninger for visse grupper af selvstændigt erhvervsdrivende med høj indkomst og store nettorenteudgifter vil derfor antagelig kunne undværes.

Ved udmålingen af indkomstbestemte ydelser kunne det overvejes at lægge den tillægsskattepligtige indkomst til grund. Dette ville imidlertid betyde, at denne indkomst skal opgøres ikke alene for det mindre antal personer, som skal betale tillægsskat, men for en langt videre kreds af personer, som ellers ville kunne klare sig med de foran omtalte tro-og-love-erklæringer.

Det vil derfor være mere enkelt at udmåle de indkomstbestemte ydelser på grundlag af den automatisk registrerede normalskattepligtige indkomst, efter at der er foretaget de fornødne ændringer i aftrappingsreglerne for pension m.v. Dette vil antagelig også i mange tilfælde give nogenlunde det samme resultat som at anvende den tillægsskattepligtige indkomst. Eventuelt kan denne udmålingsmåde suppleres med en ordning, hvorefter der er ret henholdsvis pligt til korrektion, hvis den normalskattepligtige indkomst afviger væsentligt fra den tillægsskattepligtige indkomst.

Også under et system med normalskat/tillægsskat kan det forekomme, at en person som følge af reglerne om rentebeskatning og beskatning af lejeværdi og udbytte ikke kan udnytte sit personfradrag. Hvis det findes ønskeligt, kan der ske udbetaling af skatteværdien af den del af personfradraget, som ikke længere kan udnyttes på grund af de ændrede skatteregler. Denne udbetaling kan ske bevillingsmæssigt og bør — som også anført i udvalgets 2. redegørelse — kun ske for beløb ud over en vis mindstegrænse, og alene i det omfang der ikke finder en automatisk kompensation sted gennem større indkomstbestemte sociale ydelser i konsekvens af den ændrede personlige indkomstopgørelse.

3. Provenu- og fordelingsmæssige virkninger.

Hvis et beskatningssystem med normalskat/tillægsskat gennemføres sammen med fradragsbegrænsningen fra udvalgets 1. redegørelse og renteskatteordningen fra udvalgets 2. redegørelse, vil der blive tale om betydelige provenu- og fordelingsmæssige virkninger. De provenumæssige virkninger for indkomstskatten af personer vil blive belyst i det følgende, ligesom det vil blive undersøgt, hvorledes de ændrede skatteregler vil påvirke skatternes fordeling på de forskellige persongrupper (indkomstgrupper og socioøkonomiske grupper).

Ved bedømmelsen af de provenumæssige virkninger vil der blive taget hensyn til, at afskaffelsen af en række selvangivelsesfradrag forudsætter, at der i stedet ydes tilskud, og til, at gennemførelsen af renteskatteordningen forudsætter, at der i et vist omfang skal ydes kompensation til sektorer, der taber på renteskatteordningen. Disse tilskud og kompensationer er ensbetydende med merudgifter for det offentlige. Det er derfor nettoresultatet af skatteprovenu og tilskud m.v., som skal stilles over for indkomstskatteprovenuet efter de gældende regler.

I oversigten i kapitel I er der foretaget en sammenfatning af indholdet af 1. og 2. redegørelse. De i kapitel II opstillede beregningsforudsætninger med hensyn til fradragsbegrænsning og beregning af lejeværdi af egen bolig på grundlag af kontantværdien forudsættes også lagt til grund i dette kapitel. Ved opgørelsen af finansielle aktiver og passiver til kontantværdi er følgende forudsætninger lagt til **grund**:

Finansielle aktiver omfatter følgende **formue**-poster:

Indestående i bank m.v.

Obligationer og pantebreve.

Danske aktier og andelsbeviser.

Disse beløb er i selvangivelsen opgjort til kontantværdi, og man har derfor ved beregningerne taget udgangspunkt i de **se** **lv**angivne beløb.

Finansielle passiver omfatter følgende poster:

Prioritetsgæld

Virksomhedsgæld

Anden gæld.

Ved beregningen har man medtaget virksomhedsgæld og anden gæld med de selvangivne beløb, medens prioritetsgælden er omregnet til kontantværdi ved at tage 70 pct. af de selvangivne beløb.

De provenu- og fordelingsmæssige virkninger af ordningen med normalskat/tillægsskat vil blive beregnet på grundlag af udskrivningsreglerne for indkomståret 1977. De provenumæssige virkninger belyses i første omgang for staten og kommunerne under et. I et særligt afsnit vil der dernæst blive gjort rede for ordningens provenumæssige konsekvenser for kommunerne under et.

Efter de regler, der gælder i 1977, udskrives indkomstkatten af personer (under 67 år) i en gennemsnitskommune efter følgende skala:

Af den del af den skattepligtige indkomst, som er mindre end 66.800 kr., svares 41,6 pct.

Af den del af den skattepligtige indkomst, som ligger mellem 66.800 kr. og 120.300 kr., svares 56,0 pct.

Af den del af den skattepligtige indkomst, som overstiger 120.300 kr., svares 66,8 pct.

Personfradraget udgør 12.600 kr., for enlige pensionister dog 23.300 kr.

Efter ordningen udskrives normalskatten med 41,6 pct. (i en gennemsnitskommune) af den del af den normalskattepligtige indkomst, som overstiger personfradraget på 12.600 kr. (23.300 kr. for enlige pensionister).

Tillægsskatten udgør 25 pct. af den del af den tillægsskattepligtige indkomst, som overstiger 150.000 kr.

Skatten af lejeværdi minus standardfradrag forudsættes fastsat til 40 pct. Ejendomsværdien ved 15. alm. vurdering forhøjes under hensyntagen til ejendomsprisstigningerne frem til 1. april 1977. De således forhøjede ejendomsværdier omregnes til kontantværdi. Lejeværdien udgør 5 pct. af denne kontantværdi. Efter de gældende regler beregnes lejeværdien med fra 2 — 2 3/4 pct., eller — hvis beregningsgrundlaget overstiger en vis grænse — med 5 pct. af den forhøjede ejendomsværdi uden omregning til kontantværdi. Standardfradraget udgør 1 pct. af det grundlag, som benyttes ved lejeværdiberegningerne, dog mindst 400 kr. og højst 2.000 kr. pr. selvstændig lejlighed.

Skatten af aktieudbytte udgør 30 pct. lige som den gældende foreløbige udbytteskat.

Renteskatten og rentegodtgørelsen udgør 40 pct. af henholdsvis renteindtægterne og renteudgifterne. Da debitor skal indeholde renteskatten og modregne det indeholdte beløb i den godtgørelse, som han har ret til, vil provenuet af renteskatten som hovedregel ikke indgå i de offentlige kasser. Til gengæld behøver det offentlige som hovedregel ikke at udbetale rentegodtgørelsesbeløb til debitorerne.

I nedenstående oversigt har man sammenholdt provenuet efter de gældende regler for indkomstkatten af personer med provenuet efter ordningen med et beskatningssystem med normalskat/tillægsskat. Som følge af et mangelfuldt statistisk materiale er der i mange tilfælde tale om noget usikre skøn.

Provenuet af indkomstkatten af personer efter gældende regler og efter ordningen med et beskatningssystem med normalskat / tillægsskat. Skøn 1977.

Mill. kr.

1. Provenu ifølge gældende regler	ca. 58.160
2. Provenu efter ordningen med normalskat/tillægsskat	
a. Provenu af normalskat	ca. 62.000
b. Provenu af tillægsskat	ca. 2.200
c. Provenu af skat af lejeværdi minus standardfradrag	ca. 4.600
d. Provenu af udbytte skat	ca. 200
I alt 2 a—d	69.000

Af oversigten fremgår, at provenuet af indkomstkatten af personer kan skønnes at stige med ca. 10.840 mill. kr., hvis ordningen med normalskat/tillægsskat gennemføres.

Baggrunden for denne betydelige provenugevinst kan kort opsummeres på følgende måde:

1. Ved at gennemføre fradragsbegrænsningen i 1. redegørelse udvides beskatningsgrundlaget for indkomstkatten af personer med skønsmæssigt ca. 6.850 mill. kr.

2. Ved at forhøje lejeværdien for bolig i egen ejendom udvides beskatningsgrundlaget for indkomstskatten af personer med skønsmæssigt *ca. 6.450 mill. kr.*

3. Ved at ophæve fradragsretten for ejendomsskatter udvides beskatningsgrundlaget for indkomstskatten af personer med skønsmæssigt *ca. 2.850 mill. kr.* I beregningerne forudsættes, at de kommunale ejendomsskatter nedsættes med 40 pct.

4. Ved at tage renteindtægter og -udgifter ud af beskatningsgrundlaget som led i renteskatteordningen forøges beskatningsgrundlaget for indkomstskatten af personer med skønsmæssigt *ca. 18.100 mill. kr.*

Den samlede udvidelse af beskatningsgrundlaget af de under 1—4 nævnte årsager bliver på skønsmæssigt *ca. 34.250 mill. kr.* Med uændrede udskrivningsregler ville en sådan udvidelse af beskatningsgrundlaget give et merprovenu på *ca. 18.900 mill. kr.* De ændringer i udskrivningsreglerne som ordningen indebærer, bevirker at merprovenuet nedsættes til de foran nævnte *10.840 mill. kr.*

Som følge af indførelsen af renteskatteordningen kan provenuet af selskabsskatten antages at stige. De foreliggende statistiske oplysninger gør det ikke muligt nøjere at fastslå størrelsen af provenugevinsten. Der må dog antages at blive tale om et forholdsvis beskedent beløb. I udvalgets 2. redegørelse er det skønnet, at der er tale om et merprovenu af størrelsesordenen 400 mill. kr. Hertil kommer, at en ophævelse af fradragsretten for ejendomsskatter vil øge provenuet af selskabsskatten med måske 200 mill. kr.

Skatteprovenuet ved at indføre ordningen med normalskat/tillægsskat kan ikke umiddelbart sammenlignes med provenuet efter de gældende regler, idet ordningen med normalskat/tillægsskat forudsætter, at der ydes en række tilskud som kompensation for bortfaldet af fradrag og for indførelsen af renteskatteordningen. Herudover må der tages hensyn til det provenutab, som følger af, at ejendomsskatterne forudsættes nedsat med 40 pct. I udvalgets 2. redegørelse er der skønnet over disse tilskuds størrelse i 1975. I nedenstående oversigt har man skønnet over størrelsen af de tilskud m.v., som skal ydes for 1977. Som følge af et mangelfuldt statistisk materiale er der i mange tilfælde tale om yderst usikre skøn.

Tilskuds- og kompensationsordninger i henhold til fradragsbegrænsningen i 1. redegørelse og renteskatteordningen i 2. redegørelse samt provenutab ved nedsættelse af ejendomsskatter. Skøn 1977.

Mill. kr.

1. Tilskud ifølge fradragsbegrænsningen i 1. redegørelse
 - a. Øget tilskud til arbejds-løshedsforsikringen *ca. 200*
 - b. Tilskud til nedsættelse af præmierne til gruppe-livsforsikring *ca. 80*
2. Kompensationsordninger m.v. ifølge renteskatteordningen
 - a. Pengeinstitutter m.v. og realkreditinstitutter skal have tilbagebetalt *ca. 2.500*
 - b. Den almenyttige boligsektor kan undvære rentesikring og bidrag skal opkræves med indtil *ca. ÷ 800*
 - c. Renteskat af skattefri opsparing — d.v.s. pensionskasser, ATP, den sociale pensionsfond, livsforsikring samt skattebegünstiget opsparing i pengeinstitutter — skal refunderes med . . . *ca. 3.000*
 - d. Skattefri foreninger og institutioner m.v. med netto-renteindtægt skal have refunderet renteskat med *ca. 100*
 - e. Udenlandske kreditorer skal have refunderet renteskat med *ca. 500*
 - f. Det offentlige lider et indtægtstab som følge af renteskatteordningen på *ca. 1.000*
3. Provenutab ved nedsættelse af ejendomsskatter. *ca. 1.500*
 lait 1-3 *8.080*

(Såfremt der skal ydes tilskud til ydere af børnebidrag forøges de omtalte tilskud til *ca. 8.250 mill. kr.*)

Når provenuet af ordningen på de *ca. 69.000 mill. kr.* nedsættes med udgifterne til tilskud m.v. på *8.080 mill. kr.*, bliver nettoprovenuet *60.920 mill. kr.* Set i forhold til de gældende

regler er der altså tale om et merprovenu på ca. 2.760 mill. kr. Hertil kommer som nævnt merprovenuet af selskabsskatten på de anslåede ca. 600 mill. kr.

Ved afgørelsen af, hvorledes der kan forholdes med dette merprovenu, har man taget som udgangspunkt, at der ikke som følge af den skitserede omlægning af skattesystemet skal ske nogen ændring af finanspolitikken. Det er imidlertid vanskeligt at bedømme hvorvidt og i bekræftende fald i hvilket omfang det merprovenu, som er en følge af skatteomlægningen kan anvendes til skattelettelser, uden at det samlede aktivitetsniveau i samfundet ændres. Hvis det forudsættes, at hele merprovenuet kan gives ud i form af kompenserende skattelettelser, uden at aktivitetsniveauet derved ændres og skattelettelserne skal have form af en forhøjelse af personfradraget, vil dette for 1977 kunne forhøjes med ca. 2.500 kr. Det almindelige personfradrag kunne herefter forhøjes fra 12.600 kr. til ca. 15.100 under forudsætning af, at det særlige personfradrag for enlige pensionister på 23.300 kr. bevares uændret.

Ordningen med normalskat/tillægsskat vil desuden påvirke den kommunale beskatning.

I det følgende skal de givne oplysninger suppleres med oplysninger om de provenumæssige virkninger for kommunerne som helhed.

De kommunale indkomstskatter forudsættes opkrævet på grundlag af den normalskattepligtige indkomst.

Set i forhold til den nuværende skattepligtige indkomst forøges den normalskattepligtige indkomst som følge af fradragsbegrænsningen, renteskatteordning og ophævelse af fradragsretten for ejendomsskatter. I modsat retning trækker det, at overskud af bolig i egen ejendom og aktieudbytte ikke skal medregnes ved opgørelsen af den normalskattepligtige indkomst.

Alt i alt bevirker omlægningerne, at den normalskattepligtige indkomst er ca. 22.600 mill. kr. større end den skattepligtige indkomst opgjort efter gældende regler.

Med uændret kommunal udskrivningsprocent, der i gennemsnit for 1977 er på 23,0, betyder den nævnte forøgelse af beskatningsgrundlaget et merprovenu på ca. 5.200 mill. kr. En del af dette merprovenu medgår til dækning af provenutabet ved en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 2.500 kr. Det provenutab, der herved bliver tale om, kan anslås til ca. 1.750 mill. kr.

Den forudsatte nedsættelse af ejendomsskatterne med 40 pct. betyder et provenutab for kommunerne under et på ca. 1.500 mill. kr.

Kommunerne vil endvidere tabe ca. 160 mill. kr. på renteskatteordningen.

Alt i alt betyder den skitserede omlægning af skattesystemet en forbedring af de kommunale finanser med ca. 1.790 mill. kr., så længe de kommunale udskrivningsprocenter ikke ændres.

Da kommunerne udskriver skatter efter behov, vil den omtalte forbedring af de kommunale finanser kunne benyttes til at nedsætte de kommunale udskrivningsprocenter. Under et vil kommunerne kunne nedsætte deres udskrivningsprocenter fra 23,0 til ca. 21,8 pct. Den samlede beskatningsprocent for normalskatten forudsættes at skulle ligge omkring 40, og nedsættelsen af de kommunale udskrivningsprocenter nødvendiggør således en tilsvarende forhøjelse af den procent, hvormed statens andel af normalskatten beregnes.

Virkningen af skatteomlægningen er belyst for kommunerne under et. For de enkelte kommuner vil resultatet afvige fra landsgennemsnittet. De forskydninger, der herved bliver tale om, forudsættes korrigeret med nye kommunale udligningsordninger.

I det følgende belyses de fordelingsmæssige virkninger af ordningen med normalskat/tillægsskat.

De fordelingsmæssige virkninger belyses på samme måde som ved undersøgelsen af de fordelingsmæssige virkninger i kapitel II, afsnit 3.

I første omgang undersøges det, hvorledes ordningen med normalskat/tillægsskat ændrer den personlige indkomstfordeling. Der foretages dernæst en undersøgelse af, hvorledes ordningen med normalskat/tillægsskat påvirker skattens størrelse hos skattepligtige personer med indkomster af forskellig størrelse.

Grundlaget for undersøgelsen er ligesom i kapitel II Danmarks Statistiks selvangivelsesundersøgelse for 1975.

Beskrivelsen af den personlige indkomstfordeling foretages som i kapitel II på grundlag af en fordeling af samtlige skattepligtige personer efter størrelsen af "den disponible indkomst" (d.v.s. forskellen mellem på den ene side summen af de indkomster, som skal opføres på den udvidede selvangivelses side 1 og 2 og på den anden side de pålignede skatter. Til den pålig-

nede skat er lagt den særlige renteskat, medens rentegodtgørelsen på 40 pct. af renteudgiftsbeløbet er fratrukket de pålignede skatter. Der henvises iøvrigt til den nærmere omtale af begrebet "den disponible indkomst" i kapitel II.)

I tabel 1 er det vist, hvorledes det samlede antal skattepligtige personer fordeles sig efter størrelsen af "den disponible indkomst" for

indkomståret 1977. I kolonne (2) er vist fordelingen efter gældende regler. I kolonne (3) er tilsvarende vist **fordelingen**, hvis ordningen med normalskat/tillægsskat gennemføres. Til sammenligning er det i tabellens kolonner (4) og (5) vist, hvorledes fordelingen er, hvis de i kapitel II omtalte skatteomlægninger gennemføres, jfr. kapitel II, tabel 1.

Tabel 1

Fordeling af samtlige skattepligtige personer¹ efter "den disponible indkomsts" størrelse opgjort med de gældende skatteregler og med visse omlægninger af skattesystemet. Skøn 1977.

Disponibel indkomst	Gældende regler		Ordningen med normalskat/til-lægsskat		Fradragsbegrænsnin-gen fra 1. redegørelse m.m.		Fradragsbegrænsnin-gen fra 1. redegørelse samt forhøjelse af lejeværdi af bolig i egen ejendom m.m.	
kr.	antal i 1000	pct.	antal i 1000	pct.	antal i 1000	pct.	antal i 1000	pct.
(1)	(2)		(3)		(4)		(5)	
- 9.999	612,6	15,5	613,3	15,5	612,6	15,5	612,8	15,5
10 - 19.999	516,4	13,0	519,1	13,1	500,9	12,7	504,3	12,8
20 - 29.999	727,0	18,4	728,8	18,4	736,1	18,6	732,7	18,5
30 - 39.999	417,5	10,5	410,9	10,4	413,9	10,5	418,9	10,6
40 - 49.999	428,2	10,8	434,6	11,0	452,6	11,4	430,0	10,9
50 - 59.999	445,5	11,3	426,2	10,8	456,4	11,5	424,8	10,7
60 - 69.999	282,3	7,1	282,7	7,1	272,4	6,9	286,7	7,2
70 - 79.999	171,1	4,3	170,3	4,3	165,8	4,2	179,7	4,5
80 - 89.999	102,8	2,6	102,3	2,6	103,8	2,6	113,4	2,9
90 - 99.999	72,5	1,8	72,3	1,8	68,9	1,7	75,0	1,9
100 - 119.999	84,4	2,1	92,1	2,3	80,8	2,0	84,6	2,1
120 - 139.999	42,5	1,1	42,7	1,1	41,3	1,0	40,3	1,0
140 - 159.999	18,9	0,5	22,8	0,6	17,7	0,4	18,7	0,5
160 - 189.999	14,9	0,4	17,5	0,4	14,3	0,4	15,1	0,4
190 - 229.999	10,1	0,3	10,3	0,3	9,9	0,3	9,7	0,2
230 - 269.999	3,8	0,1	4,4	0,1	3,6	0,1	4,2	0,1
270 -	8,5	0,2	8,7	0,2	8,0	0,2	8,1	0,2
Ialt	3.959,0	100,0	3.959,0	100,0	3.959,0	100,0	3.959,0	100,0

1) Antallet af skattepligtige personer er opregnet på grundlag af Danmarks Statistiks selvangivelsesundersøgelse, der som nævnt omfatter et udsnit på knap 20.000 personer udvalgt blandt fuldt skattepligtige personer over 15 år.

I tabel 2 er det på tilsvarende måde som i tabel 1 vist, hvorledes det samlede antal husstande i skattemæssig forstand fordeler sig efter størrelsen af "den disponible indkomst" for indkomståret 1977. (I kapitel II er der nærmere redegjort for begrebet husstande i skattemæssig forstand, og der henvises til denne redegørelse.)

I kolonne (2) er vist fordelingen efter gældende regler. I kolonne (3) er tilsvarende vist fordelingen, hvis ordningen med normalskat/tillægsskat gennemføres. Til sammenligning er det i tabelens kolonner (4) og (5) vist, hvorledes fordelingen er, hvis de i kapitel II omtalte skatteomlægninger gennemføres, jfr. kapitel II, tabel 2.

Tabel 2

Fordeling af samtlige husstande i skattemæssig forstand¹ efter "den disponible indkomsts" størrelse opgjort med de gældende skatteregler og med visse omlægninger af skattesystemet. Skøn 1977.

Disponibel indkomst	Gældende regler		Ordningen med normalskat/til-lægsskat		Fradragsbegrænsnin-gen fra 1. redegørelse m.m.		Fradragsbegrænsnin-gen fra 1. redegørelse samt forhøjelse af lejeværdi af bolig i egen ejendom m.m.	
kr.	antal i 1000	pct.	antal i 1000	pct.	antal i 1000	pct.	antal i 1000	pct.
(1)	(2)		(3)		(4)		(5)	
- 9.999	166,4	6,1	167,8	6,1	166,4	6,1	166,4	6,1
10 - 19.999	175,5	6,4	182,6	6,7	173,7	6,3	175,1	6,4
20 - 29.999	495,6	18,1	494,5	18,0	494,5	18,1	494,7	18,1
30 - 39.999	314,7	11,5	302,9	11,1	304,1	11,1	308,1	11,2
40 - 49.999	266,0	9,7	271,0	9,9	282,9	10,3	267,2	9,8
50 - 59.999	277,1	10,1	259,7	9,5	278,7	10,2	261,3	9,5
60 - 69.999	208,8	7,6	206,9	7,5	207,1	7,6	209,4	7,6
70 - 79.999	171,3	6,2	179,7	6,6	173,7	6,3	180,7	6,6
80 - 89.999	143,5	5,2	145,9	5,3	149,9	5,5	151,5	5,5
90 - 99.999	126,1	4,6	123,9	4,5	124,5	4,5	127,1	4,6
100 - 119.999	185,4	6,8	185,4	6,7	182,2	6,7	190,2	6,9
120 - 139.999	89,5	3,3	92,7	3,4	89,1	3,3	89,5	3,3
140 - 159.999	53,4	1,9	53,0	1,9	49,6	1,8	56,1	1,9
160 - 189.999	31,8	1,2	37,1	1,3	30,8	1,1	33,7	1,2
190 - 229.999	16,5	0,6	16,9	0,6	15,3	0,6	15,1	0,6
230 - 269.999	6,9	0,3	7,9	0,3	6,4	0,2	7,1	0,3
270 -	9,9	0,4	10,5	0,4	9,5	0,3	9,7	0,4
Ialt	2.738,4	100,0	2.738,4	100,0	2.738,4	100,0	2.738,4	100,0

1) Antallet af husstande i skattemæssig forstand er opregnet på grundlag af Danmarks Statistiks selvangivelsesundersøgelse, der omfatter et udsnit på godt 13.000 husstande.

Tabel 1 og 2 viser, at der ved indførelsen af ordningen med normalskat/tillægsskat kun sker en beskedent ændring i indkomstfordelingen.

I bilaget til denne redegørelse er der foretaget en nærmere undersøgelse af, hvorledes ordningen med normalskat/tillægsskat påvirker ind-

komstfordelingen mellem personer på samme indkomstrin i indkomstfordelingen. Denne undersøgelse er foretaget på helt samme måde som den tilsvarende undersøgelse i kapitel II. I det følgende foretages en sammenfatning af resultaterne i bilaget.

I tabellerne 13–18 i bilaget har man således søgt at illustrere, hvorledes ordningen med normalskat/tillægsskat påvirker størrelsen af skatterne hos skattepligtige personer med skattepligtig indkomst - opgjort efter de gældende regler - af forskellig størrelse. Skatterne omfatter også den særlige renteskat, medens rentegodtgørelsen på 40 pct. af renteudgiftsbeløbet er fratrukket i skatterne. Det bemærkes dog, at det ikke er muligt at belyse den specielle virkning af renteskatteordningen, som ligger i, at hidtil unddragne renteindtægter kommer frem til beskatning.

I nedenstående oversigt er det vist, hvorledes samtlige skattepligtige personer er fordelt efter størrelsen af den skatteændring de vil få, dersom ordningen med normalskat/tillægsskat gennemføres. Til sammenligning er vist den tilsvarende fordeling, dersom fradragsbegrænsningen gennemføres sammen med en forhøjelse af lejeværdien, jfr. kapitel II.

Oversigt.

Procentvis fordeling af samtlige skattepligtige personer efter størrelsen af ændring i indkomstskat efter gennemførelsen af visse omlægninger af skattesystemet.

Størrelse af ændring i indkomstskat (stigning +, nedgang ÷)	Ordningen med normalskat/tillægsskat	Fradragsbegrænsningen fra 1. redøgørelse samt forhøjelse af lejeværdien af bolig i egen ejendom m.m.
÷ 5.000 kr. eller mere	438	2,77
÷ 3.000 kr.	3,62	3,75
÷ 4.999 kr.		
÷ 1.000 kr.	13,23	17,32
÷ 2.999 kr.		
+ 1.000 kr.	62,81	62,56
÷ 999 kr.		
+ 3.000 kr.	9,61	8,11
+ 1.001 kr.		
+ 5.000 kr.	3,95	3,47
+ 3.001 kr.		
+ 5.001 kr. eller mere	2,40	2,02
I alt	100,00	100,00

Det samlede antal skattepligtige personer udgør ca. 3.959.000.

Det fremgår af oversigten, at mere end halvdelen af de skattepligtige personer vil få skatteændringer på mindre end 1.000 kr., hvis ordningen med normalskat/tillægsskat gennemføres. Således vil ca. 63 pct. af samtlige skattepligtige personer få en sådan begrænset skatteændring. Dette svarer til knap 2,5 mill. personer. Mange af disse personer har dog så små indtægter, at de hverken efter de gældende regler eller efter skitsen kommer til at betale skat.

Godt 4 pct. af samtlige skattepligtige personer vil få en skattelettelse på mere end 5.000 kr. Dette svarer til ca. 175.000 personer.

Omvendt kan godt 2 pct. af samtlige skattepligtige personer, eller knap 100.000 personer, antages at få skattestigning på mere end 5.000 kr., hvis ordningen med normalskat/tillægsskat gennemføres.

Af bilaget fremgår, at jo større den skattepligtige indkomst er, des mere almindeligt bliver det, at en gennemførelse af ordningen med normalskat/tillægsskat fører til store ændringer i skatten.

Det fremgår også, at antallet af skattepligtige personer med skattepligtige indkomster under den såkaldte proportionalsskattegrænse på 66.800 kr. (i 1977), der vil få skattelettelse er mindre end antallet af personer, som vil få skattestigning. For personer på proportionalsskattestrækket vil normalskatten, renteskatten og skatten af lejeværdi blive udskrevet med nogenlunde samme procent, som skatten på det nuværende proportionalsskattestræk. Personfradragsforhøjelsen vil give disse personer en skattelettelse på godt 1.000 kr., hvis de har adgang til enkelt personfradrag, og på godt 2.000 kr., hvis de har adgang til dobbelt personfradrag (ægtepar, hvor den ene ægtefælle ikke er i stand til at udnytte personfradragsforhøjelsen). Personerne på proportionalsskattestrækket vil også komme til at mærke fradragsbegrænsningen m.v., og alt i alt medfører ordningen altså en tendens til, at et flertal af disse personer vil få skattestigning.

For den del af de skattepligtige personer, som har skattepligtige indkomster over proportionalsskattegrænsen, er billedet mere differentieret. Disse personer betaler i dag skat efter en progressiv skala. Efter ordningen udgør normalskatten, renteskatten og skatten af lejeværdi samme procent uanset indkomstens størrelse.

Denne procent svarer som nævnt nogenlunde til procenten på det nuværende proportional-skattestræk. Der er således tale om, at proportionalbeskatningen føres til tops. Dette medfører i sig selv en skattelettelse. Det samme gælder personfradragsforhøjelsen. I det omfang, der skal betales tillægsskat, modificeres denne tendens dog. Også personer med skattepligtige indkomster over proportional-skattegrænsen vil blive ramt af fradragsbegrænsningen. Dette medfører i sig selv en skattestigning.

Det fremgår af bilaget, at på næsten alle indkomstrin over den nuværende proportional-skattegrænse vil et større antal skattepligtige personer få skattelettelse end skattestigning.

Af oversigten ovenfor fremgår det, at ordningen med normalskat/tillægsskat i sine totale fordelingsmæssige virkninger ligner den i kapitel II omtalte skatteomlægning, hvorefter fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse gennemføres sammen med en forhøjelse af lejeværdien af bolig i egen ejendom, en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 3.000 kr. og en forlængelse af proportional-skattestrækket til 110.000 kr. Denne lighed skal ses på baggrund af, at både ordningen med normalskat/tillægsskat og den omtalte skatteomlægning fra kapitel II indeholder fradragsbegrænsningen og lejeværdiforhøjelsen. Desuden indeholder de begge en personfradragsforhøjelse og en forlængelse af proportional-skattestrækket, omend af forskellig størrelse.

I bilaget er det også vist, hvorledes ordningen med normalskat/tillægsskat påvirker skattebetalingen hos forskellige såkaldte socioøkonomiske grupper. Der er tale om erhvervsaktive (lønmodtagere og selvstændige) og pensionister henholdsvis uden og med ejerbolig.

Det er et karakteristisk træk, at personer uden ejerbolig typisk vil få forholdsvis beskedne ændringer i skatten (skatteændringer under 1.000 kr. er således almindelige). Derimod vil personer med ejerbolig hyppigere få større ændringer i skattens størrelse, og der er en tendens til, at personer med ejerbolig i højere grad vil få stigende end faldende skatter. Dette skal ses på baggrund af, at disse personer vil blive ramt af lejeværdiforhøjelsen for ejerboliger. De vil også typisk have store renteudgifter, som efter overgangen til renteskatteordningen i mange tilfælde ikke vil give så stor en skattebesparelse, som

efter de gældende regler, hvor renteudgifter kan fradrages ved indkomstoppgørelsen. Endelig vil personer med ejerbolig også typisk have større fradrag i øvrigt og derfor blive berørt hårdere af fradragsbegrænsningen end personer uden ejerbolig.

I bilaget har man også undersøgt, hvorledes husstande i skattemæssig forstand påvirkes af ordningen med normalskat/tillægsskat.

Af oversigten nedenfor fremgår det, at ca. 52 pct. af samtlige husstande i skattemæssig forstand vil få en skatteændring på mindre end 1.000 kr. Ca. 9 pct. af husstandene vil få skatteændringer på mere end 5.000 kr. Dette svarer til ca. 250.000 husstande. Heraf vil ca. 170.000 husstande få skattelettelser på mere end 5.000 kr., medens ca. 80.000 husstande vil få skattestigning på mere end 5.000 kr. Til sammenligning er i oversigten vist, hvorledes fradragsbegrænsningen sammen med en lejeværdiforhøjelse, jfr. kapitel II, påvirker skattebetalingen hos husstandene.

Oversigt.

Procentvis fordeling af samtlige husstande i skattemæssig forstand efter størrelsen af ændring i indkomstskat efter gennemførelsen af visse omlægninger af skattesystemet.

Størrelse af ændring i indkomstskat (stigning +, nedgang ÷)	Ordningen med normalskat/tillægsskat	Fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse samt forhøjelse af lejeværdien af bolig i egen ejendom m.m.
÷ 5.000 kr. eller mere	6,23	3,97
÷ 3.000 kr. ÷ 4.999 kr.	4,82	5,24
÷ 1.000 kr. ÷ 2.999 kr.	16,11	18,84
+ 1.000 kr. ÷ 999 kr.	52,15	54,32
+ 3.000 kr. + 1.001 kr.	12,84	10,94
+ 5.000 kr. + 3.001 kr.	4,97	4,25
+ 5.001 kr. eller mere	2,88	2,44
Ialt	100,00	100,00

Sammenfattende kan det om de fordelingsmæssige virkninger af at indføre ordningen med normalskat/tillægsskat siges, at denne skitse ikke fører til større forskydninger i den totale

personlige indkomstfordeling. Derimod kan der blive tale om betydelige ændringer for et stort antal personer/husstande.

Bilag

En belysning af nogle fordelingsmæssige virkninger af de i kapitel II og III omtalte skatteomlægninger

I dette bilag foretages en undersøgelse af, hvorledes de i kapitel II og III omtalte skatteomlægninger påvirker størrelsen af de samlede skatter (og dermed den disponible indkomst) hos skattepligtige personer (og husstande) med skattepligtige indkomster — opgjort efter de gældende regler — af forskellig størrelse.

Grundlaget for undersøgelsen er indkomst-, fradrags- og formueoplysningerne for de personer, som indgår i Danmarks Statistiks selvangivelsesundersøgelse. Der er tale om en stikprøve på knap 20.000 personer udvalgt blandt fuldt skattepligtige personer over 15 år.

I første omgang undersøges virkningerne af at gennemføre fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse sammen med en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 2.600 kr. (tabellerne 1—6).

Dernæst undersøges virkningerne af at gennemføre fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse sammen med en forhøjelse af lejeværdien af bolig i egen ejendom, en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 3.000 kr. samt en forlængelse af proportionalsskattestrækket til 110.000 kr. (tabellerne 7-12).

Endelig har man i tabellerne 13—18 belyst virkningerne af at gennemføre den i kapitel III omtalte ordning med normalskat/tillægsskat.

Tabellerne 1—18 skal forstås på følgende måde:

Antallet af personer i et givet indkomstinterval (f.eks. 50.000 kr. - 59.999 kr.), og hvis skatteændring samtidig ligger inden for nærmere angivne beløbsgrænser (f.eks. mellem + 1.000 kr. og - 999 kr.) er angivet i procent af samtlige skattepligtige personer.

F.eks. viser tabel 1, at 6,96 pct. af samtlige skattepligtige personer både har en skattepligtig indkomst opgjort efter de gældende regler mellem 50.000 kr. og 59.999 kr. og vil få en ændring af deres indkomstskat, der varierer mellem en forhøjelse på 1.000 kr. og en nedsættelse på 999 kr.

Gennemførelse af fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse sammen med en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 2.600 kr.

I tabel 1 er det for *samtlige skattepligtige personer* under et vist, hvorledes fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse sammen med en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 2.600 kr. påvirker størrelsen af de betalte skatter på forskellige indkomstrin.

Selve fradragsbegrænsningen betyder en skatteskærpelse, hvis størrelse afhænger af størrelsen af de fradrag, der falder væk.

Forhøjelsen af det almindelige personfradrag med 2.600 kr. betyder for skattepligtige personer, som kan udnytte forhøjelsen, en skattelettelse på godt 1.000 kr., hvis de har adgang til enkelt personfradrag, og på godt 2.000 kr., hvis de har adgang til dobbelt personfradrag (ægtepar, hvor den ene ægtefælle ikke er i stand til at udnytte sit eget personfradrag).

Alt i alt vil der herefter kunne blive tale om skattelettelser på indtil godt 2.000 kr., medens der ikke er nogen tilsvarende begrænsning på størrelsen af en skatteskærpelse.

Det fremgår af tabellen, at næsten 77 pct. af samtlige skattepligtige personer, svarende til godt 3,0 mill. personer, vil få en ændring i indkomstskatten, som er mindre end 1.000 kr. (Disse personer vil få enten en skattestigning, som er mindre end 1.000 kr., eller en skattelettelse under 1.000 kr.) Det må fremhæves, at mange af de personer, som kun vil få en beskedne ændring i skatten, har så små indkomster, at de hverken efter de gældende regler eller efter den omtalte skatteomlægning kommer til at betale skat.

Ca. 12 pct. af samtlige skattepligtige personer kan skønnes at få en skattelettelse, der er større end 1.000 kr. Dette svarer til godt 450.000 personer.

Omvendt kan knap 12 pct. af samtlige skattepligtige personer, eller ca. 450.000 personer,

antages at få en skattestigning over 1.000 kr. Heraf kan mellem 20.000 og 25.000 personer antages at miste så store fradrag, at de vil få en skattestigning over 5.000 kr.

Af tabel 1 fremgår det også, at der inden for de enkelte indkomstintervaller både kan være personer, som får skattelettelse, og personer, der får stigende skatter. Når de skattepligtige indkomster er lave, er der en tendens til, at et større antal personer får skattelettelse end skattestigning. Dette hænger sammen med, at personer med lave indkomster typisk har forholdsvis små fradrag, hvorfor fradragsbegrænsningen ikke betyder så meget som personfradragsforhøjelsen.

Når de skattepligtige indkomster er højere er der derimod en tendens til, at et større antal personer vil få en skattestigning end skattelettelse. I disse tilfælde vil de mistede fradrag typisk betyde mere end personfradragsforhøjelsen.

løvrigt viser tabel 1, at jo højere den skattepligtige indkomst er, desto mere uensartet påvirkes de skattepligtige personer af skatteomlægningen. For skattepligtige personer med lave indkomster vil ændringen i skatten i langt de fleste tilfælde være beskednen. For skattepligtige personer med højere skattepligtige indkomst er der også i de fleste tilfælde tale om beskedne skatteændringer, men der forekommer dog tilfælde, hvor der er tale om større udsving i skattemens størrelse.

I tabellerne 2—5 belyses den samme skatteomlægning som i tabel 1, blot for personer inden for forskellige socioøkonomiske grupper.

I tabel 2 er det således vist, hvorledes indkomstskattens størrelse påvirkes hos *erhvervsaktive personer (lønmodtagere og selvstændige) uden ejerbolig*. I denne gruppe af skattepligtige personer, som er på omkring 1,6 mill. personer, vil ca. 78 pct. eller knap 1,3 mill. personer få en ændring i de betalte skatter på under 1.000 kr. Knap 11 pct. eller ca. 170.000 personer, vil få en skattelettelse på mere end 1.000 kr., og godt 11 pct. eller ca. 180.000 personer, vil få en skattestigning på over 1.000 kr.

løvrigt er strukturen i tabel 2 stort set den samme som i tabel 1.

I tabel 3 er det vist, hvorledes fradragsbegrænsningen og personfradragsforhøjelsen påvirker indkomstskattens størrelse hos *erhvervsaktive personer med ejerbolig*. Der er tale om knap 650.000 personer. Ca. 56 pct. af disse per-

soner vil få skatteændringer, der er mindre end 1.000 kr. Dette svarer til ca. 360.000 personer. Ca. 5½ pct. (eller ca. 35.000 personer) vil få skattelettelse, der er større end 1.000 kr., medens ca. 38 pct. svarende til ca. 240.000 vil få indkomstskatten forhøjet med mere end 1.000 kr.

Ved at sammenligne bilagstabellerne 2 og 3 ses det, at erhvervsaktive *med* ejerbolig i højere grad end erhvervsaktive *uden* ejerbolig vil få skattestigning som følge af skatteomlægningen.

Endelig viser *tabellerne 4 og 5*, hvorledes skatteomlægningen vil påvirke pensionisternes skatter. I *tabel 4* har man belyst forholdene for *pensionister uden ejerbolig* og i *tabel 5* forholdene for *pensionister med ejerbolig*.

Der er ikke stor forskel mellem de to tabeller indbyrdes. Ialt vil ca. 67 pct. af pensionisterne få skatteændringer på mindre end 1.000 kr. Dette svarer til ca. 540.000 personer. Omkring 30 pct. af pensionisterne svarende til ca. 240.000 personer vil få skatteletter på mere end 1.000 kr., medens kun omkring 3 pct. af pensionisterne, eller ca. 22.000 personer, vil få skattestigning ud over 1.000 kr.

Pensionisterne får i højere grad end de øvrige befolkningsgrupper skatteletter. Dette skyldes, at de fleste pensionister kun har beskedne fradrag af den af fradragsbegrænsningen berørte type, og derfor vil den skattelettelse, som personfradragsforhøjelsen (for de gifte pensionister) medfører, ofte være større end den *skatte*skærpelse, som følger af fradragsbegrænsningen.

I *tabel 6* er det vist, hvorledes skatteomlægningen vil påvirke størrelsen af indkomstskatterne for *samtliges husstande i skattemæssig forstand*.

Strukturen i tabel 6 er nogenlunde den samme som i tabel 1, der belyser skatteforskydningen for *samtliges personer*. De fleste husstande vil få forholdsvis beskedne ændringer i de betalte skatter. Således vil ca. 71 pct. af husstandene få en skatteændring, som er mindre end 1.000 kr. Dette svarer til ialt ca. 1.950.000 husstande. Godt 12 pct. af husstandene, svarende til ca. 345.000 husstande, vil få en skattelettelse på mere end 1.000 kr., og ca. 16 pct. af husstandene, eller ca. 445.000 husstande, vil få en skattestigning på mere end 1.000 kr.

Gennemførelse af fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse sammen med en forhøjelse af leje-

værdien af bolig i egen ejendom, en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 3.000 kr. samt en forlængelse af proportionalsskattestrækket til 110.000 kr.

I tabellerne 7–12, der er bygget op på samme måde som tabellerne 1–6, belyses virkningerne på skattens størrelse af at gennemføre fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse sammen med en forhøjelse af lejeværdien af bolig i egen ejendom, en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 3.000 kr. samt en forlængelse af proportionalsskattestrækket til 110.000 kr.

I *tabel 7* er det for *samtlige skattepligtige personer* under et vist, hvorledes den netop omtalte skatteomlægning påvirker størrelsen af indkomstskatterne på forskellige indkomstrin.

Fradragsbegrænsningen betyder i sig selv en skatteforhøjelse. Det samme gælder forhøjelsen af lejeværdien af bolig i egen ejendom.

Forhøjelsen af det almindelige personfradrag med 3.000 kr. vil give skattepligtige personer, som kan udnytte forhøjelsen, en skattelettelse på ca. 1.200 kr., hvis de har adgang til enkelt personfradrag, og på ca. 2.400 kr., hvis de har adgang til dobbelt personfradrag (ægtepar, hvor den ene ægtefælle ikke er i stand til at udnytte sit eget personfradrag).

Forlængelsen af proportionalsskattestrækket vil betyde en skattelettelse for personer med en skattepligtig indkomst ud over dets nuværende proportionalsskattegrænse.

Det fremgår af *tabel 7*, at ca. 62 pct. af samtlige skattepligtige personer, svarende til næsten 2,5 mill. skattepligtige personer, vil få en indkomstskatteændring, som er mindre end 1.000 kr., altså en skattelettelse på under 1.000 kr. eller en skattestigning på under 1.000 kr. Et antal personer i den netop omtalte gruppe har så små indkomster, at de hverken efter de gældende regler eller efter skatteomlægningen kommer til at betale skat.

Ca. 24 pct. af samtlige skattepligtige personer, d.v.s. ca. 950.000 personer, kan skønnes at få skattelettelse på mere end 1.000 kr. Heraf kan ca. 100.000 personer antages at få en skattelettelse på 5.000 kr. eller mere. Dette drejer sig især om personer med indkomster over den nuværende proportionalsskattestræk, uden ejerbolig og uden selvangivelsesfradrag af betydning.

Godt 13 pct. af samtlige skattepligtige per-

soner svarende til knap 550.000 personer kan skønnes at få skattestigning på mere end 1.000 kr. Heraf kan ca. 80.000 personer antages at få skattestigning på mere end 5.000 kr. Dette vil især være personer med ejerbolig og store selvangivelse *sfradrag*.

Af *tabel 7* fremgår det også, at der inden for de enkelte indkomstintervaller både kan være personer, der får skattelettelse og personer, der får stigende indkomstskatter.

I forbindelse med omtalen af *tabel 1* blev det nævnt, at når de skattepligtige indkomster er lave, er der en tendens til, at et relativt større antal personer får skattelettelse og et relativt mindre antal skattestigning end, når de skattepligtige indkomster er høje. Denne tendens gør sig også gældende i *tabel 7* omend i mindre udpræget grad end i *tabel 1*.

I *tabel 8*–*12* belyses virkningen af de samme skatteomlægninger som i *tabel 7*, blot ikke for samtlige skattepligtige personer, men for personer inden for forskellige socioøkonomiske grupper.

I *tabel 8* er det vist, hvorledes skatteomlægningen påvirker indkomstskattens størrelse hos *erhvervsaktive uden ejerbolig*.

Denne gruppe omfatter ca. 1,6 mill. personer. Heraf vil ca. 59 pct., eller ca. 950.000 personer, få en skatteændring på mindre end 1.000 kr.

Over 37 pct. af personerne i denne gruppe vil få en skattelettelse på mere end 1.000 kr. Dette svarer til omkring 600.000 personer.

Kun godt 3 pct. af de erhvervsaktive uden ejerbolig, eller godt 50.000 personer, vil få en skattestigning på mere end 1.000 kr.

I *tabel 9* er det vist, hvorledes den undersøgte ændring i skattereglerne påvirker skattens størrelse hos *erhvervsaktive med ejerbolig*.

I denne gruppe, som er på knap 650.000 personer, vil kun ca. 26 pct. få en skatteændring på mindre end 1.000 kr. Dette svarer til knap 170.000 personer.

Ca. 14½ pct. af de erhvervsaktive med ejerbolig vil få en skattelettelse på mere end 1.000 kr. Der er her fortrinsvis tale om personer med indkomster over den nuværende **proportionalsskattegrænse**, som vel rammes af fradragsbegrænsning og lejeværdiforhøjelse, men som også får gavn af forlængelsen af proportionalsskattestrækket.

Ca. 59 pct. af de erhvervsaktive med ejerbolig, svarende til ca. 375.000 personer, vil få en

skattestigning på mere end 1.000 kr. Hovedparten af disse personer har indkomster under den nuværende proportionalsskattegrænse. De vil blive ramt af fradragsbegrænsningen og lejeværdiforhøjelsen, men ikke få fordel af forlængelsen af proportionalsskattestrækket, men naturligvis af personfradragsforhøjelsen.

Af de erhvervsaktive med ejerbolig, som vil få skattestigning, vil 60.000 få en skattestigning på 5.000 kr. eller derover.

I *tabel 10* ex det vist, hvorledes skatteomlægningen vil påvirke indkomstskatter for *pensionister uden ejerbolig*.

I denne gruppe er der godt 600.000 personer. Ca. 64 pct. af disse personer eller ca. 385.000 personer vil få skatteændringer under 1.000 kr.

Næsten 35 pct. af pensionisterne uden ejerbolig (ca. 210.000 personer) vil få skattelettelse på mere end 1.000 kr. Derimod vil kun godt 1 pct. af disse pensionister få skattestigning på mere end 1.000 kr. Dette svarer til godt 8.000 personer.

Endelig viser *tabel 11*, hvorledes skatteomlægningen påvirker indkomstskatten hos *pensionister med ejerbolig*.

Der er ialt knap 200.000 personer i denne gruppe. Ca. 47 pct. heraf vil få en skatteændring på under 1.000 kr. Dette svarer til godt 90.000 personer.

Ca. $5\frac{1}{2}$ pct. af pensionisterne med ejerbolig vil få skattelettelse på mere end 1.000 kr. Det drejer sig om ca. 10.000 personer.

Det resterende antal pensionister med ejerbolig, d.v.s. ca. 100.000 personer, vil få en skattestigning på mere end 1.000 kr. Heraf vil ca. 7.000 få en skattestigning på mere end 5.000 kr.

Disse resultater må ses på baggrund af, at pensionisterne efter de gældende regler har en særlig lempelig lejeværdibeskatning. Derfor vil lejeværdiforhøjelsen virke ekstra hård på pensionisterne.

I *tabel 12* er der givet oplysning om, hvorledes skatteomlægningen vil påvirke indkomstskattens størrelse for *samtlige husstande i skattemæssig forstand*.

Strukturen i *tabel 12* afviger ikke væsentligt fra strukturen i *tabel 7*. Et flertal af husstande får forholdsvis beskudne ændringer i indkomstskatten. Således vil knap 1,5 mill. husstande, svarende til 54 pct. af samtlige husstande, få en skatteændring på mindre end 1.000 kr.

Ca. 770.000 husstande (ca. 28 pct. af samtlige husstande) vil få skattelettelser på mere end 1.000 kr., og ca. 485.000 husstande (ca. 18 pct. af samtlige husstande) vil få en skattestigning på mere end 1.000 kr.

Gennemførelse af ordningen med normalskat/tillægsskat.

I tabellerne 13–18, der er opbygget på samme måde som tabellerne 1–12, er det vist, hvorledes ordningen med normalskat/tillægsskat påvirker størrelsen af skatterne hos skattepligtige personer med skattepligtige indkomster — opgjort efter de gældende regler — af forskellig størrelse. Skatterne omfatter også den særlige renteskat, medens rentegodtgørelsen på 40 pct. af renteudgiften er fratrukket i skatterne.

I *tabel 13* har man for samtlige *skattepligtige personer under et vist*, hvorledes ordningen med normalskat/tillægsskat påvirker skattens størrelse på forskellige indkomsttrin.

Det fremgår af tabellen, at knap 63 pct. af samtlige skattepligtige personer, svarende til knap 2,5 mill. personer, vil få en ændring i deres skatter, som er mindre end 1.000 kr. (Disse personer vil få enten en stigning i skat, som er under 1.000 kr., eller en nedgang i skat, som er under 1.000 kr.) Mange af de personer, som kun vil få en beskudt ændring i skat, har så små indtægter, at de hverken efter de gældende regler eller efter ordningen kommer til at betale skat.

Ca. 21 pct. af de skattepligtige personer, eller ca. 840.000 personer, vil få skattelettelser på mere end 1.000 kr. Omvendt vil knap 16 pct. af de skattepligtige personer, svarende til ca. 630.000 personer, få en skattestigning på mere end 1.000 kr.

Godt 2 pct. af samtlige skattepligtige personer eller knap 100.000 personer kan antages at få en stigning i skat på 5.000 kr. eller mere, hvis skitsen gennemføres. Omvendt kan godt 4 pct. af samtlige skattepligtige personer eller omkring 175.000 personer antages at få en lettelse i skat på 5.000 kr. eller mere, hvis skitsen gennemføres.

Af *tabel 13* fremgår, at jo større den skattepligtige indkomst er, des mere almindeligt bliver det, at en gennemførelse af ordningen med

normalskat/tillægsskat fører til store ændringer i skatten.

Det fremgår også af tabel 13, at antallet af skattepligtige personer med skattepligtige indkomster under den såkaldte proportionalsskattegrænse på 66.800 kr. (i 1977), der vil få skattelettelse, er mindre end antallet af personer, som vil få skattestigning. For personer på proportionalsskattestrækket vil normalskatten, renteskatten og skatten af lejeværdi blive udskrevet med nogenlunde samme procent som skatten på det nuværende proportionalsskattestræk. Personfradragsforhøjelsen vil give disse personer en skattelettelse på godt 1.000 kr., hvis de har adgang til enkelt personfradrag, og på godt 2.000 kr., hvis de har adgang til dobbelt personfradrag (ægtepar, hvor den ene ægtefælle ikke er i stand til at udnytte personfradragsforhøjelsen). Personerne på proportionalsskattestrækket vil også komme til at mærke fradragsbegrænsningen m.v., og alt i alt medfører ordningen altså en tendens til, at et flertal af disse personer vil få skattestigning.

For den del af de skattepligtige personer, som har skattepligtige indkomster over proportionalsskattegrænsen, er billedet mere differentieret. Disse personer betaler i dag skat efter en progressiv skala. Efter ordningen udgør normalskatten, renteskatten og skatten af lejeværdi samme procent uanset indkomstens størrelse. Denne procent svarer som nævnt nogenlunde til procenten på det nuværende proportionalsskattestræk. Der er således tale om, at proportionalbeskatningen føres til tops. Dette medfører i sig selv en skattelettelse. Det samme gælder personfradragsforhøjelsen. I det omfang, der skal betales tillægsskat, modificeres denne tendens dog. Også personer med skattepligtige indkomster over proportionalsskattegrænsen vil blive ramt af fradragsbegrænsningen. Dette medfører i sig selv en skattestigning.

Det fremgår af tabel 13, at på næsten alle indkomstrin over den nuværende proportionalsskattegrænse vil et større antal skattepligtige personer få skattelettelse end skattestigning.

I *tabellerne 14—17* belyses den samme skatteomlægning, som i tabel 13 blot for personer inden for forskellige socioøkonomiske grupper.

I *tabel 14* har man således vist, hvorledes ordningen med normalskat/tillægsskat påvirker skattens størrelse for *erhvervsaktive uden ejerbolig*. I denne gruppe af skattepligtige, som er

på omkring 2,5 mill. personer, vil godt 60 pct. eller knap 1,0 mill. personer få ændring i skat på under 1.000 kr.

I *tabel 15* er det vist, hvorledes ordningen med normalskat/tillægsskat vil påvirke skattens størrelse hos *erhvervsaktive med ejerbolig*.

Denne gruppe af personer udgør knap 650.000 personer. Kun ca. 19½ pct. af disse, eller ca. 125.000 personer vil få en ændring i skat på under 1.000 kr. I denne gruppe vil omkring 110.000 personer få en ændring i skat (stigning eller nedgang) på 5.000 kr. eller derover.

I *tabel 16* er de fordelingsmæssige konsekvenser af ordningen med normalskat/tillægsskat belyst for *pensionister uden ejerbolig*. Omkring 75 pct. af disse pensionister vil få en ændring i skat på under 1.000 kr. Dette svarer til ca. 450.000 personer.

Endelig er der i *tabel 17* foretaget en undersøgelse af de fordelingsmæssige konsekvenser af ordningen med normalskat/tillægsskat for *pensionister med ejerbolig*. Dette er en gruppe på omkring 200.000 personer. Heraf vil kun godt 30 pct. eller godt 60.000 personer få en ændring i skat på under 1.000 kr.

I tabellerne er det et karakteristisk træk, at personer uden ejerbolig typisk vil få forholdsvis beskedne ændringer i skatten (skatteændringer under 1.000 kr. er således almindelige). Derimod vil personer med ejerbolig hyppigere få større ændringer i skattens størrelse, og der er en tendens til, at personer med ejerbolig i højere grad vil få stigende end faldende skatter. Dette skal ses på baggrund af, at disse personer vil blive ramt af lejeværdiforhøjelsen for ejerboliger. Disse personer vil også typisk have store renteudgifter, som efter overgangen til renteskatteordningen i mange tilfælde ikke vil give så stor en skattebesparelse som efter de gældende regler, hvor renteudgifter kan fradrages ved indkomstopgørelsen. Endelig vil personer med ejerbolig også typisk have større fradrag iøvrigt og derfor blive berørt hårdere af fradragsbegrænsningen end personer uden ejerbolig.

I *tabel 18* er vist virkningen på skattens størrelse af ordningen med normalskat/tillægsskat for *samtlige husstande i skattemæssig forstand*.

Strukturen i tabel 18 afviger ikke på væsentlige punkter fra strukturen i tabel 13, der belyser skatteforskydningen for samtlige skattepligtige personer.

Ca. 52 pct. af husstandene vil få skatteændringer på mindre end 1.000 kr. Dette svarer til ca. 1,4 mill. husstande.

Ca. 6 pct. af husstandene (eller ca. 170.000 husstande) vil få en skattelettelse på mere end

5.000 kr.

Knap 21 pct. af husstandene (eller 570.000 husstande) vil få en skattestigning på mere end 1.000 kr., og ca. 80.000 husstande vil få en skattestigning, der er på 5.000 kr. eller derover.

Tabel 1

Procentvis fordeling af samtlige skattepligtige personer efter størrelsen af ændring i indkomstskat efter gennemførelse af fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse sammen med en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 2.600 kr.

Skattepligtig indkomst (gældende regler)	Ændring i indkomstskat (stigning + ; nedgang ÷) på:							Ialt
	kr. ÷ 5.000 eller mere	kr. ÷ 3.000 ÷ 4.999	kr. ÷ 1.000 ÷ 2.999	kr. + 1.000 ÷ 999	kr. + 3.000 + 1.001	kr. + 5.000 + 3.001	kr. + 5.001 eller mere	
kr. negativ			0	0,67	0	0	0	0,67
0 - 9.999	0	0	0	16,59	0,01	0,01	0	16,61
10 - 19.999	0	0	3,90	7,76	0,11	0,02	0,01	11,80
20 - 29.999	0	0	2,22	12,42	0,22	0,04	0,05	14,95
30 - 39.999	0	0	2,01	6,56	0,34	0,02	0,02	8,95
40 - 49.999	0	0	1,10	5,91	0,45	0,05	0,04	7,55
50 - 59.999	0	0	0,93	6,96	0,86	0,03	0,06	8,84
60 - 69.999	0	0	0,68	6,69	1,40	0,12	0,05	8,94
70 - 79.999	0	0	0,31	5,23	1,62	0,16	0,06	7,38
80 - 89.999	0	0	0,16	3,14	1,27	0,11	0,04	4,72
90 - 99.999	0	0	0,09	1,90	0,75	0,07	0,03	2,84
100 - 119.999	0	0	0,13	1,58	0,95	0,12	0,06	2,84
120 - 139.999	0	0	0,10	0,59	0,57	0,09	0,03	1,38
140 - 159.999	0	0	0,04	0,32	0,30	0,08	0,02	0,76
160 - 189.999	0	0	0,03	0,18	0,30	0,10	0,02	0,63
190 - 229.999	0	0	0,04	0,11	0,23	0,03	0,02	0,43
230 - 269.999	0	0	0,02	0,07	0,14	0,04	0,02	0,29
270 -	0	0	0,02	0,12	0,22	0,04	0,02	0,42
Ialt	0	0	11,78	76,80	9,74	1,13	0,55	100,00

Tabel 2

Procentvis fordeling af erhvervsaktive uden ejerbolig efter størrelsen af ændring i indkomstskat efter gennemførelse af fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse sammen med en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 2.600 kr.

Skattepligtig indkomst (gældende regler)	Ændring i indkomstskat (stigning + ; nedgang ÷) på:							Ialt
	kr. ÷ 5.000 eller mere	kr. ÷ 3.000 ÷ 4.999	kr. ÷ 1.000 ÷ 2.999	kr. + 1.000 ÷ 999	kr. + 3.000 + 1.001	kr. + 5.000 + 3.001	kr. + 5.001 eller mere	
kr. negativ			0	0,72	0	0	0	0,72
0 - 9.999	0	0	0	1,12	0,01	0,02	0	1,15
10 - 19.999	0	0	1,15	4,28	0,16	0,02	0,02	5,63
20 - 29.999	0	0	2,26	8,01	0,19	0,10	0,06	10,62
30 - 39.999	0	0	2,57	9,34	0,24	0,01	0,05	12,21
40 - 49.999	0	0	1,36	10,36	0,37	0,10	0,04	12,23
50 - 59.999	0	0	1,36	11,48	0,82	0,01	0,09	13,76
60 - 69.999	0	0	0,94	11,46	1,57	0,14	0,07	14,18
70 - 79.999	0	0	0,34	9,48	2,01	0,17	0,08	12,08
80 - 89.999	0	0	0,15	5,28	1,56	0,08	0,04	7,11
90 - 99.999	0	0	0,09	3,00	0,91	0,04	0,04	4,08
100 - 119.999	0	0	0,12	2,24	0,91	0,12	0,04	3,43
120 - 139.999	0	0	0,14	0,72	0,27	0,02	0,04	1,19
140 - 159.999	0	0	0,04	0,27	0,14	0,05	0,01	0,51
160 - 189.999	0	0	0,09	0,25	0,16	0,09	0,05	0,64
190 - 229.999	0	0	0,05	0,04	0,15	0,02	0,03	0,29
230 - 269.999	0	0	0,01	0	0,05	0	0,01	0,07
270 -	0	0	0,01	0,06	0,02	0,01	0	0,10
Ialt	0	0	10,68	78,11	9,54	1,00	0,67	100,00

Tabel 3

Procentvis fordeling af erhvervsaktive med ejerbolig efter størrelsen af ændring i indkomstskat efter gennemførelse af fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse sammen med en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 2.600 kr.

Skattepligtig indkomst (gældende regler)	Ændring i indkomstskat (stigning +; nedgang ÷) på:							Ialt
	kr. ÷ 5.000 eller mere	kr. ÷ 3.000 ÷ 4.999	kr. ÷ 1.000 ÷ 2.999	kr. + 1.000 ÷ 999	kr. + 3.000 + 1.001	kr. + 5.000 + 3.001	kr. + 5.001 eller mere	
kr. negativ			0	0,98	0	0	0	0,98
0 - 9.999	0	0	0	0,32	0	0	0	0,32
10 - 19.999	0	0	0,16	0,92	0,09	0	0	1,17
20 - 29.999	0	0	0,19	1,75	0,47	0	0,09	2,50
30 - 39.999	0	0	0,63	2,91	0,92	0,10	0	4,56
40 - 49.999	0	0	0,79	5,00	1,49	0,03	0,03	7,34
50 - 59.999	0	0	1,08	9,78	3,01	0,13	0,12	14,12
60 - 69.999	0	0	1,17	10,60	4,27	0,35	0,12	16,51
70 - 79.999	0	0	0,51	7,21	4,71	0,57	0,19	13,19
80 - 89.999	0	0	0,13	5,47	3,76	0,47	0,13	9,96
90 - 99.999	0	0	0,16	3,61	2,12	0,28	0,09	6,26
100 - 119.999	0	0	0,32	3,54	3,42	0,41	0,25	7,94
120 - 139.999	0	0	0,16	1,58	2,50	0,47	0,13	4,84
140 - 159.999	0	0	0,06	1,04	1,46	0,38	0,10	3,04
160 - 189.999	0	0	0,09	0,70	2,03	0,47	0,10	3,39
190 - 229.999	0	0	0,03	0,47	1,14	0,22	0	1,86
230 - 269.999	0	0	0	0,16	0,51	0,07	0,06	0,80
270 -	0	0	0,03	0,38	0,66	0,09	0,06	1,22
Ialt	0	0	5,51	56,42	32,56	4,04	1,47	100,00

Tabel 4

Procentvis fordeling af pensionister uden ejerbolig efter størrelsen af ændring i indkomstskat efter gennemførelse af fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse sammen med en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 2.600 kr.

Skattepligtig indkomst (gældende regler)	Ændring i indkomstskat (stigning + ; nedgang ÷) på:							Ialt
	kr. ÷ 5.000 eller mere	kr. ÷ 3.000 ÷ 4.999	kr. ÷ 1.000 ÷ 2.999	kr. + 1.000 ÷ 999	kr. + 3.000 + 1.001	kr. + 5.000 + 3.001	kr. + 5.001 eller mere	
kr. negativ			0	0,17	0	0	0	0,17
0 - 9.999	0	0	0	3,03	0	0	0	3,03
10 - 19.999	0	0	18,53	10,71	0	0	0	29,24
20 - 29.999	0	0	4,73	37,62	0,23	0	0,03	42,61
30 - 39.999	0	0	3,16	8,22	0,33	0	0	11,71
40 - 49.999	0	0	1,70	2,69	0,34	0	0,03	4,76
50 - 59.999	0	0	0,80	2,40	0,10	0	0	3,30
60 - 69.999	0	0	0,40	0,77	0,27	0,03	0	1,47
70 - 79.999	0	0	0,23	0,70	0,10	0	0	1,03
80 - 89.999	0	0	0,30	0,30	0,17	0	0	0,77
90 - 99.999	0	0	0,10	0,20	0,07	0,03	0	0,40
100 - 119.999	0	0	0,10	0,30	0,17	0	0	0,57
120 - 139.999	0	0	0,03	0,20	0,20	0	0	0,43
140 - 159.999	0	0	0,03	0,14	0,03	0	0	0,20
160 - 189.999	0	0	0,03	0,10	0,03	0	0	0,16
190 - 229.999	0	0	0	0	0,03	0	0	0,03
230 - 269.999	0	0	0,03	0,03	0	0,03	0	0,09
270 -	0	0	0	0	0	0	0,03	0,03
Ialt	0	0	30,17	67,58	2,07	0,09	0,09	100,00

Tabel 5

Procentvis fordeling af pensionister med ejerbolig efter størrelsen af ændring i indkomstskat efter gennemførelse af fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse sammen med en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 2.600 kr.

Skattepligtig indkomst (gældende regler)	Ændring i indkomstskat (stigning +; nedgang -) på:							Ialt
	kr. ÷ 5.000 eller mere	kr. ÷ 3.000 ÷ 4.999	kr. ÷ 1.000 ÷ 2.999	kr. + 1.000 ÷ 999	kr. + 3.000 + 1.001	kr. + 5.000 + 3.001	kr. + 5.001 eller mere	
kr. negativ			0	0,20	0	0	0	0,20
0 - 9.999	0	0	0	1,12	0	0	0	1,12
10 - 19.999	0	0	8,22	10,46	0,10	0	0	18,78
20 - 29.999	0	0	7,51	34,31	0,21	0	0	42,03
30 - 39.999	0	0	5,89	6,09	0,51	0	0	12,49
40 - 49.999	0	0	2,94	3,25	0,10	0	0	6,29
50 - 59.999	0	0	1,22	3,25	0,41	0	0	4,88
60 - 69.999	0	0	0,81	1,93	0,41	0,10	0	3,25
70 - 79.999	0	0	1,02	1,22	0,41	0	0	2,65
80 - 89.999	0	0	0,61	1,12	0,20	0	0	1,93
90 - 99.999	0	0	0,20	1,12	0,30	0	0	1,62
100 - 119.999	0	0	0,30	1,02	0,20	0	0	1,52
120 - 139.999	0	0	0,20	0,20	0,41	0,10	0	0,91
140 - 159.999	0	0	0,20	0,31	0,10	0	0	0,61
160 - 189.999	0	0	0	0,31	0,20	0	0	0,51
190 - 229.999	0	0	0	0,31	0,20	0,10	0	0,61
230 - 269.999	0	0	0	0,10	0	0,10	0	0,20
270 -	0	0	0	0,20	0	0,10	0,10	0,40
Ialt	0	0	29,12	66,52	3,76	0,50	0,10	100,00

Tabel 6

Procentvis fordeling af samtlige husstande i skattemæssig forstand efter størrelsen af ændring i indkomstskat efter gennemførelse af fradragsbegrænsningen i 1. redegørelse sammen med en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 2.600 kr.

Skattepligtig indkomst (gældende regler)	Ændring i indkomstskat (stigning + ; nedgang ÷) på:							Ialt
	kr. ÷ 5.000 eller mere	kr. ÷ 3.000 ÷ 4.999	kr. ÷ 1.000 ÷ 2.999	kr. + 1.000 ÷ 999	kr. + 3.000 + 1.001	kr. + 5.000 + 3.001	kr. + 5.001 eller mere	
kr. negativ			0,01	0,49	0	0	0	0,50
0 - 9.999	0	0	0,02	7,03	0,01	0	0	7,06
10 - 19.999	0	0	0,21	5,87	0,06	0,01	0,01	6,16
20 - 29.999	0	0	0,65	14,54	0,17	0,03	0,03	15,42
30 - 39.999	0	0	3,78	5,35	0,26	0,01	0,02	9,42
40 - 49.999	0	0	2,25	4,50	0,39	0,05	0,04	7,23
50 - 59.999	0	0	1,57	5,59	0,53	0,04	0,05	7,78
60 - 69.999	0	0	1,41	5,70	0,95	0,10	0,04	8,20
70 - 79.999	0	0	0,89	5,19	1,32	0,08	0,04	7,52
80 - 89.999	0	0	0,44	3,86	1,32	0,07	0,06	5,75
90 - 99.999	0	0	0,42	3,59	1,07	0,10	0,06	5,24
100 - 119.999	0	0	0,43	4,44	2,17	0,19	0,12	7,35
120 - 139.999	0	0	0,21	2,60	1,84	0,22	0,11	4,98
140 - 159.999	0	0	0,10	1,27	1,13	0,22	0,05	2,77
160 - 189.999	0	0	0,07	0,54	1,06	0,24	0,06	1,97
190 - 229.999	0	0	0,04	0,32	0,69	0,15	0,07	1,27
230 - 269.999	0	0	0,03	0,13	0,27	0,07	0,03	0,53
270 -	0	0	0,05	0,21	0,39	0,11	0,09	0,85
Ialt	0	0	12,58	71,22	13,63	1,69	0,88	100,00

Tabel 7

Procentvis fordeling af samtlige skattepligtige personer efter størrelsen af ændring i indkomstskat efter gennemførelsen af fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse, forhøjelse af lejeværdierne, forhøjelse af det almindelige personfradrag med 3.000 kr. og forlængelse af proportionalsskattestrækket til 110.000 kr.

Skattepligtig indkomst (gældende regler)	Ændring i indkomstskat (stigning +; nedgang ÷) på:							Ialt
	kr. ÷ 5.000 eller mere	kr. ÷ 3.000 ÷ 4.999	kr. ÷ 1.000 ÷ 2.999	kr. + 1.000 ÷ 999	kr. + 3.000 + 1.001	kr. + 5.000 + 3.001	kr. + 5.001 eller mere	
kr. negativ	0	0	0	0,67	0	0	0	0,67
0 - 9.999	0	0	0	16,58	0,01	0,01	0,01	16,61
10 - 19.999	0	0	3,65	7,64	0,38	0,08	0,03	11,78
20 - 29.999	0,02	0,03	2,03	11,39	1,02	0,34	0,13	14,96
30 - 39.999	0,05	0,05	1,84	5,90	0,61	0,38	0,13	8,96
40 - 49.999	0,02	0,04	1,00	5,09	0,86	0,39	0,15	7,55
50 - 59.999	0,03	0,04	1,00	5,54	1,35	0,60	0,28	8,84
60 - 69.999	0,02	0,04	0,90	5,46	1,66	0,60	0,26	8,94
70 - 79.999	0,04	0,19	3,37	2,35	0,95	0,32	0,16	7,38
80 - 89.999	0,05	1,07	2,24	0,74	0,43	0,15	0,04	4,72
90 - 99.999	0,36	1,33	0,57	0,33	0,14	0,06	0,05	2,84
100 - 119.999	1,17	0,56	0,30	0,37	0,18	0,12	0,15	2,85
120 - 139.999	0,46	0,17	0,18	0,18	0,17	0,13	0,09	1,38
140 - 159.999	0,20	0,07	0,11	0,07	0,12	0,09	0,10	0,76
160 - 189.999	0,13	0,08	0,05	0,12	0,09	0,07	0,08	0,62
190 - 229.999	0,11	0,03	0,02	0,06	0,07	0,06	0,08	0,43
230 - 269.999	0,05	0,04	0,02	0,03	0,03	0,04	0,07	0,28
270 -	0,06	0,01	0,04	0,04	0,04	0,03	0,21	0,43
Ialt	2,77	3,75	17,32	62,56	8,11	3,47	2,02	100,00

Tabel 8

Procentvis fordeling af erhvervsaktive uden ejerbolig efter størrelsen af ændring i indkomstskat efter gennemførelsen af fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse, forhøjelse af lejeværdierne, forhøjelse af det almindelige personfradrag med 3.000 kr. og forlængelse af proportionalsskattestrækket til 110.000 kr.

Skattepligtig indkomst (gældende regler)	Ændring i indkomstskat (stigning +; nedgang ÷) på:							Ialt
	kr. ÷ 5.000 eller mere	kr. ÷ 3.000 ÷ 4.999	kr. ÷ 1.000 ÷ 2.999	kr. + 1.000 ÷ 999	kr. + 3.000 + 1.001	kr. + 5.000 + 3.001	kr. + 5.001 eller mere	
kr. negativ	0	0	0	0,72	0	0	0	0,72
0 - 9.999	0	0	0	1,13	0,01	0,01	0	1,15
10 - 19.999	0	0	1,25	4,18	0,14	0,05	0,01	5,63
20 - 29.999	0,01	0,07	2,43	7,79	0,11	0,15	0,06	10,62
30 - 39.999	0,08	0,07	2,79	8,99	0,21	0,02	0,05	12,21
40 - 49.999	0,03	0,07	1,64	10,02	0,30	0,11	0,06	12,23
50 - 59.999	0,06	0,09	1,92	10,95	0,64	0,05	0,05	13,76
60 - 69.999	0,02	0,10	1,95	11,25	0,74	0,05	0,07	14,18
70 - 79.999	0,08	0,41	7,57	3,86	0,11	0,01	0,04	12,08
80 - 89.999	0,09	2,41	4,37	0,20	0,03	0	0,01	7,11
90 - 99.999	0,76	2,85	0,40	0,06	0	0	0	4,07
100 - 119.999	2,50	0,76	0,11	0,02	0,02	0	0,02	3,43
120 - 139.999	0,94	0,19	0,02	0	0,01	0,04	0	1,20
140 - 159.999	0,41	0,07	0,02	0	0,01	0	0	0,51
160 - 189.999	0,41	0,16	0,03	0	0,02	0	0,02	0,64
190 - 229.999	0,15	0,10	0,02	0	0	0	0,02	0,29
230 - 269.999	0,05	0,01	0	0	0	0	0,01	0,07
270 -	0,07	0,01	0,01	0	0	0	0,01	0,10
Ialt	5,66	7,37	24,53	59,17	2,35	0,49	0,43	100,00

Tabel 9

Procentvis fordeling af erhvervsaktive med ejerbolig efter størrelsen af ændring i indkomstskat efter gennemførelsen af fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse, forhøjelse af lejeværdierne, forhøjelse af det almindelige personfradrag med 3.000 kr. og forlængelse af proportionalsskattestrækket til 110.000 kr.

Skattepligtig indkomst (gældende regler)	Ændring i indkomstskat (stigning + ; nedgang ÷) på:							Ialt
	kr. ÷ 5.000 eller mere	kr. ÷ 3.000 ÷ 4.999	kr. ÷ 1.000 ÷ 2.999	kr. + 1.000 ÷ 999	kr. + 3.000 + 1.001	kr. + 5.000 + 3.001	kr. + 5.001 eller mere	
kr. negativ	0	0	0	0,98	0	0	0	0,98
0 - 9.999	0	0	0	0,22	0,03	0,03	0,03	0,31
10 - 19.999	0	0	0	0,51	0,41	0,13	0,13	1,18
20 - 29.999	0	0	0,03	0,66	0,73	0,73	0,35	2,50
30 - 39.999	0	0	0,13	0,85	1,39	1,61	0,57	4,55
40 - 49.999	0	0,03	0,13	1,42	3,35	1,80	0,60	7,33
50 - 59.999	0	0	0,19	3,29	5,92	3,32	1,39	14,11
60 - 69.999	0	0	0,16	3,92	7,78	3,29	1,36	16,51
70 - 79.999	0	0	1,04	4,14	5,16	1,96	0,89	13,19
80 - 89.999	0	0,22	2,40	3,77	2,59	0,82	0,17	9,97
90 - 99.999	0,13	0,73	2,47	1,68	0,73	0,35	0,19	6,28
100 - 119.999	0,44	1,30	1,49	1,99	1,17	0,73	0,82	7,94
120 - 139.999	0,16	0,47	0,98	1,08	0,98	0,70	0,47	4,84
140 - 159.999	0,06	0,19	0,60	0,44	0,60	0,51	0,64	3,04
160 - 189.999	0,09	0,13	0,32	0,82	0,70	0,63	0,70	3,39
190 - 229.999	0,16	0,06	0,19	0,29	0,28	0,41	0,47	1,86
230 - 269.999	0,04	0	0,09	0,07	0,09	0,03	0,47	0,79
270 -	0,03	0	0,09	0,16	0,09	0,13	0,73	1,23
Ialt	1,11	3,13	10,31	26,29	32,00	17,18	9,98	100,00

Tabel 10

Procentvis fordeling af pensionister uden ejerbolig efter størrelsen af ændring i indkomstskat efter gennemførelsen af fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse, forhøjelse af lejeværdierne, forhøjelse af det almindelige personfradrag med 3.000 kr. og forlængelse af proportionalsskattestrækket til 110.000 kr.

Skattepligtig indkomst (gældende regler)	Ændring i indkomstskat (stigning + ; nedgang ÷) på:							Ialt
	kr. ÷ 5.000 eller mere	kr. ÷ 3.000 ÷ 4.999	kr. ÷ 1.000 ÷ 2.999	kr. + 1.000 ÷ 999	kr. + 3.000 + 1.001	kr. + 5.000 + 3.001	kr. + 5.001 eller mere	
kr. negativ	0	0	0	0,17	0	0	0	0,17
0 - 9.999	0	0	0	3,03	0	0	0	3,03
10 - 19.999	0	0	19,33	9,91	0	0	0	29,24
20 - 29.999	0,07	0	5,39	36,83	0,27	0	0,07	42,63
30 - 39.999	0,03	0,10	3,33	7,95	0,30	0	0	11,71
40 - 49.999	0,03	0,03	1,80	2,50	0,37	0	0,03	4,76
50 - 59.999	0	0	1,06	2,10	0,13	0	0	3,29
60 - 69.999	0,06	0	0,43	0,73	0,23	0	0	1,45
70 - 79.999	0	0,13	0,43	0,47	0	0	0	1,03
80 - 89.999	0,10	0,30	0,34	0,03	0	0	0	0,77
90 - 99.999	0,17	0,20	0,03	0	0	0	0	0,40
100 - 119.999	0,40	0,17	0	0	0	0	0	0,57
120 - 139.999	0,30	0,13	0	0	0	0	0	0,43
140 - 159.999	0,17	0,03	0	0	0	0	0	0,20
160 - 189.999	0,13	0,03	0	0	0	0	0	0,16
190 - 229.999	0	0,03	0	0	0	0	0	0,03
230 - 269.999	0,07	0	0,03	0	0	0	0	0,10
270 -	0	0	0	0,03	0	0	0	0,03
Ialt	1,53	1,15	32,17	63,75	1,30	0	0,10	100,00

Tabel 11

Procentvis fordeling af pensionister med ejerbolig efter størrelsen af ændring i indkomstskat efter gennemførelsen af fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse, forhøjelse af lejeværdierne, forhøjelse af det almindelige personfradrag med 3.000 kr. og forlængelse af proportionalsskattestrækket til 110.000 kr.

Skattepligtig indkomst (gældende regler)	Ændring i indkomstskat (stigning +; nedgang ÷) på:							Ialt
	kr. ÷ 5.000 eller mere	kr. ÷ 3.000 ÷ 4.999	kr. ÷ 1.000 ÷ 2.999	kr. + 1.000 ÷ 999	kr. + 3.000 + 1.001	kr. + 5.000 + 3.001	kr. + 5.001 eller mere	
kr. negativ	0	0	0	0,20	0	0	0	0,20
0 - 9.999	0	0	0	1,02	0,10	0	0	1,12
10 - 19.999	0	0	0,10	13,30	4,57	0,71	0,10	18,78
20 - 29.999	0	0	0,61	21,52	15,94	3,15	0,81	42,03
30 - 39.999	0	0,10	1,83	3,55	4,68	2,03	0,30	12,49
40 - 49.999	0	0	0,10	2,03	2,54	1,12	0,51	6,30
50 - 59.999	0	0	0,10	1,22	2,03	0,91	0,61	4,87
60 - 69.999	0	0	0	0,61	1,33	1,02	0,30	3,26
70 - 79.999	0	0	0,41	0,51	1,42	0,20	0,10	2,64
80 - 89.999	0	0,10	0,41	0,92	0,20	0,30	0	1,93
90 - 99.999	0,10	0,10	0,20	0,62	0,30	0,10	0,20	1,62
100 - 119.999	0,20	0,31	0,20	0,81	0	0	0	1,52
120 - 139.999	0,11	0	0,30	0,20	0,20	0,10	0	0,91
140 - 159.999	0	0,20	0	0	0,30	0,10	0	0,60
160 - 189.999	0	0	0	0,20	0,10	0,11	0,10	0,51
190 - 229.999	0	0	0	0,10	0,20	0	0,31	0,61
230 - 269.999	0	0	0	0,10	0	0	0,10	0,20
270 -	0	0	0	0,10	0	0	0,31	0,41
Ialt	0,41	0,81	4,26	47,01	33,91	9,85	3,75	100,00

Tabel 12

Procentvis fordeling af samtlige husstande i skattemæssig forstand efter størrelsen af ændring i indkomstskat efter gennemførelsen af fradragsbegrænsningen fra 1. redegørelse, forhøjelse af lejeværdierne, forhøjelse af det almindelige personfradrag med 3.000 kr. og forlængelse af proportionalsskattestrækket til 110.000 kr.

Skattepligtig indkomst (gældende regler)	Ændring i indkomstskat (stigning + ; nedgang ÷) på:							Ialt
	kr. ÷ 5.000 eller mere	kr. ÷ 3.000 ÷ 4.999	kr. ÷ 1.000 ÷ 2.999	kr. + 1.000 ÷ 999	kr. + 3.000 + 1.001	kr. + 5.000 + 3.001	kr. + 5.001 eller mere	
kr. negativ	0,01	0	0,01	0,49	0	0	0	0,51
0 - 9.999	0	0	0,02	7,02	0,01	0	0,01	7,06
10 - 19.999	0	0	0,24	5,70	0,17	0,04	0,01	6,16
20 - 29.999	0	0,01	0,68	13,25	1,15	0,23	0,10	15,42
30 - 39.999	0,01	0,10	2,88	5,43	0,65	0,25	0,10	9,43
40 - 49.999	0,04	0,07	1,77	4,17	0,79	0,24	0,13	7,21
50 - 59.999	0,03	0,01	1,47	4,67	1,02	0,36	0,22	7,79
60 - 69.999	0,05	0,07	1,59	4,60	1,38	0,35	0,18	8,20
70 - 79.999	0,09	0,24	3,17	2,63	0,97	0,35	0,08	7,53
80 - 89.999	0,07	1,02	2,19	1,21	0,79	0,32	0,16	5,75
90 - 99.999	0,38	1,21	1,20	1,11	0,78	0,45	0,13	5,25
100 - 119.999	1,21	0,86	1,35	1,79	1,30	0,54	0,27	7,33
120 - 139.999	0,62	0,55	1,10	1,10	1,01	0,40	0,18	4,97
140 - 159.999	0,44	0,46	0,64	0,51	0,38	0,22	0,12	2,77
160 - 189.999	0,50	0,34	0,23	0,35	0,22	0,16	0,16	1,96
190 - 229.999	0,28	0,14	0,18	0,15	0,16	0,15	0,21	1,27
230 - 269.999	0,09	0,09	0,06	0,07	0,06	0,09	0,09	0,54
270 -	0,15	0,07	0,06	0,07	0,10	0,10	0,29	0,85
Ialt	3,97	5,24	18,84	54,32	10,94	4,25	2,44	100,00

Tabel 13

Procentvis fordeling af samtlige skattepligtige personer efter størrelsen af ændring i indkomstskat efter gennemførelsen af ordningen med normalskat/tillægsskat sammen med den særlige renteskatteordning og en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 2.500 kr.

Skattepligtig indkomst (gældende regler)	Ændring i indkomstskat (stigning + ; nedgang ÷) på:							Ialt
	kr. ÷ 5.000 eller mere	kr. ÷ 3.000 ÷ 4.999	kr. ÷ 1.000 ÷ 2.999	kr. ÷ 1.000 ÷ 999	kr. + 3.000 + 1.001	kr. + 5.000 + 3.001	kr. + 5.001 eller mere	
kr. negativ	0,38	0,07	0,08	0,11	0,01	0	0,02	0,67
0 - 9.999	0,04	0,08	0,17	16,14	0,14	0,02	0,02	16,61
10 - 19.999	0,02	0,06	1,55	9,33	0,55	0,18	0,09	11,78
20 - 29.999	0,03	0,03	1,48	10,70	1,81	0,62	0,28	14,95
30 - 39.999	0,06	0,05	1,38	5,93	0,78	0,44	0,31	8,95
40 - 49.999	0,02	0,03	0,62	5,18	1,00	0,46	0,23	7,54
50 - 59.999	0,03	0,03	0,61	5,58	1,54	0,67	0,38	8,84
60 - 69.999	0,01	0,03	0,61	5,41	1,79	0,74	0,35	8,94
70 - 79.999	0,02	0,06	2,83	2,79	1,04	0,41	0,23	7,38
80 - 89.999	0,03	0,70	2,53	0,73	0,49	0,18	0,06	4,72
90 - 99.999	0,17	1,41	0,57	0,40	0,17	0,08	0,04	2,84
100 - 119.999	1,23	0,65	0,46	0,26	0,12	0,05	0,08	2,85
120 - 139.999	0,91	0,17	0,14	0,07	0,05	0	0,04	1,38
140 - 159.999	0,49	0,05	0,08	0,05	0,03	0,03	0,05	0,78
160 - 189.999	0,37	0,06	0,04	0,04	0,03	0,02	0,06	0,62
190 - 229.999	0,23	0,05	0,04	0,04	0,02	0,02	0,04	0,44
230 - 269.999	0,14	0,02	0,02	0,03	0,01	0,02	0,03	0,27
270 -	0,20	0,07	0,02	0,02	0,03	0,01	0,09	0,44
Ialt	4,38	3,62	13,23	62,81	9,61	3,95	2,40	100,00

Tabel 14

Procentvis fordeling af erhvervsaktive uden ejerbolig efter størrelsen af ændring i indkomstskat efter gennemførelsen af ordningen med normalskat/tillægsskat sammen med den særlige renteskatteordning og en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 2.500 kr.

Skattepligtig indkomst (gældende regler)	Ændring i indkomstskat (stigning +; nedgang -) på:							Ialt
	kr. ÷ 5.000 eller mere	kr. ÷ 3.000 ÷ 4.999	kr. ÷ 1.000 ÷ 2.999	kr. + 1.000 ÷ 999	kr. + 3.000 + 1.001	kr. + 5.000 + 3.001	kr. + 5.001 eller mere	
kr. negativ	0,56	0,06	0,02	0,07	0,01	0	0	0,72
0 - 9.999	0,06	0,16	0,17	0,72	0,03	0,01	0	1,15
10 - 19.999	0,02	0,12	1,08	4,09	0,24	0,06	0,02	5,63
20 - 29.999	0,02	0,05	2,02	7,94	0,28	0,21	0,10	10,62
30 - 39.999	0,12	0,05	2,12	9,35	0,37	0,09	0,11	12,21
40 - 49.999	0,04	0,06	0,97	10,32	0,60	0,16	0,08	12,23
50 - 59.999	0,05	0,06	1,16	11,38	0,97	0,04	0,10	13,76
60 - 69.999	0,02	0,06	1,32	11,45	1,06	0,13	0,14	14,18
70 - 79.999	0,04	0,12	6,41	5,18	0,21	0,07	0,05	12,08
80 - 89.999	0,04	1,56	5,17	0,27	0,05	0	0,02	7,11
90 - 99.999	0,37	3,11	0,47	0,11	0,01	0	0	4,07
100 - 119.999	2,53	0,77	0,05	0,06	0,01	0	0,01	3,43
120 - 139.999	1,15	0,03	0	0	0,01	0	0,01	1,20
140 - 159.999	0,46	0,02	0,01	0,02	0	0	0	0,51
160 - 189.999	0,56	0	0,02	0	0,01	0	0,05	0,64
190 - 229.999	0,25	0	0	0,01	0	0,01	0,02	0,29
230 - 269.999	0,07	0	0	0	0	0	0,01	0,08
270 -	0,07	0,01	0	0	0	0	0,01	0,09
Ialt	6,43	6,24	20,99	60,97	3,86	0,78	0,73	100,00

Tabel 15

Procentvis fordeling af erhvervsaktive med ejerbolig efter størrelsen af ændring i indkomstskat efter gennemførelsen af ordningen med normalskat/tillægsskat sammen med den særlige renteskatteordning og en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 2.500 kr.

Skattepligtig indkomst (gældende regler)	Ændring i indkomstskat (stigning + ; nedgang ÷) på:							Ialt
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	
	÷ 5.000 eller mere	÷ 3.000 ÷ 4.999	÷ 1.000 ÷ 2.999	+ 1.000 ÷ 999	+ 3.000 + 1.001	+ 5.000 + 3.001	+ 5.001 eller mere	
kr. negativ	0,51	0,16	0,19	0,06	0	0	0,06	0,98
0 - 9.999	0	0,03	0,06	0,09	0,06	0,06	0,03	0,33
10 - 19.999	0	0	0,03	0,28	0,44	0,25	0,16	1,16
20 - 29.999	0,03	0	0	0,38	0,77	0,82	0,50	2,50
30 - 39.999	0	0	0,03	0,60	1,39	1,56	0,98	4,56
40 - 49.999	0	0,03	0,03	1,04	3,33	1,99	0,92	7,34
50 - 59.999	0	0	0,09	2,34	5,99	3,83	1,86	14,11
60 - 69.999	0	0	0,03	2,95	7,91	3,95	1,67	16,51
70 - 79.999	0	0	0,66	3,52	5,50	2,28	1,23	13,19
80 - 89.999	0	0,09	2,18	3,52	2,79	1,04	0,35	9,97
90 - 99.999	0,03	0,54	2,25	1,96	0,92	0,44	0,12	6,26
100 - 119.999	0,70	1,90	2,47	1,46	0,73	0,28	0,41	7,95
120 - 139.999	2,25	0,95	0,85	0,41	0,22	0	0,16	4,84
140 - 159.999	1,51	0,25	0,41	0,22	0,19	0,19	0,27	3,04
160 - 189.999	1,42	0,48	0,35	0,44	0,19	0,16	0,37	3,41
190 - 229.999	0,79	0,25	0,25	0,19	0,13	0,06	0,18	1,85
230 - 269.999	0,17	0,19	0,06	0,06	0,13	0	0,18	0,79
270 -	0,53	0,13	0,06	0,03	0,06	0,06	0,34	1,21
Ialt	7,94	5,00	10,00	19,55	30,75	16,97	9,79	100,00

Tabel 16

Procentvis fordeling af pensionister uden ejerbolig efter størrelsen af ændring i indkomstskat efter gennemførelsen af ordningen med normalskat/tillægsskat sammen med den særlige renteskatteordning og en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 2.500 kr.

Skattepligtig indkomst (gældende regler)	Ændring i indkomstskat (stigning +; nedgang ÷) på:							Ialt
	kr. ÷ 5.000 eller mere	kr. ÷ 3.000 ÷ 4.999	kr. ÷ 1.000 ÷ 2.999	kr. + 1.000 ÷ 999	kr. + 3.000 + 1.001	kr. + 5.000 + 3.001	kr. + 5.001 eller mere	
kr. negativ	0,10	0	0	0,07	0	0	0	0,17
0 - 9.999	0,10	0	0,03	2,86	0,07	0	0	3,06
10 - 19.999	0,03	0,03	6,42	22,52	0,13	0	0,10	29,23
20 - 29.999	0,07	0,07	3,09	35,63	3,29	0,27	0,20	42,62
30 - 39.999	0,03	0,13	2,59	7,58	1,10	0,17	0,10	11,70
40 - 49.999	0	0	1,36	2,63	0,63	0,10	0,03	4,75
50 - 59.999	0	0	0,63	2,30	0,37	0	0	3,30
60 - 69.999	0,03	0	0,43	0,86	0,13	0	0	1,45
70 - 79.999	0	0,03	0,53	0,33	0,06	0,03	0,03	1,01
80 - 89.999	0,07	0,30	0,33	0,07	0	0	0	0,77
90 - 99.999	0,10	0,27	0	0,03	0	0	0	0,40
100 - 119.999	0,47	0,10	0	0	0	0	0	0,57
120 - 139.999	0,44	0	0	0	0	0	0	0,44
140 - 159.999	0,20	0	0	0	0	0	0	0,20
160 - 189.999	0,17	0	0	0	0	0	0	0,17
190 - 229.999	0,03	0	0	0	0	0	0	0,03
230 - 269.999	0,10	0	0	0	0	0	0	0,10
270 -	0	0	0	0	0	0	0,03	0,03
Ialt	1,94	0,93	15,41	74,88	5,78	0,57	0,49	100,00

Tabel 17

Procentvis fordeling af pensionister med ejerbolig efter størrelsen af ændring i indkomstskat efter gennemførelsen af ordningen med normalskat/tillægsskat sammen med den særlige renteskatteordning og en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 2.500 kr.

Skattepligtig indkomst (gældende regler)	Ændring i indkomstskat (stigning +; nedgang ÷) på:							Ialt
	kr. ÷ 5.000 eller mere	kr. ÷ 3.000 ÷ 4.999	kr. ÷ 1.000 ÷ 2.999	kr. + 1.000 ÷ 999	kr. + 3.000 + 1.001	kr. + 5.000 + 3.001	kr. + 5.001 eller mere	
kr. negativ	0,10	0	0	0	0	0	0,10	0,20
0 - 9.999	0	0	0,30	0,30	0,20	0	0,30	1,10
10 - 19.999	0,10	0	0,20	10,46	5,99	1,52	0,51	18,78
20 - 29.999	0	0	0,51	11,78	20,91	6,50	2,33	42,03
30 - 39.999	0	0,10	1,02	3,25	4,37	2,44	1,32	12,50
40 - 49.999	0	0	0,10	1,73	2,34	1,12	1,01	6,30
50 - 59.999	0	0	0,10	1,02	2,03	0,91	0,81	4,87
60 - 69.999	0	0	0	0,51	1,22	1,02	0,51	3,26
70 - 79.999	0	0	0,30	0,61	1,22	0,41	0,10	2,64
80 - 89.999	0	0,10	0,41	0,71	0,51	0,20	0	1,93
90 - 99.999	0	0,20	0,10	0,71	0,30	0,10	0,21	1,62
100 - 119.999	0,20	0,41	0,81	0,10	0	0	0	1,52
120 - 139.999	0,51	0,30	0	0	0,10	0	0	0,91
140 - 159.999	0,51	0	0,10	0	0	0	0	0,61
160 - 189.999	0,40	0,11	0	0	0	0	0	0,51
190 - 229.999	0,41	0,10	0	0	0	0,10	0	0,61
230 - 269.999	0,20	0	0	0	0	0	0	0,20
270 -	0,31	0,10	0	0	0	0	0	0,41
Ialt	2,74	1,42	3,95	31,18	39,19	14,32	7,20	100,00

Tabel 18

Procentvis fordeling af samtlige husstande i skattemæssig forstand efter størrelsen af ændring i indkomstskat efter gennemførelsen af ordningen med normalskat/tillægsskat sammen med den særlige renteskatteordning og en forhøjelse af det almindelige personfradrag med 2.500 kr.

Skattepligtig indkomst (gældende regler)	Ændring i indkomstskat (stigning +; nedgang -) på							Ialt
	kr. + 5.000 eller mere	kr. + 3.000 + 4.999	kr. + 1.000 + 2.999	kr. + 1.000 - 999	kr. + 3.000 + 1.001	kr. + 5.000 + 3.001	kr. + 5.001 eller mere	
kr. negativ	0,33	0,04	0,06	0,05	0,01	0	0,02	0,51
0 - 9.999	0,09	0,03	0,12	6,65	0,13	0,01	0,02	7,05
10- 19.999	0,04	0,09	0,22	5,24	0,35	0,15	0,08	6,17
20- 29.999	0,02	0,07	0,70	11,56	2,24	0,58	0,25	15,42
30- 39.999	0,03	0,07	2,39	5,53	0,85	0,32	0,24	9,43
40- 49.999	0,04	0,06	1,32	4,31	0,97	0,33	0,18	7,21
50- 59.999	0,03	0,01	1,01	4,83	1,22	0,41	0,27	7,78
60- 69.999	0,04	0,05	1,05	4,88	1,52	0,45	0,21	8,20
70- 79.999	0,06	0,07	2,56	3,11	1,13	0,43	0,17	7,53
80- 89.999	0,04	0,66	2,34	1,20	0,90	0,37	0,24	5,75
90- 99.999	0,15	1,28	1,07	1,22	0,79	0,53	0,21	5,25
100-119.999	1,19	0,85	1,24	1,62	1,42	0,67	0,35	7,34
120-139.999	1,02	0,51	0,94	1,03	0,82	0,47	0,18	4,97
140-159.999	0,87	0,33	0,64	0,47	0,22	0,14	0,10	2,77
160 - 189.999	0,82	0,35	0,27	0,26	0,13	0,06	0,07	1,96
190 - 229.999	0,68	0,18	0,09	0,12	0,07	0,03	0,10	1,27
230 - 269.999	0,35	0,04	0,04	0,04	0,01	0,02	0,04	0,54
270-	0,43	0,13	0,05	0,03	0,06	0	0,15	0,85
Ialt	6,23	4,82	16,11	52,15	12,84	4,97	2,88	100,00

